

N á v r h

ZÁKON

ze dne ... 2010,

o odpadech a o změně některých zákonů (zákon o odpadech)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Účelem tohoto zákona je zajištění ochrany životního prostředí a lidského zdraví předcházením nebo omezováním nepříznivých vlivů vzniku odpadů a nakládání s nimi, omezováním nepříznivých dopadů využívání přírodních zdrojů a zlepšováním účinnosti tohoto využívání.

CELEX 32008L0098

(2) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾ a upravuje

- a) pravidla pro předcházení vzniku odpadů,
- b) pravidla pro nakládání s odpady v souladu s hierarchií nakládání s odpady stanovenou právem Evropských společenství²⁾,
- c) rozšířenou odpovědnost a povinnosti výrobců, distributorů a posledních prodejců vybraných výrobků,
- d) práva a povinnosti osob v odpadovém hospodářství,
- e) působnost orgánů veřejné správy.

§ 2

Působnost zákona

(1) Tento zákon se vztahuje na nakládání se všemi odpady, s výjimkou

- a) odpadních vod³⁾,
- b) odpadů drahých kovů⁴⁾,
- c) radioaktivních odpadů⁵⁾,
- d) nezachycených emisí znečišťujících ovzduší⁶⁾,
- e) odpadů trhavin, výbušnin a munice⁷⁾,
- f) mrtvých lidských těl včetně mrtvě narozených těl a potratů, částí těl včetně amputovaných končetin a orgánů a ostatků⁸⁾,
- g) ekrementů, nejedná-li se o vedlejší produkty živočišného původu podle odstavce 2 písm. a), slámy a jiných přírodních látek pocházejících ze zemědělské výroby nebo lesnictví, které nejsou nebezpečné a které se využívají v zemědělství a lesnictví

prostřednictvím postupů nebo metod, které nepoškozují životní prostředí ani neohrožují lidské zdraví,

- h) sedimentů z rybníků, vodních nádrží a vodních toků používaných na zemědělském půdním fondu¹⁰⁾.

CELEX 32008L0098

(2) V rozsahu stanoveném jinými právními předpisy se tento zákon nevztahuje na nakládání

- a) s vedlejšími produkty živočišného původu¹¹⁾, pokud nejsou určeny ke spalování, skládkování nebo využití v zařízení na výrobu bioplynu nebo kompostování,
b) s mrtvými těly zvířat, která uhynula jiným způsobem než porážkou, včetně zvířat usmrčených za účelem eradikace nákazy zvířat odstraňovaných v souladu s jiným právním předpisem¹¹⁾,
c) s těžebním odpadem¹²⁾,
d) s nepoužitelnými léčivy a návykovými látkami¹³⁾.

CELEX 32008L0098

(3) Tento zákon se dále nevztahuje na nakládání

- a) s nekontaminovanou zeminou a jinými přírodními materiály vytěženými během stavebních činností, pokud je jisté, že materiál bude použit ve svém přirozeném stavu pro účely stavby na místě, na kterém byl vytěžen,
b) se sedimenty vytěženými ze dna a přemísťovanými v rámci povrchových vod za účelem správy vod a vodních cest nebo předcházení povodním či zmírnění účinku povodní a období sucha a rekultivace půdy, pokud u nich není prokázána některá z nebezpečných vlastností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu,
c) s látkami nebo předměty vzniklými při výrobním procesu či jiné podnikatelské činnosti, jejímž prvotním cílem není výroba nebo získání této látky nebo předmětu, pokud jsou vedlejšími produkty.

CELEX 32008L0098

§ 3

Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) odpadem - každá movitá věc, které se osoba zbavuje nebo má úmysl nebo povinnost se jí zbavit,
b) nebezpečným odpadem - odpad vykazující jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu,

CELEX 32008L0098

- c) komunálním odpadem - odpad uvedený jako komunální odpad ve vyhlášce a vznikající na území obce
1. při činnosti fyzických osob (dále jen „komunální odpad z domácností“) a
2. z nevýrobní činnosti právnických osob nebo podnikajících fyzických osob (dále jen „komunální odpad živnostenský“),

CELEX 31999L0031

- d) původcem odpadů - právnická osoba, při jejíž činnosti vznikají odpady, podnikající fyzická osoba, při jejíž podnikatelské činnosti vznikají odpady, nebo obec pro komunální odpady,
- e) oprávněnou osobou - právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která je provozovatelem zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu určeného druhu odpadu, nebo provozovatelem zařízení podle § 35,
- f) odpadovým hospodářstvím - činnost zaměřená na předcházení vzniku odpadů, na nakládání s odpady a na následnou péči o místo, kde jsou odpady trvale uloženy, a kontrola těchto činností,
- g) nakládáním s odpady - shromažďování, sběr, výkup, třídění, přeprava a doprava, skladování, úprava, využívání a odstraňování odpadů,
- h) zařízením - technické zařízení, místo, stavba nebo část stavby,
- i) předcházením vzniku - opatření přijatá předtím, než se látka, materiál nebo výrobek staly odpadem, která omezují
 1. množství odpadu, a to i prostřednictvím opětovného použití výrobků nebo prodloužením jejich životnosti,
 2. nepříznivé dopady vzniklého odpadu na životní prostředí a lidské zdraví, nebo
 3. obsah škodlivých látek v materiálech a výrobcích,
- j) opětovným použitím - postupy, kterými jsou výrobky nebo jejich části, které nejsou odpadem, znovu použity ke stejnému účelu, ke kterému byly původně určeny,
- k) shromažďováním - soustředování odpadů před dalším nakládáním s nimi na dobu nezbytně nutnou, nejvýše 10 měsíců,
- l) sběrem - soustředování odpadů právnickou osobou nebo podnikající fyzickou osobou od jiných subjektů za účelem jejich předání k dalšímu využití nebo odstranění,
- m) výkupem - sběr odpadů v případě, kdy odpady jsou právnickou osobou nebo podnikající fyzickou osobou kupovány za sjednanou cenu,
- n) zpracováním - úprava, využití nebo odstranění odpadů,
- o) úpravou - každá činnost prováděná před využitím nebo odstraněním odpadů za účelem umožnění nebo usnadnění jejich dopravy, využití, odstranění nebo za účelem snížení jejich objemu, případně snížení jejich nebezpečných vlastností,
- p) mechanicko - biologickou úpravou - úprava zejména směsného komunálního odpadu, spočívající v kombinaci fyzikálních a biologických postupů, přičemž účelem fyzikálních postupů je oddělení složek odpadů nevhodných k biologické úpravě za účelem jejich dalšího využití nebo odstranění a cílem biologických postupů je stabilizace biologicky rozložitelných složek odpadu před uložením na skládku nebo jejich dalším využitím; zařízení k mechanicko-biologické úpravě odpadů nesmějí upravovat nebezpečné odpady,
- q) využitím – činnost, jejímž výsledkem je, že odpad slouží užitečnému účelu tím, že nahradí materiály používané ke konkrétnímu účelu nebo že je k tomuto konkrétnímu účelu upraven; v příloze č. 2 k tomuto zákonu je uveden demonstrativní výčet způsobů využití,
- r) přípravou k opětovnému použití – způsob využití odpadů zahrnující kontrolu, čištění nebo opravu použitých výrobků nebo jejich částí, které se staly odpady, který umožňuje jejich opětovné použití bez dalšího zpracování,
- s) materiálovým využitím - jakýkoli způsob využití odpadů, kterým je odpad znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky, ať pro původní nebo pro jiné účely jejich použití, vyjma zpracování na výrobky, materiály nebo látky, které mají být použity jako palivo,

- t) energetickým využitím - využití odpadu pro výrobu energie jeho přímým spalováním nebo spoluspalováním s jiným odpadem nebo palivem, pokud je tato energie využita, v souladu s podmínkami dále stanovenými tímto zákonem,
- u) odstraněním – činnost, která není využitím, a to i v případě, že tato činnost má jako druhotný důsledek znovuzískání látek nebo energie; v příloze č. 6 k tomuto zákonu je uveden demonstrační výčet způsobů odstraňování.

CELEX 32008L0098

(2) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí

- a) skladováním - přechodné soustředování odpadů v zařízení k tomu určeném po dobu delší než 10 měsíců, která nepřesahuje dobu 3 let před jejich využitím nebo 1 roku před jejich odstraněním,
- b) skládkou - zařízení zřízené v souladu s jinými právními předpisy provozované ve dvou až třech na sebe bezprostředně navazujících fázích provozu skládky a určené v první fázi provozu skládky k odstraňování odpadů jejich řízeným uložením na nebo pod úroveň terénu, včetně zařízení provozovaného původcem odpadů za účelem odstraňování vlastních odpadů (vlastní skládky) a zařízení určeného pro skladování odpadů, s výjimkou skladování odpadů podle písmene a) (dlouhodobé skladování),
- c) první fázi provozu skládky - provozování zařízení k odstraňování odpadů jejich ukládáním na skládku,
- d) druhou fázi provozu skládky - provozování zařízení k případnému využívání odpadů při uzavírání a rekultivaci skládky,
- e) třetí fázi provozu skládky - provozování zařízení neurčeného k nakládání s odpady za účelem zajištění následné péče o skládku po jejím uzavření,

CELEX 31999L0031

- f) technologickým materiálem - movité věci, bez ohledu na jejich původ, ukládané do tělesa skládky v první fázi jejího provozu za účelem jejího technického nebo technologického zabezpečení v souladu s projektem skládky, provozním řádem skládky a s požadavky na jejich přejímku stanovenými Ministerstvem životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou,
- g) základním popisem odpadu - průvodní dokumentace odpadu vypracovaná původcem odpadu nebo oprávněnou osobou podle § 20 na základě všech dostupných informací o odpadu, která poskytuje oporu pro zařazení odpadu podle druhů a kategorií a pro rozhodnutí o nejvhodnějším způsobu jeho využití nebo odstranění,
- h) přenosovým standardem dat o odpadech - požadovaný formát dat a minimální rozsah povinného ověření jejich formální a obsahové správnosti, který umožňuje ohlašování údajů v elektronické podobě,
- i) odnosnou taškou - taška vyrobená z jakéhokoliv materiálu určená prodejcem k odnosu běžného maloobchodního nákupu; za odnosnou tašku se nepovažuje tenkostěnný polyethylenový sáček ve tvaru tašky určený zejména k balení pečiva a jiných potravin,
- j) určenou normou – česká technická norma, další technická norma nebo technický dokument mezinárodních, popřípadě zahraničních organizací nebo jiný technický dokument obsahující podrobnější technické požadavky, určené a oznámené k tomuto zákonu podle zákona o technických požadavcích na výrobky¹⁴⁾.

(3) Pro účely evidenčních povinností se samostatnou provozovnou rozumí místo, kde odpad vzniká nebo se s ním nakládá, a rovněž každé zařízení podle § 17 odst. 1.

§ 4

Odpad

(1) Odpadem ve smyslu tohoto zákona se stává věc naplňující definici pojmu odpad, která není vyloučena z působnosti tohoto zákona.

(2) Ke zbavování se odpadu dochází vždy, když osoba předá movitou věc jako odpad jiné osobě bez ohledu na to, zda se jedná o bezúplatný nebo úplatný převod. Ke zbavování se odpadu dochází i tehdy, odstraní-li ho osoba sama.

(3) Úmysl zbavit se movité věci jako odpadu ve smyslu tohoto zákona se předpokládá, pokud věc

- a) vzniká u právnických osob nebo podnikajících fyzických osob při výrobě nebo jiné podnikatelské činnosti, jejímž prvotním cílem není výroba nebo získání této věci, nebo
- b) její původní účelové určení odpadlo nebo zaniklo.

(4) Osoba má povinnost zbavit se movité věci jako odpadu ve smyslu tohoto zákona, jestliže ji nepoužívá k původnímu účelu a věc ohrožuje životní prostředí nebo byla vyřazena na základě jiného právního předpisu¹⁵⁾.

(5) Movitá věc, která vznikla při výrobě nebo jiné podnikatelské činnosti, jejímž prvotním cílem není výroba nebo získání této věci, se nestává odpadem, ale je vedlejším produktem, pokud

- a) vzniká jako nedílná součást výroby nebo jiné činnosti,
- b) její další využití je zajištěno,
- c) její další využití je možné bez zpracování nebo po běžném, v průmyslu zavedeném způsobu zpracování a
- d) její další využití je v souladu s jinými právními předpisy¹⁶⁾ a zároveň jsou splněny požadavky stanovené jinými právními předpisy vydanými na ochranu životního prostředí a zdraví lidí¹⁷⁾.

(6) Odpad ve smyslu tohoto zákona přestává být odpadem, jestliže poté, co byl předmětem některého ze způsobů materiálového využití, splňuje tato kritéria

- a) látka nebo předmět se běžně využívají ke konkrétním účelům,
- b) pro tuto látku nebo předmět existuje trh nebo poptávka,
- c) látka nebo předmět splňují technické požadavky pro konkrétní účely stanovené jinými právními předpisy nebo normami použitelnými na výrobky a
- d) využití látky je v souladu s požadavky stanovenými jinými právními předpisy vydanými na ochranu životního prostředí a zdraví lidí¹⁷⁾.

(7) Pro konkrétní způsoby využití vedlejších produktů ve smyslu odstavce 5 a výrobků z odpadů ve smyslu odstavce 6 musí být splněna kritéria pro využití odpadů, pokud jsou stanovena.

(8) V pochybnostech o tom, zda movitá věc je nebo není odpadem, rozhoduje krajský úřad na návrh vlastníka této movité věci nebo správního orgánu, který provádí řízení, v němž se tato otázka vyskytla, nebo který rozhodnutí o této otázce potřebuje ke své další činnosti.

(9) Ministerstvo může stanovit vyhláškou kritéria upřesňující, kdy látka nebo předmět mohou být považovány za vedlejší produkt a nikoli odpad, a kdy odpad přestává být odpadem, pokud budou rozhodnutím Evropské komise přijata.

CELEX 32008L0098

ČÁST DRUHÁ OBECNÉ PRINCIPY A OBECNÉ POVINNOSTI

§ 5

Obecné principy

(1) Každý je povinen při nakládání s odpady dodržovat hierarchii způsobů nakládání s odpady, kterou je

- a) předcházení vzniku,
- b) příprava k opětovnému použití,
- c) materiálové využití,
- d) jiné využití,
- e) odstranění.

(2) Každý má při své činnosti nebo v rozsahu své působnosti povinnost předcházet vzniku odpadů, omezovat jejich množství a nebezpečné vlastnosti.

(3) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která vyrábí výrobky, je povinna tyto výrobky vyrábět tak, aby umožnila opětovné použití takového výrobku nebo jeho části nebo omezila vznik nevyužitelných odpadů z těchto výrobků, zejména pak nebezpečných odpadů.

(4) Odpady, jejichž vzniku nelze zabránit, musí být přednostně využity. Materiálové využití má přednost před jiným využitím odpadů. Splnění této povinnosti se nevyžaduje, jestliže v daném čase a místě neexistují technické nebo ekonomické předpoklady pro její splnění a postupuje-li se v souladu s plány odpadového hospodářství podle části čtvrté tohoto zákona.

(5) Odstraňování odpadů musí být prováděno způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a životní prostředí a který je v souladu s tímto zákonem a s jinými právními předpisy¹⁷⁾. Při posuzování vhodnosti způsobů odstranění odpadů má vždy přednost způsob, který zajistí vyšší ochranu lidského zdraví a je šetrnější k životnímu prostředí. Uložením na skládku mohou být odstraňovány pouze ty odpady, u nichž jiný způsob odstranění není dostupný nebo by přinášel vyšší riziko pro životní prostředí nebo riziko pro lidské zdraví a pokud uložení odpadu na skládku neodporuje tomuto zákonu nebo předpisům vydaným na jeho základě.

CELEX 32008L0098

§ 6

Obecné povinnosti

(1) Každý je povinen nakládat s odpady a zbavovat se jich pouze způsobem stanoveným tímto zákonem a ostatními právními předpisy vydanými na ochranu životního prostředí a v souvislosti s tímto nakládáním poskytovat součinnost kontrolním orgánům. Nakládání s nebezpečnými odpady se řídí též jinými právními předpisy¹⁸⁾ platnými pro výrobky, látky a přípravky se stejnými nebezpečnými vlastnostmi, pokud není v tomto zákoně nebo vyhláškách stanoveno jinak.

(2) Pokud dále není stanoveno jinak, lze s odpady podle tohoto zákona nakládat pouze v zařízeních, která jsou k nakládání s odpady podle tohoto zákona určena. Při tomto nakládání s odpady nesmí být ohroženo lidské zdraví ani ohrožováno nebo poškozováno životní prostředí a nesmějí být překročeny limity znečišťování stanovené jinými právními předpisy¹⁹⁾.

(3) K převzetí odpadu do svého vlastnictví je oprávněna pouze oprávněná osoba a za podmínek stanovených v § 31 též obec.

(4) Každý je povinen zjistit, zda osoba, které předává odpady, je k jejich převzetí podle tohoto zákona oprávněna. V případě, že se tato osoba oprávněním neprokáže, nesmí jí být odpad předán.

CELEX 32008L0098

(5) Na jednotky požární ochrany a další právnické osoby a podnikající fyzické osoby, které jsou jinými právními předpisy²⁰⁾ určeny k řešení havárií a zdolávání požárů, se při této činnosti nevztahují povinnosti původců odpadů a oprávněných osob.

ČÁST TŘETÍ ZAŘAZOVÁNÍ ODPADŮ, HODNOCENÍ NEBEZPEČNÝCH VLASTNOSTÍ ODPADŮ A VZORKOVÁNÍ

HLAVA I ZAŘAZOVÁNÍ ODPADŮ

§ 7

Zařazování odpadu podle Katalogu odpadů

(1) Původce a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem odpad zařadit podle Katalogu odpadů, který ministerstvo vydá vyhláškou.

(2) V případech, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit podle Katalogu odpadů, zařadí odpad ministerstvo na návrh příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Na tento postup se nevztahuje část druhá správního řádu.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) Katalog odpadů,
- b) postup pro zařazování odpadu podle Katalogu odpadů,
- c) náležitosti návrhu obecního úřadu obce s rozšířenou působností na zařazení odpadu podle Katalogu odpadů.

CELEX 32008L0098

§ 8

Zařazování odpadu podle kategorií

(1) Původce a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem zařadit odpad do kategorie nebezpečný, je-li

- a) označen v Katalogu odpadů jako odpad nebezpečný,
- b) smíšen nebo znečištěn některou ze složek uvedených v seznamu složek, které činí odpad nebezpečným, uvedeném v příloze č. 3 k tomuto zákonu, nebo
- c) smíšen nebo znečištěn některým z odpadů označených v Katalogu odpadů jako odpad nebezpečný.

(2) Má-li odpad jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, jsou původce a oprávněná osoba, která s odpadem nakládá, povinni zařadit tento odpad jako nebezpečný a nakládat s ním jako s nebezpečným, i když nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 1.

(3) Směsný komunální odpad se nezařazuje do kategorie nebezpečný a původce a oprávněná osoba nejsou povinni s ním nakládat jako s nebezpečným, i když splňuje podmínky uvedené v odstavci 1 nebo 2.

(4) Pokud původce nebo oprávněná osoba osvědčením o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu prokáží, že odpad uvedený v odstavci 1 písm. b) nebo c) nemá žádnou z nebezpečných vlastností, nejsou povinni dodržovat režim stanovený pro nebezpečné odpady, jsou však povinni ověřovat, zda odpad tyto nebezpečné vlastnosti nemá. Způsob a četnost ověřování stanoví pověřená osoba v osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu.

CELEX 32008L0098

HLAVA II HODNOCENÍ NEBEZPEČNÝCH VLASTNOSTÍ ODPADŮ

§ 9

Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů

(1) V případě, že původce nebo oprávněná osoba, která s odpadem nakládá, se domnívá, že odpad, který splňuje podmínky uvedené v § 8 odst. 1 písm. b) nebo c), nemá žádnou z nebezpečných vlastností, mohou požádat o hodnocení nebezpečných vlastností tohoto odpadu.

(2) Nebezpečné vlastnosti odpadů uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu pod označením kódem H1, H2, H3-A, H3-B, H12, H14 a H15 hodnotí právnická osoba nebo fyzická osoba pověřená ministerstvem, ostatní nebezpečné vlastnosti uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu hodnotí právnická osoba nebo fyzická osoba pověřená Ministerstvem zdravotnictví (dále jen "pověřená osoba").

(3) Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů (dále jen „autorizace“) se uděluje na dobu určitou, nejvýše však na dobu 5 let. Doba platnosti autorizace se prodlužuje o dalších nejvýše 5 let, pokud žadatel v posledních 12 měsících před uplynutím doby platnosti

platné autorizace absolvoval vzdělávací program podle odstavce 6 písm. d) nebo odstavce 7 písm. d) a předložil ministerstvu a Ministerstvu zdravotnictví osvědčení o absolvování vzdělávacího programu. Ministerstvo a Ministerstvo zdravotnictví vydají o prodloužení autorizace potvrzení.

(4) Pokud pověřená osoba předloží osvědčení o absolvování vzdělávacího programu v posledních 6 měsících před uplynutím doby, na niž byla autorizace udělena, autorizace nezaniká, dokud o návrhu nebude pravomocně rozhodnuto.

(5) Udělená autorizace nepřechází na jinou právnickou osobu nebo fyzickou osobu.

(6) Ministerstvo udělí autorizaci nebo prodlouží platnost autorizace právnické osobě nebo fyzické osobě, která prokáže odbornou způsobilost nebo jejíž odborná způsobilost byla uznána podle jiného právního předpisu²¹⁾. Odborná způsobilost pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu pod označením kódem H1, H2, H3-A, H3-B, H12, H14 a H15 se prokazuje dokladem

- a) o vysokoškolském vzdělání technického nebo přírodovědného směru,
- b) o nejméně 10 letech praxe v oboru chemie nebo odpadového hospodářství,
- c) o absolvování školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, které žadatel úspěšně absolvoval v posledních 6 měsících před podáním žádosti o autorizaci, jehož náplň schválilo ministerstvo, nebo
- d) o absolvování vzdělávacího programu určeného pro pověřené osoby žádající o prodloužení platnosti autorizace, který žadatel absolvoval v posledních 6 měsících před podáním návrhu na prodloužení platnosti autorizace, jehož náplň schválilo ministerstvo.

(7) Ministerstvo zdravotnictví udělí autorizaci nebo prodlouží platnost autorizace právnické osobě nebo fyzické osobě, která prokáže odbornou způsobilost nebo jejíž odborná způsobilost byla uznána podle jiného právního předpisu²¹⁾. Odborná způsobilost se prokazuje dokladem

- a) pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu pod označením kódem H4 až H8, H10, H11 a H13 předložením dokladu o ukončeném vysokoškolském studiu ve studijním oboru lékařství, veterinární lékařství nebo farmacie, případně v jiném studijním oboru na jiné vysoké škole, pokud fyzická osoba absolvovala postgraduální studium ve specializaci průmyslové toxikologie a pokud jde o jiné odborné pracovníky ve zdravotnictví, speciální průpravu, v jejíž náplni je toxikologie, podle jiných právních předpisů²²⁾; pro hodnocení nebezpečné vlastnosti odpadů uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu pod označením H9 předložením dokladu o ukončeném vysokoškolském studiu ve studijním oboru lékařství nebo veterinární lékařství,
- b) o nejméně 10 letech praxe v oboru,
- c) o absolvování školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, které žadatel úspěšně absolvoval v posledních 6 měsících před podáním žádosti o autorizaci, jehož náplň schválilo Ministerstvo zdravotnictví, nebo
- d) o absolvování vzdělávacího programu určeného pro pověřené osoby žádající o prodloužení platnosti autorizace, který žadatel absolvoval v posledních 6 měsících před podáním návrhu na prodloužení platnosti autorizace, jehož náplň schválilo Ministerstvo zdravotnictví.

(8) Je-li žadatelem o udělení autorizace právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, musí požadavky uvedené v odstavcích 6 a 7 splňovat ten, kdo odpovídá za řádné hodnocení nebezpečných vlastností odpadů (dále jen "odborný zástupce").

(9) Pokud dojde k ukončení činnosti odborného zástupce u pověřené osoby, je pověřená osoba povinna ustanovit nového odborného zástupce a jeho ustanovení oznámit ministerstvu, které ji pověřilo, a to nejpozději do 15 dnů ode dne ukončení činnosti odborného zástupce. Zároveň je pověřená osoba povinna tomuto ministerstvu předložit doklady, ze kterých vyplývá odborná způsobilost nového odborného zástupce.

(10) Ministerstvo a Ministerstvo zdravotnictví stanoví vyhláškou obsah žádosti o udělení autorizace, obsah návrhu na prodloužení platnosti autorizace, obsah a rozsah školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů a vzdělávacího programu v oblasti hodnocení nebezpečných vlastností odpadů a podmínky jeho splnění.

§ 10

Odejmutí a zánik autorizace

(1) Ministerstvo nebo Ministerstvo zdravotnictví v rámci své působnosti rozhodnutím odejme autorizaci pověřené osobě, pokud neplní postupy stanovené pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů nebo nesplňuje podmínky, za kterých byla autorizace udělena, nebo vystaví osvědčení na odpad, který má některou z nebezpečných vlastností. Osoba, které byla autorizace odejmuta, nemůže vykonávat funkci pověřené osoby po dobu 5 let.

(2) Platnost rozhodnutí o autorizaci zaniká

- a) smrtí fyzické osoby,
- b) zánikem právnické osoby,
- c) prohlášením konkursu na majetek pověřené osoby,
- d) uplynutím doby, na kterou bylo vydáno, pokud nebylo předloženo osvědčení o absolvování vzdělávacího programu podle § 9 odst. 4,
- e) po uplynutí 15 dnů ode dne ukončení činnosti odborného zástupce u pověřené osoby, pokud pověřená osoba nestanoví nového odborného zástupce a jeho ustanovení neoznámí v této lhůtě ministerstvu, nebo
- f) dnem doručení oznámení pověřené osoby o ukončení její činnosti jako pověřené osoby k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů ministerstvu, které ji pověřilo.

§ 11

Osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu

(1) Nebezpečné vlastnosti odpadu hodnotí pověřená osoba na základě žádosti původce nebo oprávněné osoby. Zjistí-li pověřená osoba, že odpad žádnou nebezpečnou vlastnost nemá, vydá žadateli osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu (dále jen "osvědčení"). V opačném případě pověřená osoba písemně sdělí s odůvodněním žadateli, že odpad má jednu nebo více nebezpečných vlastností (dále jen "sdělení"). Kopii tohoto osvědčení nebo sdělení zašle původce nebo oprávněná osoba do 30 dnů od obdržení České inspekci životního prostředí (dále jen "inspekce") a krajskému úřadu příslušnému podle místa nakládání s odpadem. Osvědčení nezbavuje původce odpadu a oprávněnou osobu povinnosti nakládat s odpadem tak, aby nedošlo k poškození životního prostředí, a odpovědnosti za

škody způsobené nevhodným nakládáním s odpadem.

(2) V osvědčení vymezí pověřená osoba vždy druh a původ odpadu, na který se osvědčení vztahuje, vyhodnocení nebezpečných vlastností odpadu a stanoví podmínky a dobu platnosti osvědčení; tato doba nesmí být delší než 4 roky. Osvědčení pozbývá platnosti okamžitě, když u původce nebo oprávněné osoby dojde ke změně technologie nebo vstupní suroviny, která ovlivní složení odpadu nebo jeho vlastnosti.

(3) Inspekce nebo krajský úřad příslušný podle místa nakládání s odpadem mohou pozastavit platnost osvědčení vydaného pověřenou osobou na dobu nejvýše 60 dnů, vzniknou-li pochybnosti o dodržení správných metod nebo postupu stanovených pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadu nebo způsobu a četnosti kontrol nebezpečných vlastností nebo vzniknou-li pochybnosti o výsledku hodnocení nebezpečných vlastností odpadu. Odvolání proti rozhodnutí o pozastavení platnosti osvědčení nemá odkladný účinek.

(4) Inspekce nebo krajský úřad příslušný podle místa nakládání s odpadem mohou odejmout osvědčení, jestliže nebyly dodrženy metody nebo postup stanovený pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadu nebo nebezpečné vlastnosti nebyly vyhodnoceny správně. Odvolání proti rozhodnutí o odejmutí osvědčení nemá odkladný účinek.

(5) Pověřená osoba vede evidenci jí vydaných osvědčení a sdělení. Tuto evidenci zasílá ministerstvu každoročně do 15. února následujícího roku.

(6) Pověřená osoba nesmí vydat osvědčení pro odpad, za který sama odpovídá jako původce nebo oprávněná osoba, a nesmí hodnotit nebezpečné vlastnosti, k jejichž hodnocení nebyla pověřena.

(7) Ministerstvo a Ministerstvo zdravotnictví stanoví vyhláškou

- a) obsah žádosti o hodnocení nebezpečných vlastností odpadu,
- b) obsah osvědčení,
- c) kritéria, metody a postup hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,
- d) obsahové náležitosti evidence vydaných osvědčení a sdělení vedené pověřenými osobami a obsahové náležitosti hlášení o vydaných osvědčeních a sděleních,
- e) popis nebezpečných vlastností odpadů.

HLAVA III VZORKOVÁNÍ

§ 12

(1) Laboratorní zkoušky a ekotoxikologické a mikrobiologické testy odpadů pro účely zpracování základního popisu odpadu, hodnocení nebezpečných vlastností odpadu a hodnocení jeho přijatelnosti do zařízení se provádějí v laboratořích a odborných pracovištích akreditovaných podle určené normy.

(2) Vzorkování odpadů pro zjišťování jejich vlastností za účelem zpracování základního popisu odpadu a přejímky odpadu do příslušného zařízení k nakládání s odpady může provádět nebo řídit a za průběh a program zkoušení odpovídá odborně způsobilá fyzická osoba, která splňuje požadavky stanovené vyhláškou.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti ke vzorkování odpadů pro zjišťování jejich vlastností při nakládání s nimi a jeho dokumentaci.

ČÁST ČTVRTÁ PLÁNY A PROGRAMY

§ 13

Společná ustanovení

(1) Plán odpadového hospodářství v rozsahu stanoveném tímto zákonem zpracovává ministerstvo, kraje v samostatné působnosti a původci odpadů.

(2) Plán odpadového hospodářství se zpracovává za účelem vytváření podmínek pro předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi podle tohoto zákona.

(3) Do plánů odpadového hospodářství České republiky a krajů lze veřejně nahlížet, pořizovat si z nich výpisy, opisy nebo kopie.

CELEX 32008L0098

§ 14

Plán odpadového hospodářství České republiky

(1) Návrh Plánu odpadového hospodářství České republiky zpracovává ministerstvo ve spolupráci s ostatními dotčenými členskými státy, Evropskou komisí, příslušnými orgány státní správy a veřejností. Návrh Plánu odpadového hospodářství České republiky projedná ministerstvo s kraji v samostatné působnosti.

(2) Plán odpadového hospodářství České republiky má závaznou část a směrnou část a obsahuje programy předcházení vzniku odpadů a vyhodnocení stavu odpadového hospodářství.

(3) Programy předcházení vzniku odpadů jsou do plánů odpadového hospodářství zahrnuty prostřednictvím konkrétních cílů pro předcházení vzniku odpadů a pomocí opatření uvedených v příloze Plánu odpadového hospodářství České republiky.

(4) Závaznou část plánu odpadového hospodářství České republiky vyhlašuje vláda svým nařízením.

(5) Závazná část Plánu odpadového hospodářství České republiky stanoví rámcové cíle, rámcová opatření k jejich dosažení a upravuje soustavu indikátorů jejich hodnocení pro

- a) předcházení vzniku odpadů, omezování jejich množství a nebezpečných vlastností,
- b) nakládání s odpadními výrobky podle části osmé tohoto zákona,
- c) nakládání s dalšími odpady, zejména nebezpečnými,
- d) nakládání s odpady z obalů,
- e) využívání odpadů,

- f) snížování podílu odpadů ukládaných na skládky a podílu biologicky rozložitelné složky v nich obsažené,
- g) vytváření integrovaného systému nakládání s odpady,
- h) zohlednění ostatních podmínek ovlivňující vznik odpadů v souladu s přílohou Plánu odpadového hospodářství České republiky.

(6) Plán odpadového hospodářství České republiky se zpracovává na dobu nejméně 10 let a musí být změněn bezprostředně po každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován.

(7) Závazná část Plánu odpadového hospodářství České republiky, včetně jejích změn, je závazným podkladem pro zpracování plánů odpadového hospodářství krajů a pro rozhodovací a jiné činnosti příslušných správních úřadů, krajů a obcí v oblasti odpadového hospodářství.

(8) Vyhodnocení plnění Plánu odpadového hospodářství České republiky provádí ministerstvo pravidelně každé 2 roky pomocí soustavy indikátorů. Indikátory stanovené vyhláškou vyhodnocuje každoročně do 31. prosince následujícího roku.

(9) Plán odpadového hospodářství České republiky a jeho změny ministerstvo zveřejní na portálu veřejné správy nebo jiným vhodným způsobem.

(10) Ministerstvo stanoví vyhláškou indikátory, které musí být vyhodnocovány každoročně.

CELEX 32008L0098

§ 15

Plán odpadového hospodářství kraje

(1) Kraj zpracovává Plán odpadového hospodářství kraje a jeho změny pro jím spravované území.

(2) Plán odpadového hospodářství kraje musí být vždy v souladu se závaznou částí Plánu odpadového hospodářství České republiky.

(3) Plán odpadového hospodářství kraje obsahuje závaznou část a směrnou část.

(4) Závazná část Plánu odpadového hospodářství kraje stanoví konkrétní cíle, konkrétní opatření k jejich dosažení pro

- a) předcházení vzniku odpadů, omezování jejich množství a nebezpečných vlastností,
- b) nakládání s komunálním odpadem,
- c) nakládání s odpadními výrobky podle části osmé tohoto zákona,
- d) nakládání s dalšími odpady, zejména nebezpečnými,
- e) nakládání s odpady z obalů,
- f) využívání odpadů,
- g) snížování podílu odpadů ukládaných na skládku a podílu biologicky rozložitelné složky v nich obsažené,
- h) vytváření integrovaného systému nakládání s odpady,

- i) ostatní podmínky ovlivňující vznik odpadů, v souladu s přílohou Plánu odpadového hospodářství ČR.

(5) Vznikne-li potřeba zřídit zařízení k nakládání s odpady nebo řešit pohyb odpadů přesahující hranice krajů, jsou kraje v samostatné působnosti povinny při zpracovávání plánů odpadového hospodářství kraje a jejich změn spolu vzájemně spolupracovat.

(6) Kraj v samostatné působnosti je povinen zpracovat a schválit návrh Plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny do 18 měsíců od nabytí účinnosti nařízení vlády, kterým se vyhláší nebo mění závazná část Plánu odpadového hospodářství České republiky.

(7) Plán odpadového hospodářství kraje se zpracovává na dobu nejméně 10 let a musí být změněn při každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován.

(8) Kraj v samostatné působnosti je povinen do 10 dnů ode dne zpracování návrhu Plánu odpadového hospodářství nebo jeho změny oznámit způsobem v místě obvyklým kdy a kde lze do tohoto návrhu nahlédnout, činit si výpisy, opisy nebo kopie. Veřejné nahlédnutí do návrhu Plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny musí být umožněno po dobu nejméně 30 kalendářních dnů ode dne oznámení možnosti veřejného nahlédnutí; v této lhůtě lze též uplatnit k návrhu Plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změně písemné vyjádření.

(9) Kraj v samostatné působnosti je povinen zaslat kopii Plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny ministerstvu do 1 měsíce po jeho schválení.

(10) Závaznou část Plánu odpadového hospodářství kraje a její změnu vyhlásí kraj obecně závaznou vyhláškou²³⁾. Závazná část Plánu odpadového hospodářství kraje je závazným podkladem pro zpracování plánů odpadového hospodářství původců odpadů a pro rozhodovací a koncepční činnosti příslušných správních úřadů, krajů a obcí v oblasti odpadového hospodářství.

(11) Kraj zasílá vyhodnocení plnění plánu odpadového hospodářství kraje ministerstvu pravidelně každé 2 roky, a to do 15. listopadu následujícího roku. Některé vybrané indikátory vyhodnocuje každoročně v souladu s Plánem odpadového hospodářství České republiky. Vyhodnocení provede pomocí soustavy indikátorů stanovené v závazné části Plánu odpadového hospodářství České republiky.

CELEX 32008L0098

§ 16

Plán odpadového hospodářství původce odpadů

(1) Plán odpadového hospodářství původce odpadů zpracovávají původci odpadů, kteří produkují ročně více než 10 t nebezpečného odpadu nebo více než 1000 t ostatního odpadu.

(2) Plán odpadového hospodářství původce odpadů musí být v souladu se závaznou částí Plánu odpadového hospodářství kraje a jejími změnami.

(3) Plán odpadového hospodářství původce odpadů se zpracovává na dobu nejméně 5 let a musí být změněn při každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován, a to nejpozději do 3 měsíců od změny podmínek.

(4) Původce odpadů, který ke dni vyhlášení závazné části Plánu odpadového hospodářství kraje nebo její změny produkuje množství odpadů nad limit stanovený v odstavci 1, je povinen zpracovat návrh plánu odpadového hospodářství do 1 roku od vyhlášení závazné části Plánu odpadového hospodářství kraje nebo její změny. Ostatní původci jsou povinni zpracovat návrh plánu odpadového hospodářství do 1 roku od dosažení produkce odpadů nad limit stanovený v odstavci 1.

(5) Původce odpadů je povinen kopii návrhu svého plánu odpadového hospodářství nebo jeho změny zaslat krajskému úřadu příslušnému podle sídla provozovny původce odpadů, a to nejpozději do 3 měsíců od jeho zpracování. V případě, že návrh plánu odpadového hospodářství původce odpadů neobsahuje náležitosti stanovené tímto zákonem a vyhláškou nebo není v souladu se závaznou částí Plánu odpadového hospodářství kraje a její změnou, sdělí příslušný krajský úřad do 3 měsíců ode dne obdržení tohoto návrhu původci odpadů své připomínky.

(6) Původce odpadů je povinen do 3 měsíců ode dne doručení připomínek příslušného krajského úřadu zaslat tomuto krajskému úřadu upravený Plán odpadového hospodářství se zapracovanými připomínkami.

(7) Plán odpadového hospodářství původce odpadů je závazným podkladem pro jeho činnosti.

(8) Obce, které k zabezpečení svých povinností při nakládání s komunálním odpadem vytvořily dobrovolný svazek obcí²⁴), mohou na základě písemné dohody zpracovat společný Plán odpadového hospodářství původce odpadů určující rozsah a způsob nakládání s komunálním odpadem.

(9) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsah Plánu odpadového hospodářství původce odpadů.

ČÁST PÁTÁ SOUHLAS

§ 17

Souhlas k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru a výkupu odpadů a skladů nebezpečných odpadů

(1) Zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů a jednotlivé fáze provozu skládky lze provozovat pouze na základě rozhodnutí krajského úřadu, kterým je udělen souhlas k provozování tohoto zařízení a s jeho provozním řádem (dále jen „souhlas k provozování zařízení“). Při udělení souhlasu k provozování zařízení k využívání biologicky rozložitelných odpadů, ve kterém se zpracovává vedlejší živočišný produkt, je krajský úřad vázán závazným stanoviskem krajské veterinární správy. V řízení předcházejícím vydání rozhodnutí musí krajský úřad posoudit všechna zařízení, která s těmito činnostmi souvisejí.

Souhlas k provozování zařízení se uděluje na dobu určitou, nejvýše na 5 let, s výjimkou skládek nebezpečných odpadů, pro které je souhlas udělován nejvýše na 4 roky.

CELEX 32008L0098

(2) Před zahájením ukládání odpadů na skládku nebo její část provede krajský úřad, který vydal souhlas k provozování zařízení, vlastní místní šetření k ověření splnění podmínek stanovených v souhlasu k provozu skládky. Provoz druhé a třetí fáze provozu skládky nebo její části lze zahájit až na základě souhlasu vydaného krajským úřadem po provedeném místním šetření.

CEKEX 31999L0031

(3) V zařízeních, která nejsou podle tohoto zákona určena k nakládání s odpady, je možné využívat pouze odpady, které splňují požadavky stanovené pro vstupní suroviny, a při nakládání s těmito odpady nesmějí být porušeny jiné právní předpisy, v souladu s nimiž je zařízení provozováno, a právní předpisy na ochranu zdraví lidí a životního prostředí¹⁷⁾.

CELEX 32008L0098

(4) Pokud další provozovatel zařízení požádá krajský úřad o nový souhlas k provozování zařízení nejpozději do 30 kalendářních dnů ode dne převodu nebo přechodu užívacího práva k zařízení, dosavadní souhlas k provozování zařízení platí i pro dalšího provozovatele, dokud o žádosti dalšího provozovatele nebude pravomocně rozhodnuto.

(5) Kolaudační souhlas nebo souhlas se změnou v užívání stavby vydaný podle jiného právního předpisu²⁵⁾ pro stavby určené k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů nelze vydat bez rozhodnutí, kterým byl udělen souhlas k provozování zařízení.

(6) Sklady odpadů, pokud nejsou součástí zařízení uvedených v odstavci 1,

- a) určené pro skladování nebezpečných odpadů lze provozovat pouze na základě rozhodnutí věcně a místně příslušného orgánu státní správy, kterým je udělen souhlas s provozním řádem. Souhlas s provozním řádem skladu odpadů se uděluje na dobu určitou, nejvýše na 10 let. Tento souhlas může být vydáván ve společném řízení s řízením o vydání souhlasu k nakládání s nebezpečnými odpady nebo souhlasu k provozování zařízení,
- b) určené pouze pro odpady kategorie ostatní lze provozovat po splnění oznamovací povinnosti, pokud místně příslušný orgán státní správy do 30 dnů od přijetí písemného oznámení o zpracování a předložení provozního řádu skladu odpadů nestanoví jinak.

(7) Platnost rozhodnutí, kterým je udělen souhlas s provozním řádem skladu nebezpečných odpadů podle odstavce 6 písm. a) a platnost oznámení o zpracování a předložení provozního řádu zaniká s každou změnou druhů a stanovené maximální hmotnosti skladovaných odpadů a technologické nebo stavební vybavenosti skladu.

(8) Provozní řád zařízení odsouhlasený krajským úřadem podle odstavce 1 pozbývá platnosti v případě takových změn v právní úpravě nakládání s odpady stanovujících podmínky provozu příslušného zařízení, které by byly v rozporu s odsouhlaseným provozním řádem. V takovém případě musí být provozní řád přepracován a předložen krajskému úřadu do 6 měsíců od účinnosti příslušného právního předpisu, který požadavek změny vyvolal.

(9) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) náležitosti žádosti o souhlas k provozování zařízení,

- b) obsah provozního řádu zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů, a skladu odpadů,
- c) technické požadavky na zařízení uvedená pod písmenem b) a požadavky na přejímku odpadů do těchto zařízení,
- d) náležitosti žádosti o souhlas s provozním řádem skladu nebezpečných odpadů,
- e) náležitosti oznámení o zpracování provozního řádu skladu odpadů kategorie ostatní,
- f) technické požadavky na prostředky a sklady určené pro shromažďování odpadů.

§ 18

(1) Souhlas k provozování zařízení není třeba

- a) ke zřízení malých zařízení pro biologické zpracování využitelných biologicky rozložitelných odpadů,
- b) k přepravě odpadů,
- c) k provozu zařízení uvedených v § 17 odst. 3,
- d) k provozu skladů odpadů určených pouze pro odpady kategorie ostatní, pokud nejsou součástí zařízení uvedených v § 17 odst. 1,
- e) k místům zpětného odběru podle části osmé tohoto zákona.

(2) Činnosti a zařízení uvedené v odstavci 1 lze provozovat pouze na základě ohlášení údajů o tomto zařízení nebo dopravci věcně a místně příslušnému orgánu státní správy podle § 98.

CELEX 32008L0098

ČÁST ŠESTÁ NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

HLAVA I ODPOVĚDNOST ZA NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

Díl 1

Původce odpadů

§ 19

(1) Původce odpadů je povinen

- a) provozovat zařízení k odstraňování vlastních odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem podle § 17 odst 1,
- b) zpracovat základní popis odpadu v souladu s vyhláškou,
- c) ustanovit odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem,
- d) zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
- e) vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a vyhláškou, včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidencí, předložit průběžnou evidenci ke kontrole v místě nakládání s odpadem a uchovávat ji po dobu stanovenou tímto zákonem nebo vyhláškou,
- f) ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů podle § 8 odst. 4 a nakládat s nimi podle jejich

- g) provozovat sklad nebezpečných odpadů v souladu s provozním řádem odsouhlaseným podle § 17 odst. 6 písm. a),
- h) provozovat sklad odpadů kategorie ostatní na základě provozního řádu, o jehož zpracování podal oznámení podle § 17 odst. 6 písm. b),
- i) umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení a na vyžádání předložit dokumentaci a poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady,
- j) zpracovat plán odpadového hospodářství v souladu s tímto zákonem a vyhláškou a zajišťovat jeho plnění,
- k) předat základní popis odpadu oprávněné osobě s každou jednorázovou nebo první z řady opakovaných dodávek odpadu do zařízení, dále vždy na vyžádání oprávněné osoby, která přebírá odpad od původce do svého vlastnictví,
- l) odpady, které sám nemůže využít nebo odstranit v souladu s tímto zákonem a vyhláškou, převést do vlastnictví pouze osobě oprávněné k jejich převzetí, a to buď přímo, nebo prostřednictvím k tomu zřízené právnické osoby²⁶⁾,
- m) zařazovat odpady podle druhů a kategorií podle § 7 a 8 v souladu se základním popisem odpadu,
- n) shromažďovat odpady utříděné podle jednotlivých druhů a kategorií a takto je převádět do vlastnictví oprávněným osobám,
- o) zajistit přednostní využití odpadů v souladu s § 5 odst. 4.

(2) Pokud vzhledem k následnému způsobu využití nebo odstranění odpadů není třídění nebo oddělené shromažďování nutné, může od něj původce upustit se souhlasem místně příslušného orgánu státní správy.

(3) S nebezpečnými odpady může původce nakládat pouze na základě souhlasu věcně a místně příslušného orgánu státní správy, pokud na tuto činnost již nemá souhlas k provozování zařízení podle § 17 odst. 1. Pokud původce skladuje nebezpečné odpady v místě k tomu určeném, uděluje se tento souhlas i k provoznímu řádu tohoto skladu. Přeprava nebezpečných odpadů nepodléhá souhlasu.

(4) Původce odpadů je odpovědný za nakládání s odpady do doby jejich využití nebo odstranění, pokud toto zajišťuje sám jako oprávněná osoba, nebo do doby jejich převedení do vlastnictví osobě oprávněné k jejich převzetí. Za dopravu odpadů odpovídá dopravce²⁷⁾.

CELEX 32008L0098

(5) Povinnosti původce odpadu podle odstavce 1 písm. c), d), e), f), i), k), m) a o) se vztahují i na držitele odpadu.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou náležitosti žádosti o souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady, obsah a formu základního popisu odpadu, požadavky na vzorkování odpadů a na odbornou způsobilost osob odpovědných za vzorkování odpadů a její prokazování pro účely vypracování základního popisu odpadu.

Díl 2

Sběr a výkup odpadů

§ 20

(1) Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů je povinen

- a) provozovat zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů v souladu se souhlasem k jeho provozování a s jeho provozním řádem,
- b) zveřejňovat druhy sbíraných nebo vykupovaných odpadů a podmínky jejich sběru nebo výkupu a odebírat nebo vykupovat zveřejněné druhy odpadů za stanovených podmínek,
- c) ustanovit odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem,
- d) zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
- e) vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a vyhláškou, včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidencí, a tuto evidenci uchovávat po dobu stanovenou tímto zákonem nebo vyhláškou,
- f) ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů podle § 8 odst. 4 a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,
- g) provozovat sklad nebezpečných odpadů v souladu s provozním řádem odsouhlaseným podle § 17 odst. 6 písm. a), pokud na tuto činnost již nemá souhlas k provozování zařízení podle § 17 odst. 1,
- h) provozovat sklad odpadů kategorie ostatní v souladu s provozním řádem, o jehož zpracování podal oznámení podle § 17 odst. 6 písm. b), pokud tato činnost není již předmětem souhlasu k provozování zařízení podle bodu § 17 odst. 1,
- i) umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení a na vyžádání předložit dokumentaci, poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady,
- j) při převjímaci odpadů do zařízení kontrolovat průvodní dokumentaci přijímaných odpadů se skutečným stavem přijímaných odpadů a její shodu s podmínkami převjímký odpadů do dotčeného zařízení,
- k) odmítnout převzetí odpadu, pokud s ním není současně předán základní popis odpadu,
- l) předat základní popis odpadu oprávněně osobě s každou jednorázovou nebo první z řady opakovaných dodávek odpadu do zařízení a dále vždy na vyžádání oprávněné osoby, která přebírá odpad od původce do svého vlastnictví,
- m) sebrané nebo vykoupené odpady převádět do vlastnictví pouze osobě oprávněné k jejich převzetí,
- n) zařazovat odpady podle druhů a kategorií podle § 7 a 8 v souladu se základním popisem odpadu,
- o) sbírané nebo vykupované odpady shromažďovat podle jednotlivých druhů a kategorií, a takto je převádět do vlastnictví oprávněným osobám,
- p) zajistit přednostní využití odpadů v souladu s § 5 odst. 4.

(2) Jako zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů podle § 17 odst. 1 nelze provozovat mobilní zařízení.

(3) Pokud vzhledem k následnému způsobu využití nebo odstranění odpadů není třídění nebo oddělené shromažďování odpadů nutné, může od něj provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů se souhlasem příslušného krajského úřadu upustit.

§ 21

(1) Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů provádějící sběr nebo výkup

odpadů stanovených vyhláškou je povinen při odběru nebo výkupu těchto odpadů identifikovat osoby, od kterých má v úmyslu odpady odebrat nebo vykoupit, identifikovat odebírané nebo vykupované odpady, vést evidenci o těchto skutečnostech, a to včetně data a hodiny odebrání nebo vykoupení odpadů. K plnění této povinnosti je provozovatel oprávněn vyžadovat k nahlédnutí průkazy totožnosti těchto osob; při nakládání s osobními údaji fyzických osob postupuje podle jiného právního předpisu²⁸⁾.

(2) Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nesmí odebírat nebo vykupovat odpady stanovené vyhláškou od fyzických osob.

(3) Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nesmí za vykoupený nebo odebraný odpad stanovený vyhláškou poskytovat úplatu v hotovosti.

(4) Identifikací osob podle odstavce 1 se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) u fyzické osoby zjištění jejího jména, příjmení, data narození, místa trvalého pobytu a specifikace předloženého dokladu totožnosti,
- b) u právnické osoby zjištění obchodní firmy nebo názvu právnické osoby, jejího sídla, identifikačního čísla nebo obdobného čísla přidělovaného v zahraničí a identifikace fyzické osoby podle písmene a) jednajícím jménem této právnické osoby při odběru nebo výkupu odpadů.

(5) Identifikací odebíraných nebo vykupovaných odpadů podle odstavce 1 se pro účely tohoto zákona rozumí zjištění názvu, druhu a množství odebraného nebo vykoupeného odpadu podle Katalogu odpadů. Pokud dochází ke sběru nebo výkupu odpadu, který má povahu strojního zařízení nebo veřejně prospěšného zařízení, součásti stavby, uměleckého díla či pietních a bohoslužebných předmětů nebo jejich částí, je provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů povinen uvést u jednotlivých odebraných nebo vykoupených předmětů jejich stručný popis, umožňující dodatečnou identifikaci, a doplnit jej uvedením písmen, číslic, popřípadě dalších symbolů na těchto předmětech se nacházejících.

(6) Identifikační údaje podle odstavců 1, 4 a 5 je provozovatel povinen evidovat a uchovávat po dobu 5 let od odebrání nebo vykoupení odpadů.

(7) Bez ověření údajů podle odstavců 4 a 5 provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nesmí odpad odebrat nebo vykoupit.

(8) Odebraná nebo vykoupená strojní zařízení, veřejně prospěšná zařízení, součásti stavby, umělecká díla či pietní a bohoslužebné předměty nebo jejich části nesmí provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů po dobu 48 hodin od jejich odebrání nebo vykoupení rozebírat, jinak pozměňovat nebo postupovat dalším osobám.

(9) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) seznam odpadů, které je provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů povinen při jejich sběru nebo výkupu identifikovat a u nichž je povinen identifikovat osoby, od kterých odpad odebral nebo vykoupil, a vést o získaných údajích evidenci,
- b) seznam odpadů, které provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nesmí vykupovat od fyzických osob a za jejichž sběr nebo výkup nesmí poskytovat úplatu v hotovosti.

Díl 3

Využívání odpadů

§ 22

(1) Provozovatel zařízení k využívání odpadů je povinen

- a) provozovat zařízení k využívání odpadů v souladu se souhlasem k jeho provozování a s jeho provozním řádem,
- b) ustanovit odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem,
- c) zveřejňovat seznam odpadů k jejichž využívání je oprávněn,
- d) zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
- e) vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a vyhláškou, včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidencí, a tuto evidenci uchovávat po dobu stanovenou tímto zákonem nebo vyhláškou,
- f) ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů podle § 8 odst. 4 a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,
- g) provozovat sklad nebezpečných odpadů v souladu s provozním řádem odsouhlaseným podle § 17 odst. 6 písm. a), pokud na tuto činnost již nemá souhlas k provozování zařízení podle § 17 odst. 1,
- h) provozovat sklad odpadů kategorie ostatní v souladu s provozním řádem, o jehož zpracování podal oznámení podle § 17 odst. 6 písm. b), pokud tato činnost není již předmětem souhlasu k provozování zařízení podle § 17 odst. 1,
- i) umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení, na vyžádání předložit dokumentaci a poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady,
- j) při převzetí odpadů do zařízení kontrolovat průvodní dokumentaci přijímaných odpadů se skutečným stavem přijímaných odpadů a její shodu s podmínkami převzetí odpadů do dotčeného zařízení,
- k) odmítnout převzetí odpadu, pokud s ním není současně předán základního popisu odpadu,
- l) předat základní popis odpadu oprávněné osobě s každou jednorázovou nebo první z řady opakovaných dodávek odpadu do zařízení, dále vždy na vyžádání oprávněné osoby, která přebírá odpad od původce do svého vlastnictví,
- m) zařazovat odpady podle druhů a kategorií podle § 7 a 8 v souladu se základním popisem odpadu,
- n) oznámit bez zbytečného odkladu příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nepříznivé vlivy nakládání s odpady na zdraví lidí nebo životní prostředí, které jsou v rozporu s vlivy očekávanými nebo popsány v provozním řádu zařízení, nebo vlivy, které překračují stanovené limitní hodnoty,

(2) Na provozovatele zařízení podle § 17 odst. 3 se vztahují povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. e) a i).

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou technické požadavky a podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu, včetně sedimentů z rybníků, vodních nádrží a vodních toků, například k terénním úpravám a rekultivacím a podrobnosti pro využívání odpadů z mechanicko-biologické úpravy odpadů.

Díl 4
Odstraňování odpadů

§ 23

Provozovatel zařízení k odstraňování odpadů je povinen

- a) provozovat zařízení k odstraňování odpadů v souladu se souhlasem k jeho provozování a s jeho provozním řádem,
- b) ustanovit odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem,
- c) zveřejňovat seznam odpadů k jejichž odstraňování je oprávněn,
- d) zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
- e) vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a vyhláškou, včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidencí, a tuto evidenci uchovávat po dobu stanovenou tímto zákonem nebo vyhláškou,
- f) ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů podle § 8 odst. 4 a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,
- g) provozovat sklad nebezpečných odpadů v souladu s provozním řádem odsouhlaseným podle § 17 odst. 6 písm. a), pokud na tuto činnost již nemá souhlas k provozování zařízení podle § 17 odst. 1,
- h) provozovat sklad odpadů kategorie ostatní v souladu s provozním řádem, o jehož zpracování podal oznámení podle § 17 odst. 6 písm. b), pokud tato činnost není již předmětem souhlasu k provozování zařízení podle § 17 odst. 1,
- i) umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení, na vyžádání předložit dokumentaci a poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady,
- j) při převjímcě odpadů do zařízení kontrolovat průvodní dokumentaci přijímaných odpadů se skutečným stavem a její shodu s podmínkami přejímky odpadů do dotčeného zařízení,
- k) odmítnout převzetí odpadu, pokud s ním není současně předán základní popis odpadu,
- l) předat základní popis odpadu oprávněné osobě s každou jednorázovou nebo první z řady opakovaných dodávek odpadu do zařízení, dále vždy na vyžádání oprávněné osoby, která přebírá odpad od původce do svého vlastnictví,
- m) zařazovat odpady podle druhů a kategorií podle § 7 a 8 v souladu se základním popisem odpadu,
- n) oznámit bez zbytečného odkladu příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nepříznivé vlivy nakládání s odpady na zdraví lidí nebo životní prostředí, které jsou v rozporu s vlivy očekávanými nebo popsány v provozním řádu zařízení, nebo vlivy, které překračují stanovené limitní hodnoty,
- o) předkládat krajskému úřadu poplatkové hlášení podle § 102 odst. 2,
- p) platit poplatek za odstraňování odpadů způsobem a v rozsahu stanoveném v tomto zákoně,
- q) odstranit odpady v mimořádných případech na základě rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností, je-li to nezbytné z hlediska ochrany životního prostředí a pokud je to pro provozovatele technicky možné; náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodnutí vydal; náhradu nákladů takto vynaložených je povinna obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti pro odstraňování odpadů z mechanicko-biologické úpravy odpadů.

§ 24

Skládkování odpadů

(1) Provozovatel skládky odpadů je dále povinen

- a) před zahájením první fáze provozu skládky nebo její části prokázat, že nemá dluhy vůči místně příslušnému finančnímu úřadu a vůči místně příslušnému celnímu úřadu a že zřídil zvláštní účet podle § 105,
- b) před zahájením první fáze provozu skládky nebo její části založit zvláštní účet pro finanční zajištění havárie skládky podle § 104 a finanční rezervu na rekultivaci a zajištění následné péče o skládku po ukončení jejího provozu podle § 105 a po celou dobu ukládání odpadů na skládku vytvářet a vést finanční rezervu na rekultivaci a zajištění následné péče o skládku po ukončení jejího provozu podle § 105,
- c) po ukončení první fáze provozu skládky zajistit provedení všech činností stanovených v provozních řádech následujících fází provozu skládky tak, aby bylo zamezeno negativnímu vlivu skládky na životní prostředí; tyto činnosti zajišťovat z vlastních prostředků a prostředků finanční rezervy; fáze následné péče nemůže být kratší než 30 let, s výjimkou skládek inertního odpadu; jednotlivé fáze provozu skládky musí na sebe bezprostředně navazovat,
- d) uchovávat evidenci uložených odpadů po celou dobu provozu skládky a následné péče o skládku,
- e) zasílat každoročně do 31. března následujícího roku hlášení o výsledcích monitoringu provozu skládky v kalendářním roce a zasílat každoročně do 15. února následujícího roku údaje o stavu vytvořené finanční rezervy, doložené výpisem z bankovního účtu provozovatele skládky, a údaje o volné kapacitě provozované skládky k 31. prosinci předchozího roku příslušnému krajskému úřadu,
- f) zajistit, aby odpadový hospodář každoročně prokazatelně proškolil všechny zaměstnance skládky o řádném provozu zařízení a o bezpečném nakládání s odpady tak, aby nedošlo k ohrožení životního prostředí.

(7) Provozovatel nebo vlastník skládky odpadů musí zajistit, že umístění a technické provedení skládky odpadů po celou dobu provozu skládky odpadů i po jeho ukončení je takové, že zajistí ochranu životního prostředí a podmínky pro rekultivaci skládky a následné využití skládkového prostoru v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací a s jinými právními předpisy¹⁷⁾.

(8) Odpady lze ukládat pouze na skládky, které svým technickým provedením splňují požadavky pro ukládání těchto odpadů stanovené vyhláškou. Rozhodujícím hlediskem pro ukládání odpadů na skládky je jejich složení, mísitelnost, nebezpečné vlastnosti a obsah škodlivých látek ve vodném výluhu a v sušině odpadu.

(9) Na skládky je zakázáno ukládat odpady stanovené vyhláškou, odpady, které mohou mít při jejich smíšení negativní vliv na životní prostředí, a neupravené odpady, s výjimkou odpadů stanovených vyhláškou, u nichž ani úpravou nelze dosáhnout snížení jejich objemu nebo snížení nebo odstranění jejich nebezpečných vlastností.

(10) Pozemky dotčené skládkovým tělesem musí být zaneseny do katastru nemovitostí.

(11) Odpady vykazující jednu nebo více nebezpečných vlastností nelze použít jako technologický materiál na technické a technologické zabezpečení skládky, s výjimkou skládek určených k ukládání nebezpečných odpadů.

(12) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) seznam odpadů, které je zakázáno ukládat na skládku, a seznam odpadů, které lze ukládat na skládku pouze za určitých podmínek,
- b) technické požadavky na skládky a podmínky jejich provozu,
- c) způsob hodnocení odpadů ukládaných na jednotlivé skupiny skládek podle vyluhovatelnosti a mísitelnosti a obsahu škodlivých látek v sušině odpadu a způsob prokazování přijatelnosti odpadu do zařízení k využívání a odstraňování odpadů.

§ 25

Spalování odpadů

(1) Odpady lze spalovat, jen jsou-li splněny podmínky stanovené jinými právními předpisy²⁹⁾.

(2) Za využívání odpadů způsobem uvedeným pod kódem R1 v příloze č. 2 k tomuto zákonu se považuje pouze spalování pevných komunálních odpadů v zařízeních k tomu určených, pokud jeho energetické využití dosahuje vysokého stupně energetické účinnosti. Výše požadované energetické účinnosti a vzorec pro její výpočet je uveden v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

CELEX 32008L0098

(3) Spalování jiných než pevných komunálních odpadů ve spalovnách komunálních odpadů je považováno za odstraňování odpadů.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou technické požadavky pro nakládání s odpady vzniklými při spalování komunálních a nebezpečných odpadů.

Díl 5

Odpadový hospodář

§ 26

(1) Původce a oprávněná osoba, kteří nakládali v posledních 2 kalendářních letech s nebezpečnými odpady v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok, a provozovatelé první fáze provozu skládky jsou povinni zajišťovat odborné nakládání s odpady prostřednictvím odborně způsobilé osoby (dále jen „odpadový hospodář“).

CELEX 31999L0031

(2) Splňuje-li podmínky uvedené v odstavci 1 i jednotlivá samostatná provozovna, je původce nebo oprávněná osoba povinna určit odpadového hospodáře i pro tuto samostatnou provozovnu.

(3) Odpadový hospodář odpovídá původci nebo oprávněné osobě, která jej svým odpadovým hospodářem určila, za zajištění odborného nakládání s odpady. Odpadový hospodář zastupuje původce nebo oprávněnou osobu při jednání s orgány veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství, zejména při výkonu jejich kontrolní činnosti.

(4) Funkci odpadového hospodáře lze vykonávat pro nejvíce pět původců a oprávněných osob nebo pět samostatných provozoven.

(5) Povinnost určit odpadového hospodáře se nevztahuje na dopravce, i pokud splňují podmínky uvedené v odstavci 1.

(6) Odpadovým hospodářem může být určena pouze fyzická osoba, která má ukončené vysokoškolské vzdělání a nejméně 3 roky praxe v oboru odpadového hospodářství v posledních 10 letech, nebo střední vzdělání ukončené maturitou a nejméně 5 let praxe v oboru odpadového hospodářství v posledních 10 letech.

(7) Pokud původce nebo oprávněná osoba splňují podmínky uvedené v odstavci 1, je ustanovení odpadového hospodáře v souladu s tímto zákonem podmínkou pro udělení souhlasů podle § 17 odst. 1 a § 28 odst. 2.

(8) Pokud dojde k ukončení činnosti odpadového hospodáře u původce nebo oprávněné osoby a podmínky uvedené v odstavci 1 nadále trvají, je původce nebo oprávněná osoba povinna ustanovit nového odpadového hospodáře a jeho ustanovení oznámit správnímu úřadu, který jí vydal souhlas k provozování zařízení nebo souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady, a to nejpozději do 30 dnů ode dne ukončení činnosti odpadového hospodáře. Zároveň je původce nebo oprávněná osoba povinna tomuto správnímu úřadu předložit doklady, z nichž vyplývá splnění požadavků uvedených v odstavci 6.

(9) Ustanovení odstavce 8 se vztahuje i na případ, kdy nově dojde k naplnění podmínek podle odstavce 1 u původce nebo oprávněné osoby.

Díl 6

Přeprava odpadů

§ 27

(1) Právnícké osoby a podnikající fyzické osoby zúčastněné na přepravě odpadů jsou povinny

- a) zabezpečit přepravu odpadů v souladu s požadavky stanovenými v jiných právních předpisech³⁰⁾,
- b) na vyžádání kontrolních orgánů předložit doklady související s přepravou odpadů a poskytnout o ní úplné a pravdivé informace,
- c) uchovávat doklady související s přepravou odpadů po dobu 3 let ode dne zahájení přepravy,
- d) označit motorové vozidlo přepravující odpad způsobem stanoveným vyhláškou,
- e) při přepravě nebezpečných odpadů vést evidenci a ohlašovat přepravované nebezpečné odpady v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(2) Dopravce je povinen informovat řidiče vozidla o skutečnosti, že bude ve vnitrozemí nebo přes hranice přepravovat odpady, vybavit řidiče doklady podle druhu a kategorie přepravovaného odpadu a účelu přepravy a zajistit, aby těmito doklady byly přepravované odpady vybaveny po celou dobu přepravy.

(3) Řidič nesmí převzít vozidlo bez dokladů podle odstavce 2 a bez označení podle odstavce 1 písm. d). Řidič vozidla je povinen doklady podle odstavce 2 mít po celou dobu přepravy a na vyžádání je předložit kontrolním orgánům.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob označení motorového vozidla přepravujícího odpad.

HLAVA II NEBEZPEČNÉ ODPADY

§ 28

Obecné povinnosti při nakládání s nebezpečnými odpady

(1) Každý je povinen nakládat s nebezpečnými odpady podle jejich skutečných nebezpečných vlastností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu a podle rizik nakládání s nimi, která jsou upravena jinými právními předpisy³¹⁾.

(2) S nebezpečnými odpady může původce nakládat pouze na základě souhlasu věcně a místně příslušného orgánu státní správy, pokud na tuto činnost již nemá souhlas k provozování zařízení podle § 17 odst. 1. Pokud původce skladuje nebezpečné odpady v místě k tomu určeném, uděluje se tento souhlas i k provoznímu řádu tohoto skladu. Přeprava nebezpečných odpadů nepodléhá souhlasu.

CELEX 32008L0098

§ 29

Ředění a míšení nebezpečných odpadů

(1) Ředění nebo míšení odpadů za účelem splnění kritérií pro jejich přijetí na skládku a ředění nebo míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady, látkami nebo materiály je zakázáno. Ve výjimečných případech je míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady přípustné, a to pouze se souhlasem krajského úřadu příslušného podle místa nakládání s odpady. Krajský úřad tento souhlas udělí pouze tehdy,

- a) pokud ředěním nebo míšením nebezpečných odpadů a následným nakládáním s nimi nedojde ke zvýšení nepříznivých dopadů na zdraví lidí nebo životní prostředí,
- b) pokud ředění nebo míšení provádí zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů provozované na základě souhlasu podle § 17 odst. 1,
- c) je-li účelem míšení nebezpečných odpadů splnění požadavků technologie využití nebo odstranění odpadů a zvýšení bezpečnosti při nakládání s nimi, a
- d) je-li směšování nebo ředění v souladu s nejlepšími dostupnými technikami.

(2) Změna klasifikace nebezpečných odpadů na jiné než nebezpečné odpady nesmí být dosažena ředěním a směšováním odpadů se záměrem snížit původní koncentraci nebezpečných látek na úroveň pod hranicí označení odpadu za nebezpečný.

(3) Pokud již došlo ke smíšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady, musí být provedeno jejich roztrídění, je-li to technicky a ekonomicky proveditelné a je-li to nezbytné pro zajištění ochrany životního prostředí a zdraví lidu. Tato povinnost se nevztahuje na míšení nebezpečných odpadů, pro které je vydán souhlas krajského úřadu podle odstavce 1.

CELEX 32008L0098

§ 30

Balení a označování nebezpečných odpadů

(1) Balení nebezpečných odpadů se řídí přiměřeně jinými právními předpisy³²⁾.

(2) Původce a oprávněná osoba, která nakládá s nebezpečnými odpady, jsou povinni zajistit, aby nebezpečné odpady byly označeny následujícím způsobem

- a) odpady s nebezpečnou vlastností uvedenou v příloze č. 1 k tomuto zákonu pod kódem H1, H2, H3-A, H3-B, H6, H8, H9 a H14 grafickým symbolem podle jiného právního předpisu³²⁾,
- b) nebezpečné odpady jiné než uvedené pod písmenem a) nápisem "nebezpečný odpad",
- c) katalogovým číslem, názvem druhu odpadu a odpovědnou osobou za nakládání s odpadem.

(3) Původce a oprávněná osoba, kteří nakládají s nebezpečným odpadem, jsou povinni zpracovat identifikační list nebezpečného odpadu a místa nakládání s nebezpečným odpadem tímto listem vybavit.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsah identifikačního listu nebezpečného odpadu a způsob značení shromažďovacích prostředků nebezpečných odpadů.

CELEX 32008L0098

HLAVA III KOMUNÁLNÍ ODPAD

§ 31

Povinnosti a oprávnění obce a fyzických osob při nakládání s komunálním odpadem z domácností

(1) Na obce se vztahují povinnosti původců podle § 19, pokud není dále stanoveno jinak.

(2) Obec může ve své samostatné působnosti stanovit obecně závaznou vyhláškou obce systém sběru a třídění komunálního odpadu vznikajícího na jejím katastrálním území, včetně systému nakládání se stavebním odpadem.

(3) Obec je povinna v souladu s jinými právními předpisy²⁵⁾ určit místa, kam mohou fyzické osoby odkládat komunální odpad z domácností, který produkují, a zajistit místa, kam mohou fyzické osoby odkládat nebezpečné složky komunálního odpadu z domácností a minimálně 5 využitelných složek komunálního odpadu (papír, sklo, plast, kovy a nápojové

kartony). Povinnost zajištění míst k odkládání nebezpečných složek komunálního odpadu z domácností obec splní určením místa k shromažďování nebezpečných složek komunálního odpadu ve stanovených termínech, minimálně však dvakrát ročně, a dále zajištěním odvozu oprávněnou osobou. Obec může tento systém v případě potřeby doplnit pravidelným svozem oprávněnou osobou.

(4) Obec se stává původcem komunálních odpadů z domácností v okamžiku, kdy fyzická osoba odpady odloží na místě k tomu určeném. Obec se současně stane vlastníkem těchto odpadů.

(5) Obec je povinna zavést oddělené shromažďování biologicky rozložitelného komunálního odpadu z domácností. Tato povinnost se nevztahuje na ty části obce, kde je zaveden systém obecního kompostování, do kterého jsou zapojeni občané.

(6) Obec je povinna zavést takový systém nakládání s biologicky rozložitelnými komunálními odpady z domácností, který povede ke snižování obsahu biologicky rozložitelné složky ve směsném komunálním odpadu z domácností v souladu se závaznými částmi řešení Plánu odpadového hospodářství kraje a Plánu odpadového hospodářství České republiky.

(7) Na shromažďování pevných biologicky rozložitelných komunálních odpadů z domácností různých druhů v určeném místě obcí se nevztahuje povinnost mít souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů podle § 19 odst. 2 zákona.

CELEX 32008L0098

(8) Pro účely odstavců 5 až 7 se biologicky rozložitelným komunálním odpadem z domácností rozumí biologicky rozložitelné komunální odpady rostlinného původu stanovené vyhláškou.

(9) Fyzické osoby jsou povinny odkládat komunální odpad z domácností na místech k tomu určených a ode dne, kdy tak obec stanoví obecně závaznou vyhláškou, komunální odpad odděleně shromažďovat, třídít a předávat k využití a odstraňování podle systému stanoveného obcí, pokud odpad samy nevyužijí v souladu s tímto zákonem a jinými právními předpisy⁶⁾.

(10) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) podrobnosti ke splnění povinností podle odstavce 3, 5 a 8,
- b) seznam druhů odpadů, které tvoří biologicky rozložitelnou složku komunálního odpadu z domácností.

§ 32

Povinnosti a oprávnění právnických a podnikajících fyzických osob při nakládání s komunálním odpadem živnostenským

(1) Na původce produkující komunální odpad živnostenský se vztahují povinnosti původců podle § 19 a dále povinnosti stanovené vyhláškou.

(2) Původci produkující komunální odpad živnostenský mohou na základě smlouvy s obcí využít zavedeného systému pro nakládání s komunálním odpadem. Smlouva musí být písemná a musí obsahovat vždy výši sjednané ceny za tuto službu.

(3) Ministerstvo životního prostředí stanoví vyhláškou podrobnosti k nakládání s komunálním odpadem živnostenským.

HLAVA IV BIOLOGICKY ROZLOŽITELNÉ ODPADY

Díl 1

Předcházení vzniku odpadů systémem obecního kompostování

§ 33

(1) Pro účely této části zákona se rozumí

- a) systémem obecního kompostování - systém sběru a shromažďování rostlinných zbytků z údržby zeleně a zahrad na území obce, jejich úprava a následné zpracování na zelený kompost,
- b) zeleným kompostem - substrát vzniklý kompostováním rostlinných zbytků,
- c) veřejnou zelení - parky, lesoparky, sportoviště, dětská hřiště a veřejně přístupné travnaté plochy v intravilánu obce,
- d) domácím kompostováním - systém sběru a shromažďování rostlinných zbytků z domácností a přilehlých zahrad, jejich úprava a následné zpracování na zelený kompost v místě bydliště občana,
- e) komunitním kompostováním - systém sběru a shromažďování rostlinných zbytků z domácností a přilehlých zahrad, jejich úprava a následné zpracování na zelený kompost v rámci jedné komunity občanů, například sídliště nebo zahrádkářské osady,
- f) obecní kompostárna - zařízení, na kterém probíhá biologická aerobní úprava rostlinných zbytků a které je provozováno v souladu s právními předpisy na ochranu lidského zdraví a životního prostředí¹⁷⁾.

(2) Obec může ve své samostatné působnosti, jako opatření pro předcházení vzniku odpadů, stanovit obecně závaznou vyhláškou obce systém obecního kompostování a způsob využití zeleného kompostu k údržbě a obnově veřejné zeleně na území obce.

(3) Systém obecního kompostování může být prováděn formou komunitního kompostování, domácího kompostování nebo sběrem zelených zbytků ze zahrad a domácností a jejich svozem na obecní kompostárnu, na které dochází k jejich zpracování.

(4) Úprava a kompostování zelených zbytků musí být prováděny tak, aby nedošlo k narušení složek životního prostředí nad míru stanovenou jinými právními předpisy¹⁷⁾. Kompostovací proces musí být řízen tak, aby byl zajištěn aerobní mikrobiální rozklad organické hmoty bez vzniku zápachu a emisí metanu.

(5) Jiné využití zeleného kompostu, než je uvedeno v odstavci 2, je možné pouze za splnění podmínek stanovených jinými právními předpisy⁹⁾.

Díl 2

Biologicky rozložitelné odpady

§ 34

Pro účely této části zákona se rozumí

- a) biologicky rozložitelným odpadem - jakýkoli odpad, který podléhá aerobnímu nebo anaerobnímu rozkladu,
CELEX 32008L0098
- b) zařízením pro biologické zpracování odpadů - zařízení pro řízený aerobní nebo anaerobní rozklad biologicky rozložitelných odpadů,
- c) využitelným biologicky rozložitelným odpadem - biologicky rozložitelný odpad, který lze využít v zařízeních pro biologické zpracování odpadů.

§ 35

Povinnosti při biologickém zpracování biologicky rozložitelných odpadů

(1) Biologicky rozložitelné odpady lze ukládat na skládky pouze v případě, jedná-li se o biologicky rozložitelné komunální odpady obsažené ve směsném komunálním odpadu.

(2) Provozovatel zařízení ke sběru, výkupu nebo využívání biologicky rozložitelných odpadů je povinen

- a) provozovat toto zařízení se souhlasem k provozování zařízení a s jeho provozním řádem podle § 17 odst. 1, s výjimkou zařízení, které zpracovává využitelné biologicky rozložitelné odpady pro jednu zakládku v množství nepřekračujícím 10 tun těchto odpadů (dále jen "malé zařízení"); roční množství biologicky rozložitelného odpadu zpracované malým zařízením nesmí přesáhnout 150 tun,
- b) provozovat malé zařízení na základě ohlášení podle § 18 odst. 2 a v souladu s jinými právními předpisy na ochranu zdraví lidí a životního prostředí¹⁷⁾,
- c) dodržovat a kontrolovat technologické podmínky řízení úpravy biologicky rozložitelného odpadu a vést o tom záznamy v provozním deníku zařízení,
- d) výstupy ze zařízení pro biologické zpracování odpadů hodnotit a zařazovat postupy a metodami stanovenými vyhláškou, a pokud budou uváděny na trh, v souladu s ním je označit a vybavit návodem k použití,
- e) výstupy ze zařízení pro biologické zpracování odpadů, které nelze zařadit do žádné ze skupin stanovených vyhláškou nebo podle jiných právních předpisů³³⁾ a zbytkový odpad po úpravě biologicky rozložitelného odpadu, který již není odpadem podléhajícím biologickému rozkladu, předat k využití nebo odstranění oprávněné osobě podle § 6 odst. 3.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) podmínky a požadavky na ochranu životního prostředí a zdraví lidí při nakládání s biologicky rozložitelnými odpady,
- b) seznam využitelných biologicky rozložitelných odpadů,
- c) podmínky pro přijímání odpadů do zařízení k nakládání s biologicky rozložitelnými odpady,
- d) postupy biologického zpracování, které jsou považovány za využívání biologicky rozložitelných odpadů,
- e) obsah provozního řádu zařízení k nakládání s biologicky rozložitelnými odpady, v závislosti na druzích odpadů a kapacitě zařízení,
- f) způsob hodnocení a zařazování výstupů ze zařízení pro biologické zpracování odpadů do skupin podle způsobů jejich stanoveného používání,

- g) limitní hodnoty koncentrací vybraných rizikových látek a potencionálně patogenních organismů ve výstupech ze zařízení pro biologické zpracování odpadů, metody stanovení koncentrací rizikových látek a prvků,
- h) způsob kontroly, četnost a metody vzorkování výstupů ze zařízení pro biologické zpracování odpadů,
- i) požadavky na osobu oprávněnou k odebrání vzorků výstupů ze zařízení pro biologické zpracování odpadů,
- j) požadavky na značení a obsah návodu k použití, které musí být na obalu nebo v průvodní dokumentaci výstupů ze zařízení pro biologické zpracování odpadů při jejich uvádění na trh podle jiných právních předpisů³³⁾.

CELEX 32008L0098

Díl 3

Kaly z čistíren odpadních vod

§ 36

Pro účely této části zákona se rozumí

- a) kalem
 1. kal z čistíren odpadních vod zpracovávajících městské odpadní vody nebo odpadní vody z domácností a z jiných čistíren odpadních vod, které zpracovávají odpadní vody stejného složení jako městské odpadní vody a odpadní vody z domácností,
 2. kal ze septiků a jiných podobných zařízení,
 3. kal z čistíren odpadních vod výše neuvedených,
- b) upraveným kalem - kal, který byl podroben biologické, chemické nebo tepelné úpravě, dlouhodobému skladování nebo jakémukoliv jinému vhodnému procesu stanovenému vyhláškou, tak, že se významně sníží obsah patogenních organismů v kalech, a tím zdravotní riziko spojené s jeho aplikací,
- c) použitím kalu - zapracování kalu do půdy,
- d) programem použití kalů - dokumentace zpracovaná v rozsahu stanoveném vyhláškou.

§ 37

Povinnosti při používání kalů

(1) Osoba, která užívá půdu, je povinna používat pouze upravené kaly s ohledem na nutriční potřeby rostlin za podmínek stanovených tímto zákonem a vyhláškou a v souladu s programem použití kalů stanoveným původcem kalů tak, aby použitím kalů nebyla zhoršena kvalita půdy a kvalita povrchových a podzemních vod.

(2) Původce kalů je povinen stanovit program použití kalů a v tomto programu doložit splnění podmínek použití kalů stanovených tímto zákonem a vyhláškou. Program použití kalů je povinen předat osobě uvedené v odstavci 1.

(3) Použití kalů je zakázáno

- a) na zemědělské půdě, která je součástí zvláště chráněných území podle jiného právního předpisu³⁴⁾,
- b) na lesních porostních půdách běžně využívaných klasickou lesní pěstební činností,

- c) v pásmu ochrany vodních zdrojů, na zamokřených a zaplavovaných půdách,
- d) na trvalých travních porostech a travních porostech na orné půdě v průběhu vegetačního období až do poslední seče,
- e) v intenzivních plodících ovocných výsadbách,
- f) na pozemcích využívaných k pěstování polních zelenin v roce jejich pěstování a v roce předcházejícím,
- g) v průběhu vegetace při pěstování pícnin, kukuřice a při pěstování cukrové řepy s využitím chrástu ke krmení,
- h) jestliže z půdních rozborů vyplyne, že obsah vybraných rizikových látek v průměrném vzorku překračuje jednu z hodnot stanovených vyhláškou,
- i) na půdách s hodnotou výměnné půdní reakce nižší než pH 5,6,
- j) na plochách, které jsou využívány k rekreaci a sportu, a na veřejně přístupných prostranstvích, nebo
- k) jestliže kaly nesplňují mikrobiologická kritéria stanovená vyhláškou; použití mikrobiálně kontaminovaných kalů může být provedeno pouze po prokázané hygienizaci kalů.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) technické podmínky použití upravených kalů na zemědělské půdě,
- b) mezní hodnoty koncentrací vybraných rizikových látek v půdě,
- c) mezní hodnoty koncentrací těžkých kovů, které mohou být přidány do zemědělské půdy za 10 let,
- d) mezní hodnoty koncentrací vybraných rizikových látek v kalech pro použití na zemědělské půdě,
- e) mikrobiologická kritéria pro použití kalů,
- f) postupy analýzy kalů a půdy včetně metod odběru vzorků,
- g) obsah programu použití kalů,
- h) přehled procesů úpravy kalů, které snižují obsah patogenních organismů v kalech.

HLAVA V ODPADY Z VÝROBY OXIDU TITANIČITÉHO

§ 38

Povinnosti při nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého

(1) Původce odpadů z výroby oxidu titaničitého, který zpracovává plán odpadového hospodářství, je povinen do tohoto plánu zapracovat i způsob řešení omezování emisí škodlivých látek do ovzduší, způsob omezování znečištění vypouštěných odpadních vod, včetně způsobu účinného čištění odpadních vod, a způsob monitorování složek životního prostředí.

(2) Souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady z výroby oxidu titaničitého příslušný orgán veřejné správy neudělí, pokud stanovisko posuzování vlivů na životní prostředí podle jiného právního předpisu³⁵⁾ prokáže bezprostřední nebo předpokládá pozdější škodlivé účinky výroby na životní prostředí. Při zvýšení výroby oxidu titaničitého o více než 15 tisíc tun ročně je původce odpadů z této výroby povinen zpracovat nový plán odpadového hospodářství a požádat příslušný správní úřad o nový souhlas k nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého, případně o nový souhlas k provozování zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů z výroby oxidu titaničitého.

(3) Výrobce oxidu titaničitého je povinen sledovat stanovené ukazatele pro vypouštěné odpadní vody a ukazatele pro emise znečišťujících látek do ovzduší způsobem a v rozsahu stanoveném jinými právními předpisy³⁶⁾ a plánem odpadového hospodářství a ohlašovat je příslušnému krajskému úřadu s četností stanovenou vyhláškou.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou požadavky na nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého a požadavky na monitorování složek životního prostředí.

HLAVA VI ODPADY PERZISTENTNÍCH ORGANICKÝCH ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK A PCB

§ 39

Pro účely této části zákona se rozumí

- a) odpadem perzistentních organických znečišťujících látek - odpad obsahující alespoň jednu z látek uvedených v příloze č. 5 k tomuto zákonu,
- b) PCB - polychlorované bifenyly, polychlorované terfenyly, monometyltetrachlordifenylmetan, monometyldichlordifenylmetan, monometyldibromdifenylmetan, veškeré směsi obsahující jednu nebo více z uvedených látek v celkové koncentraci těchto látek vyšší než 50 mg/kg,
- c) zařízením obsahujícím PCB - každé zařízení, které obsahuje nebo obsahovalo PCB a nebylo dekontaminováno,
- d) zařízením obsahujícím PCB a podléhajícím evidenci - zařízení obsahující PCB s celkovým objemem náplně PCB více než 5 litrů,
- e) zařízeními, která mohou obsahovat PCB a podléhajícími evidenci - olejové transformátory, kondenzátory s kapalným dielektrikem, rezistory, indukční cívky a další elektrotechnická zařízení plněná elektroizolační kapalinou, hydraulická důlní zařízení, vakuová čerpadla, průmyslová zařízení s ohřevem teplonosnou kapalinou (duplikátory, obalovny silniční drti a podobně) nebo části těchto zařízení obsahující více než 5 litrů kapalin,
- f) zařízením bez PCB - zařízení vyrobená po 1. lednu 2000, u nichž jsou k dispozici údaje o výrobcí, původní provozní kapalině bez PCB nebo oleji bez PCB a o jejich provozu z hlediska nakládání s provozní kapalinou, zařízení podle písmene c), které bylo úspěšně dekontaminováno, a zařízení podle písmene e), u něhož byla prokázána nepřítomnost PCB způsobem stanoveným vyhláškou,
- g) dekontaminací - veškeré postupy, které umožní, aby zařízení, objekty a materiály obsahující PCB mohly být po prokázání nepřítomnosti PCB způsobem stanoveným vyhláškou znovu používány, recyklovány nebo odstraněny; dekontaminací může být i náhrada PCB jinými vhodnými látkami neobsahujícími PCB,
- h) odstraňováním PCB - způsoby odstraňování odpadů uvedené pod kódy D8, D9, D10, D12 a D15 v příloze č. 6 k tomuto zákonu.

§ 40

Povinnosti při nakládání s perzistentními organickými znečišťujícími látkami

(1) Nakládání s odpady perzistentních organických znečišťujících látek upravuje přímo použitelný předpis Evropských společenství³⁷⁾.

(2) Ministerstvo je příslušným orgánem podle čl. 15 přímo použitelného předpisu Evropských společenství³⁷⁾ a krajský úřad je příslušným správním úřadem pro řízení o udělení souhlasu nebo výjimky podle čl. 7 odst. 4 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropských společenství³⁷⁾.

§ 41

Povinnosti při nakládání s PCB, odpady PCB a zařízeními obsahujícími PCB

(1) Vlastníci PCB a odpadů PCB jsou povinni je odstranit a vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci a zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhají evidenci, jsou povinni tato zařízení dekontaminovat nebo odstranit v souladu s tímto zákonem v nejkratší možné době, nejpozději však do konce roku 2010, pokud neprokáží, že zařízení neobsahuje PCB. Transformátory, jejichž provozní kapalina obsahuje 50 - 500 mg/kg PCB, mohou jejich vlastníci, popřípadě provozovatelé, dekontaminovat nebo odstranit až na konci jejich životnosti.

(2) Získávání PCB z jiných látek za účelem jejich opětovného použití je zakázáno.

(3) Odstraňování PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB je možné pouze v zařízeních k tomu určených.

(4) Provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci jsou povinni označovat tato zařízení, včetně objektů, kde jsou tato zařízení umístěna, způsobem stanoveným vyhláškou. Provozovatelé dekontaminovaných zařízení jsou povinni označovat tato zařízení způsobem stanoveným vyhláškou.

(5) Provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci nesmějí tato zařízení doplňovat PCB. Do doby vyřazení z provozu mohou tato zařízení pouze udržovat tak, aby PCB, které jsou v nich obsaženy, vyhovovaly technickým normám, aby zařízení byla v dobrém provozním stavu a aby nedocházelo k úniku jejich náplně.

(6) Zařízení obsahující PCB, které nepodléhá evidenci a které je součástí jiného zařízení, které je vyřazováno z provozu, musí být z něj, pokud je to proveditelné, vyjmuto a odstraněno v souladu se zákonem a vyhláškou.

(7) Pokud vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhají evidenci, do 31. prosince 2009 způsobem stanoveným vyhláškou ministerstvu neprokázali, že jejich zařízení neobsahuje PCB, považují se tato zařízení za zařízení obsahující PCB.

(8) Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou

- a) podmínky pro dekontaminaci, technické požadavky na nakládání s PCB a technické požadavky na zařízení obsahující PCB včetně opatření na ochranu zdraví lidí a životního prostředí,
- b) rozhodčí metody pro stanovení celkové koncentrace PCB v látkách, které je obsahují,
- c) podrobnosti způsobu prokazování nepřítomnosti PCB,
- d) způsob označování zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci a způsob označování dekontaminovaných zařízení,

- e) náležitosti seznamů zařízení, která obsahují PCB a nepodléhají evidenci, a podrobnosti o sběru a odstranění těchto zařízení,
- f) způsob a rozsah vedení evidence zařízení obsahujících PCB.

HLAVA VII ODPADY Z AZBESTU

§ 42

Povinnosti při nakládání s odpady z azbestu

(1) Původce odpadů obsahujících azbest a oprávněná osoba, která nakládá s odpady obsahujícími azbest, jsou povinni zajistit, aby při tomto nakládání nebyla z odpadů do ovzduší uvolňována azbestová vlákna nebo azbestový prach a aby nedošlo k rozlití kapalin obsahujících azbestová vlákna.

(2) Odpady obsahující azbestová vlákna nebo azbestový prach lze ukládat pouze na skládky k tomu určené. Provozovatel skládky je povinen zajistit, aby se částice azbestu nemohly uvolňovat do ovzduší. Jestliže odpady nejsou dodány v neporušených obalech nebo upraveny tak, aby se částice azbestu nemohly uvolňovat do ovzduší, je provozovatel skládky povinen tyto odpady okamžitě zakrýt. S odpady obsahující azbestová vlákna nebo azbestový prach není přípustné dále na skládce manipulovat.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou požadavky na ukládání odpadů z azbestu na skládky.

HLAVA VIII ODPADY ZE ZDRAVOTNICTVÍ

§ 43

Pro účely tohoto zákona se odpadem ze zdravotnictví rozumí odpad vznikající ve zdravotnických zařízeních³⁸⁾, ústavech sociální péče a během činností epidemiologicky závažného charakteru³⁹⁾ vyžadující zvláštní nakládání vzhledem ke specifickému riziku pro veřejné zdraví a životní prostředí. Zahrnuje odpad, který vzniká při zdravotní péči nebo při podobných činnostech.

§ 44

Povinnosti při nakládání s odpady ze zdravotnictví

(1) Původce odpadů ze zdravotnictví je povinen zpracovat manipulační řád pro nakládání s odpady pro zařízení, kde odpad vzniká. Manipulační řád je součástí provozního řádu zařízení zpracovaného podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾ a zahrnuje nakládání s odpady od místa jejich vzniku až po jejich odstranění nebo předání oprávněné osobě.

(2) Udělení souhlasu k nakládání s nebezpečným odpadem podle § 19 odst. 3 původci odpadů ze zdravotnictví je podmíněno závazným stanoviskem orgánu ochrany veřejného zdraví k manipulačnímu řádu.

(3) Původce odpadů, který má souhlas k nakládání s nebezpečným odpadem ze zdravotnictví, nebo oprávněná osoba nakládající s odpady ze zdravotnictví jsou povinni zajistit školení zaměstnanců zaměřené na bezpečný proces nakládání s těmito odpady z pohledu rizik pro veřejné zdraví a životní prostředí.

(4) Odstranění odpadů musí být v souladu s jiným právním předpisem⁴¹⁾. V případě odstranění odpadů ze zdravotnictví je odesílatelem vždy původce odpadů, který musí být uveden na evidenčním listu pro přepravu nebezpečných odpadů na území ČR podle vyhlášky.

(5) Ministerstvo ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou

- a) náležitosti manipulačního řádu pro nakládání s odpady ze zdravotnictví pro zařízení kde odpad vzniká,
- b) postup při nakládání s odpady ze zdravotnictví v místě jejich vzniku a mimo něj,
- c) požadavky na úpravu odpadů před jejich odstraněním,
- d) vedení evidence a zařazování odpadů ze zdravotnictví,
- e) obsah a rozsah školení pro nakládání s odpady ze zdravotnictví.

ČÁST SEDMÁ PŘESHraniČNÍ PŘEPRAVA

§ 45

(1) Tato část upravuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropských společenství⁴²⁾ přepravu odpadů do České republiky, z České republiky a přes Českou republiku (dále jen „přeshraniční přeprava odpadů“).

(2) Příslušným orgánem pro přeshraniční přepravu odpadů za Českou republiku je ministerstvo.

§ 46

(1) Odpad vzniklý v České republice se přednostně odstraňuje v České republice.

(2) Přeshraniční přeprava odpadů do České republiky za účelem odstranění je zakázána s výjimkou odpadů vzniklých v sousedních státech v důsledku živelních pohrom nebo za stavu nouze.

(3) Odpad vzniklý v České republice se přednostně využívá v České republice, nejedná-li se o jeho využití v jiných členských státech Evropské unie.

(4) Přeshraniční přeprava odpadů do České republiky za účelem energetického využití způsobem uvedeným pod kódem R1 v příloze č. 2 k tomuto zákonu je zakázána, pokud by v důsledku přeshraniční přepravy musely být odstraňovány odpady vznikající v České republice. Přeshraniční přeprava odpadů do České republiky za účelem energetického využití způsobem uvedeným pod kódem R1 v příloze č. 2 k tomuto zákonu je zakázána také v případě, že by v důsledku přeshraniční přepravy musely být odpady vznikající v České republice zpracovány způsobem, který není v souladu s plány odpadového hospodářství.

CELEX 32008L0098

(5) Směsný komunální odpad zůstává směsným komunálním odpadem podle čl. 3 odst. 5 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ i v případě, že byl zpracován postupem, který podstatným způsobem nezměnil jeho vlastnosti.

§ 47

Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů

(1) Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů podává oznamovatel podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾, a to v českém, slovenském nebo anglickém jazyce. Účastníkem řízení zahájeného oznámením podle tohoto odstavce je pouze oznamovatel.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah informací a dokumentace podle části 3 přílohy II přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ pro jednotlivé druhy přepravy.

§ 48

Oznámení o přepravě odpadu z České republiky do zahraničí

(1) Oznámení o přepravě odpadu z České republiky do zahraničí podle čl. 4 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ obsahuje

- a) originál oznámení podle čl. 4 druhého pododstavce bodu 2 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾, který v souladu s článkem 7 odst. 1 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ předá ministerstvo příslušnému orgánu místa určení,
- b) kopii oznámení podle písmene a), kterou si ponechá ministerstvo,
- c) příslušný počet kopií oznámení podle písmene a), které v souladu s čl. 7 odst. 1 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ předá ministerstvo příslušným orgánům pro tranzit,
- d) doplňkové informace a dokumentaci podle § 47 odst. 2, které si ponechá ministerstvo.

(2) Jednotlivé části oznámení podle odstavce 1 musí být řádně odděleny a přehledně označeny.

(3) Každá část oznámení podle odstavce 1 se předkládá v souladu s čl. 27 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ v jazyce přijatelném pro dotčený příslušný orgán, kterému je určena.

(4) Na základě posouzení části oznámení podle odstavce 1 písm. b) ministerstvo stanoví, zda je oznámení řádně podané ve smyslu čl. 4 druhého pododstavce bodu 2 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ a lze ho předat ostatním dotčeným příslušným orgánům.

(5) Pokud oznámení nelze považovat za řádně podané, vyžádá si ministerstvo informace a dokumentaci podle čl. 7 odst. 2 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾

- a) výzvou k doplnění oznámení, pokud jsou v oznámení drobné nedostatky, nebo
- b) vrácením celého oznámení nebo některé jeho části podle odstavce 1 k přepracování.

§ 49

Souhlas, zákazy a námitky

(1) Na základě oznámení o přeshraniční přepravě odpadů ministerstvo rozhodne o udělení souhlasu nebo o námitkách podle čl. 9, 10, 11 nebo 12 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾.

(2) Jestliže byl oznamovatel, příjemce nebo dopravce pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný v souvislosti s nakládáním s odpady⁴³⁾, nebo jestliže mu v době 5 let před podáním oznámení byla pravomocně uložena pokuta za spáchání správního deliktu podle tohoto zákona souvisejícího s předmětem oznámení o přeshraniční přepravě odpadů, může ministerstvo zakázat oznámenou přeshraniční přepravu odpadů týkající se této osoby.

(3) Rozklad proti rozhodnutí ministerstva, které bylo vydáno podle odstavců 1 a 2, nemá odkladný účinek.

§ 50

Zahájení přeshraniční přepravy odpadů

Pokud ministerstvo obdrží kopii průvodního dokladu s vyplněným datem přepravy a dalšími příslušnými údaji v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství⁴²⁾ před uplynutím lhůty pro podání odvolání, má se za to, že se oznamovatel vzdal práva podat rozklad proti rozhodnutí ministerstva.

§ 51

Změny v přepravě po odsouhlasení a zrušení souhlasu

(1) Na základě oznámení změny v přeshraniční přepravě odpadů podle čl. 17 odst. 1 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ ministerstvo rozhodne o změně nebo námitkách proti této změně podle § 49.

(2) V případech podle čl. 9 odst. 8 a 9 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ ministerstvo rozhodnutím zruší souhlas vydaný podle čl. 9 odst. 1 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾.

§ 52

Finanční záruka a pojištění

(1) Finanční záruku nebo odpovídající pojištění podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ schvaluje ministerstvo v případech stanovených čl. 6 tohoto předpisu.

(2) Kalkulaci výše finanční záruky nebo odpovídajícího pojištění podle odstavce 1 provádí oznamovatel nebo ministerstvo. Kalkulaci provedenou oznamovatelem schvaluje ministerstvo.

(3) Způsob a podmínky stanovení výše finanční záruky nebo odpovídajícího pojištění podle odstavce 1 a podklady a doklady nezbytné pro kalkulaci finanční záruky jsou stanoveny v příloze č. 7 k tomuto zákonu.

(4) Pravidla stanovená v příloze č. 7 k tomuto zákonu se použijí při přepravě odpadu z České republiky do zahraničí, která podléhá předchozímu písemnému oznámení a souhlasu podle hlavy II přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾. Přitom není dotčeno ustanovení čl. 63 odst. 6 téhož předpisu. V ostatních případech se příloha č. 7 k tomuto zákonu použije přiměřeně.

(5) Kalkulaci množství odpadu podle bodu 6.2 přílohy č. 7 k tomuto zákonu nelze provést, pokud v předchozích třech letech před podáním nového oznámení došlo k porušení podmínky stanovené v rozhodnutí ministerstva podle tohoto bodu a v novém a předchozím oznámení je uveden stejný oznamovatel i příjemce.

(6) Má-li ministerstvo důvodné pochybnosti o tom, zda poskytnutá finanční záruka nebo odpovídající pojištění podle odstavce 1 je v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství⁴²⁾ a s tímto zákonem, stanoví výši a druh finanční záruky nebo určí druh pojištění a výši pojistné částky pro tento účel.

(7) Finanční záruka podle odstavce 1 musí být složena nebo odpovídající pojištění podle odstavce 1 musí být sjednáno před vydáním souhlasu podle § 49 odst. 1.

(8) Prostředky finanční záruky nebo odpovídajícího pojištění podle odstavce 1 lze použít pouze v souladu s čl. 6 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾.

§ 53

(1) V případě přepravy, kterou nelze dokončit, nebo nedovolené přepravy může ministerstvo uložit rozhodnutím splnění povinností podle čl. 22, 23, 24 nebo 25 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾.

(2) Pokud splnění povinností podle čl. 22 nebo 24 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ zajistí ministerstvo, může uložit rozhodnutím osobám, které odpovídají za přepravu, kterou nelze dokončit, nebo za nedovolenou přepravu, povinnost uhradit náklady na dopravu, využití, odstranění a uskladnění odpadů. Ministerstvo může uložit úhradu těchto nákladů předem. Osoby, které odpovídají za nedovolenou přepravu, odpovídají za úhradu nákladů společně a nerozdílně.

(3) Bezpečné uskladnění odpadů podle čl. 22 odst. 9 a čl. 24 odst. 7 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ zajistí krajský úřad, v jehož obvodu byl odpad zjištěn. Krajský úřad může rozhodnutím uložit osobám, které za nedokončenou nebo nedovolenou přepravu odpovídají, povinnost uhradit takto vynaložené náklady. Tyto osoby odpovídají za úhradu nákladů společně a nerozdílně.

(4) Rozklad proti rozhodnutí podle odstavců 1, 2 nebo 3 nemá odkladný účinek.

ČÁST OSMÁ VYBRANÉ VÝROBKY, ODPADNÍ VÝROBKY A JEJICH ZPĚTNÝ ODBĚR

HLAVA I PŮSOBNOST A VYMEZENÍ POJMŮ

§ 54

Působnost

(1) Ustanovení této části zákona se vztahují na vybrané výrobky a odpadní vybrané výrobky (dále jen „odpadní výrobky“) bez ohledu na jejich tvar, objem, hmotnost, materiálové složení nebo použití, značku a konečného uživatele, pokud není dále stanoveno jinak.

(2) Vybranými výrobky se rozumí

- a) elektrická a elektronická zařízení,
- b) baterie a akumulátory,
- c) motorová vozidla⁴⁴⁾ (dále jen „vozidla“),
- d) pneumatiky,
- e) oleje.

(3) Povinnosti podle této části zákona se vztahují i na vybrané výrobky zabudované do funkčních celků, pokud dále není stanoveno jinak. Povinnou osobou ke zpětnému odběru odpadního výrobku, který je součástí funkčního celku, je osoba uvádějící na trh funkční celek.

§ 55

Pojmy

Pro účely této části zákona se rozumí

- a) odpadním výrobkem - vybraný výrobek, který se stal odpadem,
- b) nakládáním s odpadními výrobky – shromažďování, zpětný odběr, přeprava, příprava k opětovnému použití, zpracování, využití nebo odstranění,
- c) výrobcem - právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, které bez ohledu na způsob prodeje uvedou poprvé na trh v České republice v rámci své obchodní činnosti vybrané výrobky, včetně právnické osoby a podnikající fyzické osoby, které vybrané výrobky uvádějí na trh jako součást jiných výrobků,
- d) dotčenou osobou - distributor, poslední prodejce, konečný uživatel, obec, oprávněná osoba a zpracovatel,
- e) distributorem - ten, kdo uvádí vybraný výrobek do oběhu,
- f) posledním prodejcem - distributor, který uvádí vybrané výrobky do oběhu předáním konečnému uživateli,
- g) konečným uživatelem - uživatel vybraného výrobku,
- h) uvedením vybraného výrobku na trh - první úplatné nebo bezúplatné předání vybraného výrobku jiné osobě v České republice za účelem distribuce nebo používání nebo první bezúplatné převedení vlastnických práv k němu; za uvedení vybraného výrobku na trh se považuje též přeshraniční přeprava vybraného výrobku z jiného členského státu Evropské unie do České republiky nebo dovoz vybraného výrobku, s výjimkou propuštění výrobku do režimu aktivního zušlechťovacího styku nebo do režimu dočasného použití v případě, že po ukončení tohoto režimu bude vybraný výrobek z České republiky vyvezen do zahraničí;
- i) uváděním vybraného výrobku do oběhu - každé úplatné nebo bezúplatné předání vybraného výrobku jiné osobě v České republice po jeho uvedení na trh,
- j) dovozem vybraného výrobku - propuštění vybraného výrobku ze země mimo Evropských společenství na území České republiky do celního režimu volného oběhu,

- k) zpracováním odpadních výrobků - jakákoliv činnost prováděná s odpadními výrobky po jejich převzetí do zařízení za účelem jejich dekontaminace, třídění, demontáže, drcení, nebo využití,
- l) zpětným odběrem - odebírání odpadních výrobků od konečných uživatelů bez nároku na úplatu u posledních prodejců nebo na místech zpětného odběru,
- m) místem zpětného odběru - místo určené výrobcem vybraných výrobků, ve kterém jsou odebírány odpadní výrobky,
- n) systémem - soubor vztahů a činností zajišťovaných výrobcem za účelem plnění jejich povinností podle této části zákona,
- o) kolektivním systémem - systém vytvořený výrobcem a provozovaný právnickou osobou odlišnou od výrobce na základě písemné smlouvy o společném plnění,
- p) provozovatelem kolektivního systému - právnická osoba, která na základě pověření výrobcem a oprávnění vydaného ministerstvem provozuje kolektivní systém,
- q) příspěvkem – finanční částka, kterou výrobce přispívá do kolektivního systému na zajištění nakládání odpadními výrobky a na provozování kolektivního systému.

HLAVA II SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Díl I

Povinnosti výrobce a dotčených osob a způsob zajištění jejich plnění

§ 56

Povinnosti při výrobě vybraných výrobků, jejich uvádění na trh a do oběhu

(1) Výrobce je povinen

- a) navrhovat a vyrábět vybrané výrobky tak, aby
 1. při jejich výrobě a spotřebě byl minimalizován vznik odpadů a po jejich použití bylo zajištěno opětovné použití anebo využití součástí a látek,
 2. byla umožněna jejich oprava, modernizace, opětovné použití, snadná demontáž a materiálové využití, včetně opětovného použití a materiálového využití jejich částí a získaných materiálů,
 3. byly přednostně vyráběny z recyklovaných materiálů a vytříděných odpadních surovin,
- b) neuvádět na trh vybrané výrobky s obsahem škodlivých látek překračujícím limity stanovené v hlavě III této části zákona,
- c) uvádět v průvodní dokumentaci vybraných výrobků, na jejich obalu, v návodu k použití nebo jinou vhodnou formou informace o způsobu využití nebo odstranění nespotebovaných částí vybraného výrobku a další informace stanovené vyhláškou pro jednotlivé vybrané výrobky,
- d) označovat vybrané výrobky podle požadavků stanovených v hlavě III této části zákona,
- e) zajistit na vlastní náklady systém zpětného odběru odpadních výrobků z vybraných výrobků, které uvedl na trh, za účelem jejich opětovného použití, zpracování, přednostního materiálového využití před jiným využitím a odstranění,

- f) zajistit splnění cílů stanovených pro opětovné použití vybraných výrobků a zpětný odběr a materiálové využití odpadních výrobků v této části zákona a vyhlášce,
- g) podat návrh na zápis do Seznamu výrobců podle § 64.

(2) Na distributory vybraných výrobků nepocházejících od výrobců zapsaných v Seznamu výrobců se vztahují práva a povinnosti výrobce stanovené v této části zákona.

(3) Pokud výrobce plní své povinnosti prostřednictvím kolektivního systému, přeneše na provozovatele kolektivního systému na základě písemné smlouvy o společném plnění všechny své povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. e) až g) a provozovatel kolektivního systému je povinen je plnit. Na provozovatele kolektivního systému nelze přenést povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až d).

(4) Za původce odpadních výrobků je považován jejich výrobce od okamžiku jejich předání ke skladování za účelem zpracování nebo materiálového využití. V případě převedení povinností výrobce na provozovatele kolektivního systému se za původce považuje provozovatel kolektivního systému pro vybraný výrobek nebo skupinu vybraných výrobků.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou látky, které nesmí být obsaženy ve výrobcích, a limity pro obsah vybraných škodlivých látek.

CELEX 32008L0098

§ 57

Zpětný odběr

(1) Výrobci jsou povinni vytvořit systém zpětného odběru odpadních výrobků tak, aby místa zpětného odběru byla pro konečné uživatele stejně dostupná jako místa prodeje vybraných výrobků, pokud dále není stanoveno jinak.

(2) Poslední prodejci jsou povinni odebírat vybrané výrobky, které uvádějí do oběhu, v rozsahu stanoveném v hlavě III této části zákona.

(3) Provozovatel místa zpětného odběru je povinen označit místo zpětného odběru srozumitelným nápisem upozorňujícím na možnost bezplatného odevzdávání odpadních výrobků a dále uvést jaký odpadní výrobek je zpětně odebírán. Toto označení musí být čitelné z míst přístupných konečnému uživateli.

(4) Provozovatel místa zpětného odběru je povinen označovat shromažďovací nádoby nebo místa, kde jsou odpadní výrobky shromažďovány, a shromažďovat odpadní výrobky v odpovídajícím typu shromažďovacích nádob nebo na plochách se zpevněným povrchem.

(5) Pro zajišťování zpětného odběru, provozování místa zpětného odběru a shromažďování odpadních výrobků na místech zpětného odběru nebo u posledních prodejců, kteří zajišťují zpětný odběr, není vyžadován souhlas podle § 17 odst. 1, nestanoví-li jednotlivé díly této části zákona jinak.

(6) Povinnosti pro zpětný odběr se nevztahují na vybrané výrobky, které jsou následně uvedeny na trh v jiných zemích.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti pro zajištění a provádění zpětného odběru, technické požadavky na místa zpětného odběru, technické požadavky na nakládání s vybranými výrobky, způsob a formu jejich evidence a obsah roční zprávy o plnění povinnosti zpětného odběru za kalendářní rok.

§ 58

Opětovné použití

(1) Výrobce je povinen zajistit opětovné použití vybraných výrobků v souladu s cíli stanovenými v hlavě III této části zákona.

(2) Výrobce je povinen přednostně zajistit opětovné použití vybraného výrobku jako celku, pokud splňuje požadavky jiných právních předpisů¹⁶⁾.

CELEX 32008L0098

§ 59

Zpracování a materiálové využití

(1) Výrobci jsou povinni vytvořit systém zpracování a materiálového využití odpadních výrobků, navazující na systém zpětného odběru, za použití nejlepších dostupných technik.

(2) Výrobce je povinen zajistit, aby procesy materiálového využití odpadních výrobků dosahovaly cílů nebo minimální účinnosti stanovené v hlavě III této části zákona.

(3) Osoba, která zajišťuje zpracování nebo materiálové využití odpadních výrobků, je povinna provádět jejich skladování tak, aby

- a) probíhalo na plochách s povrchem nepropustným vůči úniku nebezpečných látek vybavených zařízení na jímání nebezpečných látek, pokud jsou v odpadním výrobku obsaženy,
- b) z odpadních výrobků byly přednostně vyjmuty všechny kapaliny a nebezpečné součásti, aby nedošlo k úniku látek ohrožujících životní prostředí a lidské zdraví,
- c) z odpadních výrobků byly demontovány další součásti v souladu s postupem stanoveným vyhláškou.

(4) Osoba, která zajišťuje zpracování nebo materiálové využití odpadních výrobků zajistí, aby bylo provedeno v souladu s tímto zákonem, a to do konce kalendářního roku následujícího po roce, v němž byly odebrány v rámci zpětného odběru.

(5) Zakazuje se odstraňování odpadních výrobků jejich ukládáním na skládkách nebo spalováním, pokud není dále stanoveno jinak.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti zajištění zpracování a materiálového využití pro některé odpadní výrobky.

§ 60

Evidence a roční zpráva

(1) Výrobce je povinen vést evidenci jím na trh uvedených vybraných výrobků, opětovně použitých vybraných výrobků, zpětně odebraných a využitých odpadních výrobků v rozsahu stanoveném vyhláškou.

(2) Výrobce je povinen zpracovat roční zprávu o plnění povinností podle této části zákona (dále jen „roční zpráva“) za kalendářní rok v rozsahu stanoveném vyhláškou a tuto zprávu zaslat do 31. března následujícího roku ministerstvu v listinné podobě a elektronické podobě v přenosovém standardu dat o odpadech.

(3) Výrobce je povinen uchovávat roční zprávu nejméně po dobu 5 let.

(4) Výrobce je povinen na požádání kontrolních orgánů prokázat správnost a úplnost údajů uvedených v evidenci a roční zprávě.

(5) Provozovatel kolektivního systému plní všechny evidenční povinnosti výrobců, s nimiž uzavřel smlouvu o společném plnění, společně.

(6) Osoby, jejichž prostřednictvím výrobce nebo provozovatel kolektivního systému zajišťuje zpětný odběr, opětovné použití, zpracování, využití a odstranění odpadních výrobků, a které nakládají s těmito odpadními výrobky, jsou povinny vést evidenci opětovně použitých výrobků a odpadních výrobků. Tuto evidenci nejsou povinni vést, pokud ji za ně na základě písemné smlouvy vede výrobce nebo provozovatel kolektivního systému.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah a vzor vedení evidence opětovně použitých výrobků a odpadních výrobků a obsahové náležitosti roční zprávy.

§ 61

Informování

(1) Výrobce je povinen informovat konečné uživatele

- a) o požadavku, aby odpadní výrobky nebyly odstraňovány jako netříděný komunální odpad,
- b) o možnosti a způsobu zpětného odběru odpadních výrobků,
- c) o aktuálním seznamu míst zpětného odběru
- d) o možných škodlivých vlivech nebezpečných látek obsažených ve výrobcích na veřejné zdraví a životní prostředí,
- e) o významu symbolu přeškrtnuté pojízdné popelnice a chemických symbolů Hg, Pb a Cd.

(2) Povinnosti podle odstavce 1 lze splnit prostřednictvím distributora nebo posledního prodejce. Poslední prodejce je povinen informace podle odstavce 1 poskytnout konečnému uživateli.

(3) Poslední prodejce je povinen při prodeji vybraných výrobků informovat spotřebitele o způsobu zajištění zpětného odběru odpadních výrobků. Pokud tak neučiní, je povinen odpadní výrobky odebírat přímo v provozovně, a to bez nároku na úplatu od spotřebitele, po celou provozní dobu a bez vazby na nákup zboží.

§ 62

Financování

(1) Výrobce je povinen zajistit financování nákladů spojených s plněním povinností uvedených v této části zákona, pokud dále není stanoveno jinak.

(2) Výrobce je povinen vytvářet finanční záruku na krytí nákladů spojených s odpadními výrobky z vybraných výrobků, které uvedl na trh.

(3) Výrobce plnící své povinnosti individuálně určí způsob výpočtu příspěvku na tvorbu finanční záruky a způsob jeho účtování. Kontrolu provádí ministerstvo při rozhodování o zápisu tohoto výrobce do Seznamu výrobců. Za výrobce plnící své povinnosti prostřednictvím kolektivního systému určí způsob výpočtu příspěvku na tvorbu finanční záruky a způsob jeho účtování provozovatel kolektivního systému. Kontrolu provádí ministerstvo při vydávání oprávnění k provozování kolektivního systému.

(4) Ministerstvo může stanovit vyhláškou podrobnosti zajištění financování nákladů spojených s odpadními výrobky z vybraných výrobků, které výrobce uvedl na trh, a způsob prokazování tohoto zajištění.

CELEX 32008L0098

§ 63

Způsob plnění povinností výrobce

(1) Výrobce plní své povinnosti stanovené pro opětovné použití vybraných výrobků, zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění odpadních výrobků, pro informování, vedení evidencí a vypracování roční zprávy

- a) individuálně, nebo
- b) prostřednictvím kolektivního systému.

(2) V jednotlivých případech stanovených v hlavě III této části zákona je výrobce povinen plnit své povinnosti kolektivně vždy.

(3) Výrobce elektrozařízení, pro něhož zajišťuje plnění povinností podle této části zákona provozovatel kolektivního systému pro elektroodpad, který uzavřel smlouvu o přenesení povinností výrobců elektrozařízení k bateriím a akumulátorům zabudovaným do elektrozařízení nebo k nim přiloženým s provozovatelem kolektivního systému pro baterie a akumulátory, se ve vztahu k bateriím a akumulátorům zabudovaným do elektrozařízení nebo k nim přiloženým považuje za výrobce plnícího své povinnosti podle odstavce 1 písm. b).

Díl 2

Seznam výrobců

§ 64

Zapisování do Seznamu výrobců

(1) Seznam výrobců je veřejný seznam, který vede ministerstvo. Návrh na zápis do Seznamu výrobců je povinen podat každý výrobce.

(2) Návrh na zápis do Seznamu výrobců se podává ministerstvu do 90 dnů od nabytí účinnosti tohoto zákona nebo do 60 dnů ode dne prvního uvedení vybraných výrobků na trh

- a) v elektronické podobě označené elektronickou značkou založenou na kvalifikovaném systémovém certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb nebo podepsané uznaným elektronickým podpisem podle jiného právního předpisu⁴⁵⁾, nebo
- b) v elektronické podobě a současně v jednom listinném vyhotovení.

(3) Návrh na zápis do Seznamu výrobců obsahuje

- a) jde-li o fyzickou osobu, jméno, popřípadě jména, a příjmení nebo obchodní firmu, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, a kopii podnikatelského oprávnění; je-li fyzická osoba zapsána v obchodním rejstříku, též kopii výpisu z obchodního rejstříku ne staršího než tři měsíce,
- b) jde-li o právnickou osobu, obchodní firmu nebo název, právní formu, sídlo, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, a výpis z obchodního rejstříku ne starší než 3 měsíce, je-li v tomto rejstříku zapsána,
- c) druh vybraného výrobku, který výrobce uvádí na trh,
- d) popis způsobu zajištění opětovného použití vybraných výrobků, zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění odpadních výrobků a informování,
- e) způsob financování povinností výrobce uvedených pod písmenem d).

(4) Výrobce, který je zapsán v Seznamu výrobců, je povinen oznámit ministerstvu jakoukoliv změnu údajů uvedených v odstavci 3 do 30 dnů ode dne, kdy změna nastala. Ve stejné lhůtě je povinen oznámit ministerstvu, že zanikl důvod pro jeho vedení v Seznamu výrobců.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou vzor návrhu na zápis do Seznamu výrobců.

§ 65

Vedení Seznamu výrobců

(1) Ministerstvo provede zápis výrobce do Seznamu výrobců do 30 dnů ode dne doručení návrhu, který splňuje všechny náležitosti uvedené v § 64 odst. 3 a nejpozději do 30 dnů od provedení zápisu oznámí tuto skutečnost zveřejněním na úřední desce ministerstva.

(2) Nesplňuje-li návrh na zápis náležitosti uvedené v § 64 odst. 3, vyzve ministerstvo výrobce, aby v určené lhůtě návrh upřesnil nebo doplnil podle pokynů ministerstva. Lhůta podle věty první nesmí být kratší než 15 pracovních dnů.

(3) Ministerstvo na základě oznámení podle § 64 odst. 4 nebo na základě vlastního zjištění provede změnu v zápisu nebo výmaz ze Seznamu výrobců.

(4) Ministerstvo zpřístupňuje aktuální Seznam výrobců na portálu veřejné správy v tomto rozsahu

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení nebo obchodní firmu, jde-li o fyzickou osobu; obchodní firmu nebo název, jde-li o právnickou osobu,
- b) identifikační číslo, bylo-li přiděleno,
- c) značku vybraného výrobku,
- d) skupinu elektrozařízení, které uvádí na trh, podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu,
- e) způsob plnění povinností výrobce podle § 63, včetně uvedení provozovatele kolektivního systému, jehož prostřednictvím plní své povinnosti,
- f) informaci o splnění povinnosti zaslání roční zprávy,
- g) dosažení úrovně zpětného odběru.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou vzor ohlašování změn do Seznamu výrobců.

Díl 3

Kolektivní systém

§ 66

Oprávnění k provozování kolektivního systému

(1) Oprávněním k provozování kolektivního systému se rozumí oprávnění zajišťovat společné plnění povinností opětovného použití vybraných výrobků, zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění odpadních výrobků, povinnosti informování, vedení evidencí, vypracování roční zprávy a (dále jen „společné plnění povinností výrobců“) a k tomuto účelu uzavírat smlouvy o společném plnění podle § 68 odst. 2.

(2) Ministerstvo vydá oprávnění k provozování kolektivního systému akciové společnosti na základě žádosti osoby (dále jen „žadatel“), která prokáže splnění podmínek stanovených tímto zákonem.

(3) Oprávnění k provozování kolektivního systému se vydává samostatně pro jednotlivé druhy vybraných výrobků uvedené v § 54 odst. 2.

(4) Žádost o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému se podává u ministerstva ve dvou písemných vyhotoveních a současně v elektronické podobě. Žádost obsahuje obchodní firmu, právní formu, adresu sídla, identifikační číslo žadatele, bylo-li přiděleno, a seznam všech společníků žadatele s uvedením jejich podílu na základním kapitálu a na hlasovacích právech nebo seznam všech akcionářů žadatele, včetně výše jejich podílu na základním kapitálu. K žádosti se připojí

- a) stanovy,
- b) výpis z obchodního rejstříku žadatele ne starší než 90 dní a výpis emise zaknihovaných akcií žadatele ne starší než 7 dní,
- c) poslední výroční zpráva žadatele, pokud existuje,
- d) čestné prohlášení žadatele o splnění podmínek podle § 67 odst. 4, 5, 6 a 8 a společníků o splnění podmínek podle § 67 odst. 2, 10 a 11 v písemné formě,

- e) vzor smlouvy
 1. o společném plnění,
 2. o zřízení místa zpětného odběru,
 3. o využití systému sběru a třídění komunálních odpadů stanovených obcí v případě, že k zajišťování společného plnění povinností výrobce bude využívána spolupráce s obcemi,
- f) popis způsobu zajišťování společného plnění zahrnující zejména
 1. popis technických, organizačních a finančních opatření, kterými zajistí společné plnění povinností výrobců při zpětném odběru, opětovném použití, zpracování, využití, recyklaci a odstranění vyjmenovaných odpadních výrobků,
 2. uzavřené smlouvy se zpracovateli a zařízeními pro recyklaci vyjmenovaných odpadních výrobků,
 3. popis způsobu zajištění informování v rozsahu stanoveném touto částí zákona,
 4. popis způsobu vedení evidence, seznamů a roční zprávy,
 5. počet uzavřených smluv o smlouvách budoucích o společném plnění,
 6. předpokládaná množství odpadních výrobků podle druhů, pro které bude zajištěno společné plnění povinností v prvních třech letech platnosti oprávnění,
 7. podrobný popis finančního zajištění společného plnění povinností v jednotlivých letech platnosti oprávnění a dokumenty prokazující jeho pravdivost, ve formě stanovené zákonem a vyhláškou,
 8. podrobný popis způsobu a četností kontrol funkčnosti kolektivního systému.

(5) Ministerstvo vydá oprávnění k provozování kolektivního systému s platností na dobu maximálně 5 let s možností jeho opakovaného prodloužení vždy maximálně o dalších 5 let, pokud provozovatel kolektivního systému o prodloužení platnosti požádá nejméně šest měsíců před jejím ukončením.

(6) Provozovatel kolektivního systému, který žádá o prodloužení oprávnění k provozování kolektivního systému, je povinen doložit v žádosti změny podle odstavce 4. Na základě podané žádosti o prodloužení ministerstvo provede dohled nad činností provozovatele kolektivního systému podle § 69. Zjistí-li nedostatek v činnosti, stanoví lhůtu k jeho odstranění. Po dobu provádění dohledu ministerstvem a po dobu plnění opatření k nápravě lhůta pro vydání rozhodnutí neběží. Pokud žadatel ve stanovené lhůtě nedostatky neodstraní, ministerstvo oprávnění k provozování kolektivního systému neprodlouží. Pokud nebylo řízení o prodloužení platnosti oprávnění dokončeno do doby skončení platnosti dosavadního oprávnění, prodlužuje se platnost dosavadního oprávnění až do dne právní moci rozhodnutí o žádosti o jeho prodloužení. Při posouzení žádosti o prodloužení platnosti oprávnění k provozování kolektivního systému ministerstvo postupuje podle odstavce 2 a 4 obdobně.

(7) Účastníkem řízení o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému nebo o jeho prodloužení je pouze žadatel.

(8) Seznam vydaných oprávnění k provozování kolektivního systému s vyznačením jejich platnosti a rozhodnutí o jejich zrušení, jakož i obsah těchto oprávnění a rozhodnutí s výjimkou údajů, které jsou předmětem obchodního tajemství nebo na které se vztahuje zákon na ochranu osobních údajů, zveřejňuje ministerstvo na portálu veřejné správy.

(9) Ministerstvo stanoví vyhláškou vzor žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému.

Omezení provozovatele kolektivního systému

(1) Provozovatel kolektivního systému smí vydávat pouze kmenové akcie, a to jako zaknihované akcie znějící na jméno. Akcie a obchodní podíly lze upisovat pouze peněžitými vklady.

(2) Společníky provozovatele kolektivního systému mohou být pouze výrobci těch vybraných výrobků, pro které je společné plnění povinností výrobců zajišťováno.

(3) Zisk provozovatele kolektivního systému nesmí být rozdělen mezi společníky. Provozovatel kolektivního systému nesmí snížit svůj základní kapitál za jiným účelem než k úhradě ztráty nebo k plnění povinností stanovených zákonem a nesmí zvýšit svůj základní kapitál podmíněným způsobem. Zisk může být použit pouze pro účely zajištění společného plnění povinností výrobců, které provozovatel kolektivního systému převzal podle tohoto zákona.

(4) Provozovatel kolektivního systému nesmí být členem orgánů jiných právnických osob a nesmí se účastnit jejich podnikání.

(5) Kromě činností spojených se zajišťováním společného plnění povinností výrobců vybraných výrobků nesmí provozovatel kolektivního systému vykonávat jinou činnost než poradenskou činnost v oblasti předcházení vzniku odpadu z vybraných výrobků nebo přednáškovou, osvětovou nebo propagační činnost v oblasti zpětného odběru odpadních výrobků.

(6) Provozovatel kolektivního systému nesmí uzavřít s právnickou osobou nebo fyzickou osobou, která k němu má zvláštní vztah podle odstavce 7, smlouvu, která vzhledem ke své povaze, účelu nebo riziku by nebyla uzavřena při vynaložení péče řádného hospodáře s jinou fyzickou nebo právnickou osobou, nesmí zajišťovat závazky této právnické osoby nebo fyzické osoby ani na ni bezúplatně převádět majetek.

(7) Za právnické osoby nebo fyzické osoby, které mají k provozovateli kolektivního systému zvláštní vztah, se považují

- a) statutární orgán a členové statutárního orgánu provozovatele kolektivního systému, členové dozorčí rady a vedoucí zaměstnanci provozovatele kolektivního systému na vedoucích místech, u nichž může být s vedoucím zaměstnancem podle pracovněprávních předpisů dohodnuta možnost odvolání z pracovního místa⁴⁶⁾,
- b) členové statutárních orgánů právnických osob, které jsou společníky provozovatele kolektivního systému,
- c) osoby blízké⁴⁷⁾ osobám uvedeným pod písmenem a) nebo b),
- d) právnické osoby, v nichž některá z osob uvedených pod písmenem a) nebo b) má přímo či nepřímo podíl na základním kapitálu přesahující 33 %,
- e) společníci provozovatele kolektivního systému, kteří jsou právnickými osobami, a další jimi ovládané právnické osoby.

(8) Se společníkem provozovatele kolektivního systému, s právnickou osobou jím ovládanou nebo s osobou ovládající některého ze společníků provozovatele kolektivního

systému nesmí provozovatel kolektivního systému uzavřít jinou smlouvu než smlouvu na základě odstavce 5 nebo smlouvu o společném plnění.

(9) Podíl jednotlivého společníka nebo společníků jednajících ve shodě na základním kapitálu nebo na hlasovacích právech provozovatele kolektivního systému nesmí přesáhnout 33 %. Jestliže se tak stane, je tento společník povinen nebo tito společníci povinni neprodleně tuto skutečnost oznámit ministerstvu a snížit svůj podíl na hranici nejvýše 33 % nejpozději do 6 měsíců ode dne jejího překročení.

(10) Společník provozovatele kolektivního systému nesmí podnikat v oblasti nakládání s odpady a jednat v zájmu jiných osob, jejichž předmětem podnikání je nakládání s odpady nebo jejichž činnost přímo souvisí s nakládáním s odpady. To platí obdobně i pro členy statutárního orgánu provozovatele kolektivního systému, členy dozorčí rady a zaměstnance provozovatele kolektivního systému na vedoucích místech, z nichž může být zaměstnanec podle pracovněprávních předpisů odvolán statutárním orgánem⁴⁸⁾.

(11) V případě nedodržení podmínek uvedených v odstavcích 2, 8, 9 nebo 10 může ministerstvo rozhodnout o pozastavení výkonu práva společníka provozovatele kolektivního systému na účast a hlasování na valné hromadě nebo výkonu práva požádat o svolání mimořádné valné hromady. Rozklad proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

§ 68

Povinnosti provozovatele kolektivního systému

(1) Provozovatel kolektivního systému je povinen převzít plnění všech povinností výrobce uvedených v této části zákona s výjimkou těch, které podle § 56 odst. 3 převzít nelze.

(2) Provozovatel kolektivního systému zajišťuje společné plnění povinností výrobců na základě smluv o společném plnění s jednotlivými výrobci vybraných výrobků. Podmínky těchto smluv musí provozovatel kolektivního systému stanovit pro všechny výrobce jednotně a tak, aby žádný vybraný výrobek ani jeho skupina nebo typ nebyl neodůvodněně zvýhodněn či znevýhodněn v hospodářské soutěži.

(3) Provozovatel kolektivního systému je povinen uzavřít smlouvu o společném plnění s každou osobou, která o uzavření smlouvy projeví zájem a nemá vůči provozovateli kolektivního systému nesplněné splatné závazky, a to pro všechny vybrané výrobky uváděné na trh nebo do oběhu, k jejichž zajišťování společného plnění povinností výrobců je oprávněn.

(4) V případě, že se vybraný výrobek prokazatelně nestane na území České republiky odpadem, vrátí provozovatel kolektivního systému obdrženy příspěvek na zajištění nakládání s tímto vybraným výrobkem výrobcí, který jej zaplatil, pokud výrobce prokáže, že vybraný výrobek po uvedení na trh v České republice byl vyvezen nebo dodán do jiného státu.

(5) Provozovatel kolektivního systému stanoví výši finanční záruky a způsob jejího účtování.

(6) Provozovatel kolektivního systému nesmí sdělovat informace o množství vybraných výrobků uvedených na trh jednotlivými výrobci třetím osobám, s výjimkou jejich sdělení příslušnému správnímu úřadu.

(7) Provozovatel kolektivního systému je povinen zajistit, aby auditor

- a) ověřil správnost a úplnost účetní závěrky a výroční zprávy provozovatele kolektivního systému,
- b) ověřil správnost a úplnost vedení evidence osob, s nimiž provozovatel kolektivního systému uzavřel smlouvu podle odstavce 2 a evidence množství vybraných výrobků a vyjmenovaných odpadních výrobků v rozsahu stanoveném pro účely roční zprávy,
- c) vypracoval zprávu o ověření podle písmen a) a b).

(8) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob výpočtu příspěvku.

§ 69

Dohled nad činností provozovatele kolektivního systému

(1) Na činnost provozovatele kolektivního systému dohlíží ministerstvo.

(2) Zjistí-li ministerstvo v činnosti provozovatele kolektivního systému nedostatky, může podle závažnosti a povahy zjištěného nedostatku

- a) uložit, aby provozovatel kolektivního systému ve stanovené lhůtě zjednal nápravu,
- b) podat podnět inspekci k zahájení řízení o uložení pokuty provozovateli kolektivního systému.

§ 70

Rozhodnutí o zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému

(1) Ministerstvo může svým rozhodnutím zrušit oprávnění k provozování kolektivního systému, pokud

- a) bylo vydáno na základě nepravdivých údajů uvedených v žádosti nebo v dokladech připojených k žádosti nebo provozovatel kolektivního systému dodatečně přestal splňovat podmínky pro jeho vydání,
- b) provozovatel kolektivního systému nezjednal nápravu uloženou podle § 69 odst. 2 písm. a) ve stanovené lhůtě,
- c) provozovatel kolektivního systému porušil zvláště závažným způsobem povinnosti stanovené tímto zákonem,
- d) provozovatel kolektivního systému ministerstvo o zrušení oprávnění požádá.

(2) V případě uvedeném v odstavci 1 písm. b) zruší ministerstvo oprávnění k provozování kolektivního systému nejdříve 30 dní ode dne, kdy mu provozovatel kolektivního systému prokázal, že o zamýšleném ukončení činnosti informoval 6 měsíců předem výrobce vybraných výrobků, s nimiž uzavřel smlouvu o společném plnění, obce, s nimiž provozovatel kolektivního systému uzavřel smlouvu o systému sběru a třídění komunálního odpadu, a další osoby, které pro provozovatele kolektivního systému zajišťují zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění vyjmenovaných odpadních výrobků.

(3) Účastníkem řízení o zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému je pouze provozovatel kolektivního systému.

HLAVA III ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

Díl 1

Elektrická a elektronická zařízení

§ 71

Působnost

(1) Ustanovení tohoto dílu zákona se vztahují na všechna elektrická a elektronická zařízení, nejsou-li stálou součástí jiného zařízení, na který se tento díl zákona nevztahuje.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou seznam výrobků, které spadají do skupin elektrických a elektronických zařízení uvedených v příloze č. 8 k tomuto zákonu.

§ 72

Pojmy

Pro účely tohoto dílu zákona se rozumí

- a) elektrickým nebo elektronickým zařízením (dále jen "elektrozařízením") - zařízením, jehož funkce závisí na elektrickém proudu nebo na elektromagnetickém poli, nebo zařízením k výrobě, přenosu a měření elektrického proudu nebo elektromagnetického pole, které náleží do některé ze skupin uvedených v příloze č. 8 k tomuto zákonu a které je určeno pro použití při napětí nepřesahujícím 1000 V pro střídavý proud a 1500 V pro stejnosměrný proud, s výjimkou zařízení určených výlučně pro účely obrany státu,
- b) výrobcem elektrozařízení - právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která bez ohledu na způsob prodeje
 1. pod vlastní značkou vyrábí a prodává elektrozařízení,
 2. pod vlastní značkou prodává elektrozařízení vyrobená jinými dodavateli, neobjevuje-li se na zařízení značka osoby podle bodu 1, nebo
 3. v rámci své podnikatelské činnosti dováží elektrozařízení do České republiky, nebo tato elektrozařízení uvádí v České republice na trh,
- c) elektroodpadem - elektrozařízením, které se stalo odpadem, včetně komponentů, konstrukčních dílů a spotřebních dílů, které jsou v tom okamžiku součástí zařízení,
- d) elektroodpadem pocházejícím z domácností - elektroodpadem pocházejícím z domácností nebo svým charakterem a množstvím jemu podobný elektroodpad pocházející od právnických osob nebo podnikajících fyzických osob,
- e) historickým elektroodpadem - elektroodpadem pocházejícím z domácností z elektrozařízení uvedeného na trh do 13. srpna 2005, který je určen ke zpětnému odběru.

§ 73

Povinnosti při výrobě elektrozařízení a jejich uvádění na trh

(1) Výrobce elektrozařízení je povinen navrhovat a vyrábět elektrozařízení tak, aby byla usnadněna jejich demontáž a využití, zejména opětovné použití těchto elektrozařízení a

materiálové využití elektroodpadu, jeho komponentů a materiálů v souladu s právními předpisy na ochranu životního prostředí a právními předpisy na ochranu veřejného zdraví¹⁷⁾.

(2) Výrobce elektrozařízení, které náleží do skupin 1 až 7 nebo 10 podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu, včetně výrobce elektrických žárovek nebo svítidel určených k použití v domácnostech, zajistí, aby tato elektrozařízení, byla-li uvedena na trh po 30. červnu 2006, neobsahovala olovo, rtuť, kadmium, šestimocný chrom, polybromované bifenyly a polybromované difenylétery, nejedná-li se o

- a) použití látek podle seznamu uvedeného ve vyhlášce, nebo
- b) náhradní díly určené k opravě nebo opětovnému použití elektrozařízení uvedeného na trh před 1. červencem 2006.

(3) Výrobce elektrozařízení uvedeného na trh⁴⁹⁾ po 13. srpnu 2005 zajistí, aby z označení elektrozařízení bylo patrné, že bylo na trh uvedeno po tomto datu, a bylo možné zjistit výrobce, na kterého se vztahují povinnosti podle tohoto dílu zákona.

(4) Výrobce elektrozařízení označí elektrozařízení pro účely zpětného odběru elektroodpadu grafickým symbolem. Není-li možné elektrozařízení takto označit vzhledem k jeho velikosti nebo funkci, označí se grafickým symbolem obal, návod k použití a záruční list elektrozařízení.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou seznam látek, na které se za vyhláškou stanovených podmínek nevztahuje ustanovení odstavce 2, způsob označení elektrozařízení a vzor grafického symbolu.

§ 74

Zpětný odběr elektroodpadu

(1) Výrobce elektrozařízení je povinen zřídit místa zpětného odběru elektroodpadu v každé obci České republiky s počtem obyvatel hlášených k trvalému pobytu nad 2000, jakož i v každém jejím městském obvodě nebo městské části, kde jsou elektrozařízení, která uvádí na trh, prodávána, a nejpozději do 31. prosince 2012 zřídit místa zpětného odběru v takové dostupnosti, aby byla zřízena v každé obci České republiky s počtem obyvatel hlášených k trvalému pobytu nad 1500, jakož i v každém jejím městském obvodě nebo městské části, kde jsou elektrozařízení, která uvádí na trh, prodávána; počet obyvatel se posuzuje na základě bilance počtu obyvatel České republiky zpracované Českým statistickým úřadem k 1. lednu kalendářního roku.

(2) Poslední prodejce zajistí, aby konečný uživatel měl při nákupu elektrozařízení možnost bezplatně odevzdat ke zpětnému odběru elektroodpad v místě prodeje nebo dodávky nového elektrozařízení, a to ve stejném počtu kusů jemu prodávaného elektrozařízení podobného typu a použití; v případě prodeje elektrozařízení za použití prostředků komunikace na dálku⁵⁰⁾ zajistí poslední prodejce možnost bezplatně odevzdat elektroodpad též v místě dodávky.

(3) Poslední prodejce dále zajistí, aby konečný uživatel měl možnost vždy odevzdat v místě prodeje nového elektrozařízení elektroodpad ke zpětnému odběru o hmotnosti jednotlivého kusu do 5 kg bezplatně, a to bez ohledu na výrobní značku nebo vazby na nákup

zboží. Tato povinnost se nevztahuje na poslední prodejce, kteří prodávají elektrozařízení na prodejní ploše menší než 200 m².

(4) Poslední prodejce je povinen spotřebitele o možnostech zpětného odběru písemně informovat. V případě prodeje elektrozařízení za použití prostředků komunikace na dálku musí být předány tyto informace v písemné podobě nejpozději v okamžiku prodeje spotřebiteli.

(5) Poslední prodejce je povinen předat zpětně odebrané elektroodpady pouze výrobci nebo provozovateli kolektivního systému pro elektroodpad. Výrobce elektrozařízení nebo provozovatel kolektivního systému pro elektroodpad jsou povinni zajistit pravidelný bezplatný odběr elektroodpadu zpětně odebraného posledním prodejcem v souladu s tímto zákonem.

(6) Na místech zpětného odběru a u posledních prodejců, kteří zajišťují zpětný odběr, nesmí být zpětně odebraný elektroodpad rozebírán nebo jinak upravován, pokud na tuto činnost není udělen souhlas podle § 17 odst. 1.

(7) Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů není oprávněn odebrat nebo vykoupit elektroodpad nebo jeho část, ledaže ho odebere v rámci zajišťování zpětného odběru elektroodpadu pro výrobce elektrozařízení.

(8) Způsob provedení zpětného odběru elektroodpadu a jejich předání zpracovateli nesmí ztížit opětovné použití elektrozařízení nebo materiálové využití elektroodpadu nebo jejich částí.

(9) Zpětný odběr elektroodpadu lze odmítnout v případě, že elektroodpad z důvodu kontaminace ohrožuje zdraví osob, které zpětný odběr provádějí.

§ 75

Zpracování a materiálové využití elektroodpadu

(1) Osoba, která zpracovává elektroodpad, je povinna

- a) provozovat zařízení ke zpracování elektroodpadu v souladu s jeho provozním řádem a plnit další povinnosti oprávněné osoby,
- b) přednostně odstranit z elektroodpadu všechny látky a součásti stanovené vyhláškou,
- c) skladovat a zpracovávat elektroodpad v souladu s technickými požadavky stanovenými vyhláškou,
- d) zajistit na náklady výrobce a ve spolupráci s výrobcí využití elektroodpadu v souladu s odstavcem 2, a to za použití nejlepších dostupných technik,
- e) vést v rozsahu stanoveném vyhláškou evidenci o převzatém elektroodpadu a způsobu jeho zpracování a zasílat příslušnému správnímu úřadu údaje o zařízení.

(2) Výrobce elektrozařízení je povinen zajistit využití zpětně odebraného elektroodpadu předaného zpracovatelům v tomto rozsahu

- a) u elektroodpadu z elektrozařízení uvedeného ve skupinách 1 a 10 přílohy č. 8 k tomuto zákonu minimálně v rozsahu 80 % jeho průměrné hmotnosti; opětovné použití a materiálové využití komponentů, materiálů a látek minimálně v rozsahu 75 % jeho průměrné hmotnosti,

- b) u elektroodpadu z elektrozařízení uvedeného ve skupinách 3 a 4 přílohy č. 8 k tomuto zákonu minimálně v rozsahu 75 % jeho průměrné hmotnosti; opětovné použití a materiálové využití komponentů, materiálů a látek minimálně v rozsahu 65 % jeho průměrné hmotnosti,
- c) u elektroodpadu z elektrozařízení uvedeného ve skupinách 2, 5, 6, 7 a 9 přílohy č. 8 k tomuto zákonu minimálně v rozsahu 70 % jeho průměrné hmotnosti; opětovné použití a materiálové využití komponentů, materiálů a látek minimálně v rozsahu 50 % jeho průměrné hmotnosti,
- d) u výbojek a zářivek opětovné použití a materiálové využití komponentů, materiálů a látek minimálně v rozsahu 80 % jejich průměrné hmotnosti.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou technické požadavky na odstraňování látek a součástí z elektroodpadu, skladování a zpracování elektroodpadu, rozsah a způsob ohlašování, vedení evidence o převzatém elektroodpadu a způsobech jeho zpracování a využití.

§ 76

Financování nakládání s elektroodpadem pocházejícím z domácností

(1) Výrobce elektrozařízení, které bylo uvedeno na trh po 13. srpnu 2005, je povinen financovat zpětný odběr, a dále zpracování, využití a odstranění elektroodpadu pocházejícího z domácností, který byl zpětně odebrán. Náklady vynaložené podle tohoto odstavce se při prodeji nových elektrozařízení neuvádějí odděleně.

(2) Před uvedením elektrozařízení podle odstavce 1 na trh je výrobce, který zajišťuje plnění povinností individuálně, povinen poskytnout finanční záruku podle § 62. Tato záruka musí být dostatečná k pokrytí financování zpětného odběru, a dále zpracování, využití a odstranění elektroodpadu pocházejícího z domácností, který byl zpětně odebrán. Tento výrobce poskytne finanční záruku formou účelově vázaného bankovního účtu nebo pojištění za podmínek stanovených vyhláškou. Prostředky uložené na účelově vázaném bankovním účtu mohou být použity pouze se souhlasem ministerstva k zajištění financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu pocházejícího z domácností. Tyto prostředky nemohou být předmětem nařízení o provedení výkonu rozhodnutí ani exekuce, nemohou být zahrnuty do majetkové podstaty výrobce a dále nemohou být dotčeny v případě ukončení činnosti výrobce na trhu. Údaje o stavu a čerpání z účelově vázaného účtu nebo výši pojistného plnění za uplynulý rok uvádí tento výrobce v roční zprávě.

(3) Výrobce je povinen uzavřít smlouvu s provozovatelem kolektivního systému pro elektroodpad, v níž se tento provozovatel zaváže splnit povinnosti stanovené pro zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu za tohoto výrobce v případě, že se ocitne v úpadku nebo ukončí svou činnost na trhu. Smlouvu výrobce připojí k návrhu na zápis do Seznamu výrobců podle § 64 odst. 3.

(4) Výrobci elektrozařízení, které bylo uvedeno na trh do 13. srpna 2005, jsou povinni plnit své povinnosti k zajištění zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu pocházejícího z domácností prostřednictvím kolektivního systému pro elektroodpad na základě smlouvy o společném plnění výrobců elektrozařízení s provozovatelem kolektivního systému pro elektroodpad, podle které v odpovídajícím rozsahu, zejména podle podílu na trhu, přispívají všechny osoby, které jsou podnikatelsky činné v okamžiku vzniku příslušných nákladů.

(5) Do 13. února 2011, a v případě elektrozařízení uvedeného ve skupině 1 přílohy č. 8 k tomuto zákonu až do 13. února 2013, mohou tito výrobci při prodeji nových elektrozařízení odděleně uvádět náklady na zpětný odběr, zpracování a odstranění elektroodpadu z elektrozařízení uvedených na trh do 13. srpna 2005. Uváděním nákladů odděleně se rozumí jejich vyčíslení na daňovém dokladu, a to pro každý typ elektrozařízení samostatně. Uvádí-li výrobce náklady odděleně, je povinen je takto uvádět i každý prodávající při prodeji v rámci své podnikatelské činnosti. Uvedené náklady nesmí překročit náklady skutečně vzniklé.

(6) Povinnosti podle odstavců 1 až 3 plní i výrobce obchodující s využitím prostředků komunikace na dálku pro elektrozařízení dodávaná do členského státu Evropské unie, ve kterém má distributor nebo spotřebitel bydliště nebo sídlo.

(7) Ministerstvo stanoví ve spolupráci s Ministerstvem financí vyhláškou bližší podmínky financování, zejména způsob výpočtu minimální výše uložených finančních prostředků na účelově vázaném bankovním účtu nebo minimální výše pojistného plnění.

§ 77

Financování nakládání s elektroodpadem pocházejícím odjinud než z domácností

(1) Výrobce elektrozařízení zajistí financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu takto

- a) je-li elektrozařízení uvedeno na trh po 13. srpnu 2005, zajistí financování nakládání s elektroodpadem sám výrobce elektrozařízení,
- b) bylo-li elektrozařízení uvedeno na trh do 13. srpna 2005 a je-li nahrazováno elektrozařízeními stejného typu nebo elektrozařízeními, která plní stejnou funkci, zajistí financování nakládání s elektroodpadem výrobce takových nových elektrozařízení při jejich dodávce, nejvýše však v počtu dodávaných elektrozařízení,
- c) bylo-li elektrozařízení uvedeno na trh do 13. srpna 2005, není však nahrazováno elektrozařízeními stejného typu nebo elektrozařízeními, která plní stejnou funkci, zajistí financování nakládání s elektroodpadem koneční uživatelé, kteří nejsou spotřebiteli.

(2) Před uvedením elektrozařízení podle odstavce 1 písm. a) na trh je výrobce, který zajišťuje plnění povinností individuálně, povinen poskytnout finanční záruku podle § 62. Tato záruka musí být dostatečná k pokrytí financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu nepocházejícího z domácností, které bylo odevzdáno v rámci systému zpětného odběru. Tento výrobce poskytne finanční záruku formou účelově vázaného bankovního účtu nebo pojištění za podmínek stanovených vyhláškou. Údaje o stavu a čerpání z účelově vázaného účtu nebo výši pojistného plnění za uplynulý rok uvádí v roční zprávě. Prostředky uložené na účelově vázaném bankovním účtu mohou být použity pouze se souhlasem ministerstva k zajištění financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu nepocházejícího z domácností. Tyto prostředky nemohou být předmětem nařízení a provedení výkonu rozhodnutí ani exekuce, ani zahrnuty do konkurzní podstaty výrobce a dále nemohou být dotčeny v případě ukončení činnosti výrobce na trhu.

(3) Pokud se výrobce plní své povinnosti individuálním způsobem ocitne v úpadku, nebo ukončil svou činnost na trhu, stane se provozovatel kolektivního systému pro elektroodpad pro danou skupinu elektrozařízení podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu osobou s

plným dispozičním právem ve vztahu k prostředkům uloženým výrobcem na účelově vázaném bankovním účtu nebo z pojistného plnění. V případě, že v dané skupině elektrozařízení podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu bylo oprávnění vydáno více provozovatelům kolektivního systému, stane se osobou s dispozičním oprávněním k prostředkům ministerstvo, které rozdělí prostředky na účelově vázaném účtu nebo z pojistného plnění mezi tyto provozovatele kolektivního systému podle podílu na trhu v uplynulém roce.

(4) Ministerstvo stanoví ve spolupráci s Ministerstvem financí vyhláškou bližší podmínky financování podle odstavce 1.

§ 78

Financování skupiny 5

Ustanovení zákona týkající se elektroodpadu pocházejícího z domácností se použijí také na elektroodpad z elektrozařízení skupiny 5 podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu. Do 13. srpna 2011 se dále ustanovení zákona týkající se elektroodpadu z elektrozařízení uvedených na trh do 13. srpna 2005 použijí na všechny elektroodpady z elektrozařízení skupiny 5 podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu, bez ohledu na jejich původ a datum jejich uvedení na trh.

§ 79

Oprávnění k provozování kolektivního systému pro elektroodpad

(1) Oprávnění k provozování kolektivního systému pro elektroodpad se vydává vždy pro určitou skupinu elektrozařízení uvedenou v příloze č. 8 k tomuto zákonu nebo pro více těchto skupin vždy společně pro všechna elektrozařízení určité skupiny bez ohledu na jejich účel, původ, užití a datum uvedení na trh. Tím není dotčena povinnost výrobců a provozovatele kolektivního systému pro elektroodpad při plnění povinnosti odděleně evidovat elektroodpad pocházející z domácností a jiný než pocházející z domácností a elektrozařízení uvedená na trh do 13. srpna 2005 a po 13. srpnu 2005 v souladu s požadavky tohoto dílu zákona.

(2) Povinnosti ve vztahu k historickému elektroodpadu pocházejícímu z domácností lze plnit pouze prostřednictvím kolektivních systémů, které mají oprávnění k provozování kolektivního systému pro danou skupinu elektrozařízení uvedenou v příloze č. 8 k tomuto zákonu.

(3) K žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému pro elektroodpad se kromě náležitostí uvedených v § 66 odst. 4 připojí

- a) smlouvy o využití systémů sběru a třídění komunálních odpadů stanovených obcemi, případně smlouvy o těchto smlouvách budoucích, jimiž žadatel doloží, že má pro období po vydání oprávnění zajištěn zpětný odběr elektroodpadu ve sběrných dvorech či jiných určených místech alespoň ve 40 % obcí každého kraje s počtem obyvatel nad 2000, přičemž počet obyvatel obcí je dán bilancí počtu obyvatel České republiky zpracovanou Českým statistickým úřadem k 1. lednu běžného roku,
- b) doklad o vytvoření rezervy pro zajištění nakládání s historickým elektroodpadem pocházejícím z domácností podle § 80, spolu s doklady o složení této rezervy v alespoň ve výši podle § 80 odst. 2 výši na vázaný účet,
- c) popis způsobu výpočtu příspěvku.

(4) Náležitosti žádosti o vydání oprávnění k provozování systému pro elektroodpad stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 80

Rezerva pro zajištění nakládání s historickým elektroodpadem pocházejícím z domácností

(1) Provozovatel kolektivního systému pro elektroodpad je povinen zřídit u banky se sídlem v České republice samostatný vázaný účet a na něj složit finanční prostředky pro zajištění nakládání s historickým elektroodpadem pocházejícím z domácností (dále jen „rezerva“), a to pro elektroodpad z každé skupiny elektrozařízení podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu, pro kterou je provozovateli kolektivního systému pro elektroodpad vydáno oprávnění k provozování kolektivního systému.

(2) Výše rezervy činí

- a) pro elektroodpad z každé ze skupin elektrozařízení č. 1 a 3 podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu minimálně 15 000 000 Kč,
- b) pro elektroodpad z každé ze skupin elektrozařízení č. 2, 4, 5 a 6 podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu minimálně 10 000 000 Kč,
- c) pro elektroodpad z každé ze skupin elektrozařízení č. 7, 8, 9 podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu minimálně 5 000 000 Kč.

(3) Peněžní prostředky rezervy vedené na vázaném účtu včetně úroků a jiných výnosů z ní lze použít jen za účelem zajištění plnění povinností provozovatele kolektivního systému pro elektroodpad ve vztahu k elektroodpadu z elektrozařízení uvedených na trh do 13. srpna 2005, a to za podmínek stanovených rozhodnutím vydaným podle odstavce 4. Tyto prostředky nemohou být předmětem nařízení a provedení výkonu rozhodnutí ani exekuce, nemohou být zahrnuty do majetkové podstaty provozovatele kolektivního systému pro elektroodpad.

(4) Pokud ministerstvo rozhodne o zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému, je součástí tohoto rozhodnutí též rozhodnutí o čerpání rezervy za účelem vypořádání nesplněných závazků provozovatele kolektivního systému pro elektroodpad souvisejících se zajištěním společného plnění povinností výrobců a zabezpečení kontinuity nakládání s elektroodpady, včetně zajištění nakládání s elektroodpadem zpětně odebraným v rámci systémů sběru a třídění komunálního odpadu stanovených obcemi.

(5) Peněžní prostředky z rezervy umožní ministerstvo čerpat provozovateli kolektivního systému pro elektroodpad s oprávněním k provozování kolektivního systému pro příslušnou skupinu elektrozařízení podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu v době vydání tohoto rozhodnutí. Ten je povinen ji použít v souladu s jejím účelovým určením podle odstavce 4. V případě existence více takových provozovatelů kolektivního systému pro elektroodpad v době vydání rozhodnutí umožní ministerstvo čerpat rezervu vztahující se k určité skupině elektrozařízení těm existujícím provozovatelům kolektivního systému, kteří mají v době vydání rozhodnutí oprávnění pro nakládání s elektroodpady této skupiny elektrozařízení, a to v poměru, v němž uzavřeli smlouvy o společném plnění povinností výrobců elektrozařízení pro celkové množství elektrozařízení dané skupiny podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu bez započtení podílu, který získal provozovatel kolektivního systému pro elektroodpad, jehož

oprávnění k provozování kolektivního systému ministerstvo ruší. V případě neexistence provozovatele kolektivního systému pro elektroodpad z dané skupiny elektrozařízení podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu připadají prostředky rezervy České republiky, která je použije na podporu zpětného odběru elektroodpadu dané skupiny elektrozařízení podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu a jeho dalšího zpracování.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti pro tvorbu rezervy.

§ 81

Povinnosti provozovatele kolektivního systému pro elektroodpad při zajištění nakládání s historickým elektroodpadem pocházejícím z domácností

Provozovatel kolektivního systému pro elektroodpad je povinen

- a) zřídit a zajistit systém zpětného odběru historického elektroodpadu a elektroodpadu pocházejícího z domácností prostřednictvím míst zpětného odběru v rozsahu stanoveném v § 74,
- b) evidovat odebraný elektroodpad od jeho zpětného odběru až po zpracování a využití nebo odstranění v souladu s tímto zákonem; při vedení evidence je povinen odděleně uvádět elektroodpad pocházející z domácností a elektroodpad nepocházející z domácností; to neplatí pro elektroodpad skupiny 5 podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu;
- c) uzavřít smlouvu o využití systému sběru a třídění komunálního odpadu stanoveného obcí s každou obcí, která o uzavření takové smlouvy požádá, za podmínek obdobných jako s ostatními obcemi,
- d) v každém kalendářním roce, v němž platí oprávnění k provozování kolektivního systému pro elektroodpad, zajistit, aby celkové množství elektrozařízení jednotlivých skupin podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu, pro která provozovatel kolektivního systému pro elektroodpad na základě vydaného oprávnění k provozování kolektivního systému uzavřel smlouvu o společném plnění povinností výrobců elektrozařízení, tvořilo vždy alespoň 15 % hmotnostních všech elektrozařízení uvedených na trh v České republice v každé takové skupině, v případě skupiny č. 5 pak alespoň 15 % z celkového počtu kusů všech elektrozařízení uvedených na trh v České republice. Velikost svého podílu je povinen ministerstvu doložit vždy do 31. března následujícího kalendářního roku spolu s roční zprávou. Ministerstvo podíly provozovatelů kolektivních systémů zpřístupní vždy do 30. června kalendářního roku na portálu veřejné správy. S provozovateli kolektivních systémů, kteří povinnost dosáhnout uvedeného minimálního podílu nesplnili, zahájí řízení podle § 70 odst. 1,
- e) v každém kalendářním roce, v němž platí oprávnění k provozování kolektivního systému pro elektroodpad, zajistit zpětný odběr elektroodpadu v rozsahu stanoveném pro jednotlivé skupiny elektrozařízení podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu, pro které mu bylo vydáno oprávnění, v souladu s přílohou č. 9 k tomuto zákonu. Tuto skutečnost je povinen ministerstvu doložit vždy do 31. března následujícího kalendářního roku spolu s roční zprávou. Spolu s tím je povinen, pokud jde o akciovou společnost, ministerstvu doložit i aktuální výpis emise zaknihovaných akcií provozovatele kolektivního systému pro elektroodpad,
- f) stanovit nejméně po dobu do 13. srpna 2013 příspěvek zvlášť pro zajištění nakládání s historickým elektroodpadem a zvlášť pro zajištění nakládání s elektroodpadem pocházejícím z domácností pro elektrozařízení uvedená na trh po 13. srpnu 2005; povinnost stanovená tímto odstavcem neplatí ve vztahu k elektrozařízení skupiny 10 podle přílohy č. 8 k tomuto zákonu,

- g) ustanovení písmene e) se obdobně použije i na výrobce, kteří plní povinnosti stanovené pro zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu individuálně.

Díl 2

Baterie a akumulátory

§ 82

Působnost

Ustanovení tohoto dílu zákona se vztahují na všechny druhy baterií a akumulátorů s výjimkou baterií nebo akumulátorů používaných

- a) v zařízeních, která souvisejí s ochranou podstatných bezpečnostních zájmů členských států, ve zbraních, střelivu a vojenském materiálu, kromě výrobků, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům, nebo
- b) v zařízeních určených pro vyslání do vesmíru.

§ 83

Pojmy

Pro účely tohoto dílu zákona se rozumí

- a) odpadní baterií nebo akumulátorem - baterie nebo akumulátor, které se staly odpadem,
- b) baterií nebo akumulátorem - zdroje elektrické energie generované přímou přeměnou chemické energie, které se skládají z jednoho nebo více primárních článků neschopných opětovného nabití nebo z jednoho nebo více sekundárních článků schopných opětovného nabití; baterie nebo akumulátory se dále dělí do skupin přenosných baterií nebo akumulátorů, průmyslových baterií nebo akumulátorů a automobilových baterií nebo akumulátorů,
- c) přenosnou baterií nebo akumulátorem - baterie, knoflíkový článek, napájecí sada nebo akumulátor, které jsou hermeticky uzavřeny a mohou být ručně přenášeny, pokud nejsou zároveň průmyslovou baterií nebo akumulátorem nebo automobilovou baterií nebo akumulátorem,
- d) průmyslovou baterií nebo akumulátorem – jakákoliv baterie nebo akumulátor určené výlučně k průmyslovému nebo profesionálnímu použití nebo používané v jakémkoliv druhu elektrických vozidel,
- e) automobilovou baterií nebo akumulátorem - baterie nebo akumulátor používané pro startéry, osvětlení nebo zapalovací systémy motorových vozidel a baterie nebo akumulátory používané ke stejným účelům v jiných výrobcích, pokud zároveň nejsou průmyslovou baterií nebo akumulátorem,
- e) napájecí sadou - soubor baterií nebo akumulátorů, které jsou propojeny či zabudovány do vnějšího obalu tak, aby tvořily celistvou jednotku, jejíž používání nepředpokládá, že by ji konečný uživatel rozdělával nebo otevíral,
- f) knoflíkovým článkem - malá okrouhlá přenosná baterie nebo akumulátor s průměrem větším než výškou, které se používají v zařízeních pro zvláštní účely, jako jsou například pomůcky pro nedoslýchavé, hodinky, malá přenosná zařízení a zálohové zdroje elektrického proudu,

- g) bezšňůrovým elektrickým nástrojem - ruční zařízení s bateriovým nebo akumulátorovým napájením určené pro řemeslnické, stavební nebo zahradnické činnosti,
- h) úrovní zpětného odběru - procentuální podíl vypočítaný tak, že se celková hmotnost použitých přenosných baterií nebo akumulátorů získaných jejich výrobcem zpětným odběrem v daném kalendářním roce násobí počtem let, během nichž v rámci tříleté periody ukončené daným rokem uváděl přenosné baterie nebo akumulátory na trh, a dělí celkovou hmotností přenosných baterií nebo akumulátorů uvedených na trh v České republice jejich výrobcem v daném kalendářním roce a v předchozích dvou kalendářních letech, pokud nebyly vyvezeny mimo území České republiky.

§ 84

Povinnosti při výrobě baterií nebo akumulátorů, jejich uvádění na trh a do oběhu

(1) Výrobce elektrozařízení nebo jiných výrobků, které vyžadují zabudování baterií nebo akumulátorů, je povinen tyto výrobky navrhovat a vyrábět tak, aby z nich bylo možné baterie nebo akumulátory snadno a bezpečně vyjmout. U výrobků, v nichž jsou baterie nebo akumulátory zabudovány, je výrobce povinen připojit návod, jak bezpečně baterie nebo akumulátory vyjmout, včetně informace o typu zabudovaných baterií nebo akumulátorů. Výrobce, distributor a poslední prodejce jsou povinni zajistit, aby byl tento návod předáván společně s výrobkem.

(2) Povinnosti uvedené v odstavci 1 se nevztahují na výrobce elektrozařízení nebo jiných výrobků, pro které je z důvodu bezpečnosti, výkonu, léčebných důvodů nebo z důvodu uchování údajů nezbytné zabezpečit nepřetržitou dodávku elektrického proudu, vyžadující stálé spojení mezi elektrozařízením nebo jiným výrobkem a baterií nebo akumulátorem.

(3) Na trh nebo do oběhu je zakázáno uvádět

- a) baterie nebo akumulátory, které obsahují více než 0,0005 % hmotnostních rtuti, bez ohledu na to, zda jsou či nejsou zabudované do elektrozařízení nebo do jiných výrobků, s výjimkou knoflíkových článků s obsahem rtuti nepřesahujícím 2% hmotnostní, a
- b) přenosné baterie nebo akumulátory, které obsahují více než 0,002 % hmotnostních kadmia, včetně baterií nebo akumulátorů zabudovaných do elektrozařízení nebo do jiných výrobků.

(4) Zákaz stanovený v odstavci 3 písm. b) se nevztahuje na přenosné baterie nebo akumulátory určené pro použití

- a) v nouzových a poplašných systémech, včetně nouzového osvětlení,
- b) ve zdravotnických přístrojích, nebo
- c) v bezšňůrových elektrických nástrojích.

(5) Výrobce je povinen

- a) na požádání předložit kontrolním orgánům technickou dokumentaci prokazující, že byly dodrženy podmínky stanovené v odstavci 3,
- b) předat odběrateli technickou dokumentaci prokazující, že baterie nebo akumulátory splňují požadavky pro jejich uvedení na trh podle tohoto dílu zákona.

(6) Distributor baterií nebo akumulátorů, včetně baterií nebo akumulátorů zabudovaných do elektrozařízení nebo jiných výrobků, je povinen na požádání předložit kontrolním orgánům technickou dokumentaci prokazující, že byly dodrženy podmínky stanovené v odstavci 3 nebo splněny požadavky podle odstavce 5 písm. b).

(7) Osoba, která dováží baterie nebo akumulátory, je povinna dodržení podmínek stanovených v odstavci 3 prokázat celnímu úřadu.

(8) Výrobce je povinen zajistit, aby

- a) baterie, akumulátory a napájecí sady byly označeny grafickým symbolem pro účely zpětného odběru,
- b) přenosné baterie nebo akumulátory a automobilové baterie nebo akumulátory byly viditelně, čitelně a nesmazatelně opatřeny údaji o své kapacitě, a
- c) baterie, akumulátory a knoflíkové články obsahující více než 0,0005 % hmotnostních rtuti, více než 0,002 % hmotnostních kadmia nebo více než 0,004 % hmotnostních olova, byly označeny chemickým symbolem pro tento kov.

(9) Distributor baterií nebo akumulátorů, včetně baterií nebo akumulátorů zabudovaných do vozidel, do elektrozařízení nebo do jiných výrobků nebo k nim přiložených, nepocházejících od výrobců zapsaných v Seznamu výrobců nebo od výrobců, kteří plní své povinnosti prostřednictvím kolektivního systému podle nebo prostřednictvím právnické osoby zajišťující plnění povinností výrobců elektrozařízení na základně smlouvy podle § 63 odst. 3, má práva a povinnosti výrobce stanovené v tomto dílu zákona.

(10) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) způsob prokazování dodržení podmínek celnímu úřadu podle odstavce 7,
- b) vzor grafického symbolu pro označování baterií, akumulátorů a napájecích sad pro účely zpětného odběru,
- c) rozsah údajů o kapacitě přenosných baterií nebo akumulátorů a automobilových baterií nebo akumulátorů, a
- d) způsob označování baterií, akumulátorů a knoflíkových článků uvedených v odstavci 8 písm. c).

§ 85

Zpětný odběr odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů

(1) Výrobce přenosných baterií nebo akumulátorů je povinen zajistit

- a) na vlastní náklady systém zpětného odběru odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů od konečného uživatele, a to bez ohledu na výrobní značku, datum jejich uvedení na trh a bez vazby na koupi nové baterie nebo akumulátoru, a
- b) minimální úroveň zpětného odběru odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů 25 % do 26. září 2012 a 45 % do 26. září 2016.

(2) Pro splnění povinností podle odstavce 1 je výrobce povinen

- a) zřídit místa zpětného odběru odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů v každé obci, městském obvodu nebo městské části s počtem více než 1500 obyvatel a ve kterých jsou přenosné baterie nebo akumulátory, které uvádí na trh, prodávány; počet

obyvatel se posuzuje na základě bilance počtu obyvatel České republiky zpracované Českým statistickým úřadem k 1. lednu kalendářního roku,

- b) uzavřít smlouvu o využití systému sběru a třídění komunálního odpadu stanoveného obcí s každou obcí, která o její uzavření projeví zájem a ve které jsou přenosné baterie nebo akumulátory, které uvádí na trh, prodávány, za podmínek obdobných jako s ostatními obcemi,
- c) zřídit na vlastní náklady za podmínek obdobných jako s ostatními posledními prodejci místo zpětného odběru odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů v každém prodejním místě posledního prodejce přenosných baterií nebo akumulátorů, jehož ekonomická činnost je uvedena v příloze č. 10 k tomuto zákonu, a kde jsou přenosné baterie nebo akumulátory uváděné výrobcem na trh nabízeny jako stálá součást prodejního sortimentu, pokud je k tomu tímto posledním prodejcem vyzván, a
- d) zřídit na vlastní náklady za podmínek obdobných jako s ostatními posledními prodejci místo zpětného odběru odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů v každém prodejním místě posledního prodejce přenosných baterií nebo akumulátorů, kde jsou přenosné baterie nebo akumulátory uváděné výrobcem na trh prodávány a kde bylo za předchozí kalendářní rok uvedeno do oběhu nejméně 2000 kusů nebo alespoň 50 kg přenosných baterií nebo akumulátorů, pokud je k tomu tímto posledním prodejcem vyzván.

(3) Poslední prodejce přenosných baterií nebo akumulátorů je povinen odebírat odpadní přenosné baterie nebo akumulátory od konečného uživatele přímo v prodejním místě po celou provozní dobu, bez nároku na úplatu za tento odběr, bez ohledu na výrobní značku, bez ohledu na datum jejich uvedení na trh a bez vazby na koupi nové baterie nebo akumulátoru

- a) pokud se jedná o prodejní místo posledního prodejce, jehož ekonomická činnost je uvedena v příloze č. 10 k tomuto zákonu a přenosné baterie nebo akumulátory jsou nabízeny jako stálá součást prodejního sortimentu,
- b) pokud umožní konečnému uživateli odevzdání odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů a není u něho zřízeno místo zpětného odběru odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů, nebo
- c) pokud neplní informační povinnost podle odstavce 5.

(4) Pro jinou osobu, u které výrobce zřídil místo zpětného odběru odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů, platí podmínky odebírání odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů podle odstavce 3 věty první obdobně. Poslední prodejce podle odstavce 3 písm. a) do doby než u něj bude zřízeno místo zpětného odběru a poslední prodejce podle odstavce 3 písm. b) a c) jsou povinni předat odebrané přenosné baterie nebo akumulátory pouze na místo zpětného odběru.

(5) Poslední prodejce, u kterého výrobce nezřídil místo zpětného odběru a který prodává baterie nebo akumulátory výrobcem uváděné na trh, je povinen viditelně umístit informaci o možnosti odevzdání baterií nebo akumulátorů ve svých prodejních místech nebo o tom, kde lze baterie nebo akumulátory odevzdat ke zpětnému odběru na území obce, městské části nebo městského obvodu podle místa prodeje. Pokud se na jejich území místo zpětného odběru nenachází, informuje o místě zpětného odběru v nejbližší obci, městské části nebo městském obvodu od svého místa prodeje.

(6) Odpadní přenosnou baterii nebo akumulátor je konečný uživatel povinen předat poslednímu prodejci, na místo zpětného odběru, popřípadě na místo k tomu smluvně určené

podle odstavce 2 písm. b). Odpadní přenosné baterie nebo akumulátory musí být z míst zpětného odběru předány pouze osobě oprávněné ke zpracování nebo k materiálovému využití odpadních baterií nebo akumulátorů.

(7) Náklady na zpětný odběr odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů, jejich zpracování a materiálové využití a informování nesmějí být konečným uživatelům při prodeji nových přenosných baterií nebo akumulátorů uváděny odděleně.

§ 86

Zpětný odběr odpadních automobilových baterií nebo akumulátorů

(1) Výrobce automobilových baterií nebo akumulátorů je povinen zajistit na vlastní náklady zpětný odběr automobilových baterií nebo akumulátorů od konečného uživatele a to bez ohledu na výrobní značku, bez ohledu na datum jejich uvedení na trh a bez vazby na koupi nové baterie nebo akumulátoru.

(2) Za účelem splnění povinnosti podle odstavce 1 je výrobce povinen zřídit místa zpětného odběru v každé obci, městském obvodu nebo městské části, kde jsou automobilové baterie nebo akumulátory, které uvádí na trh, prodávány.

(3) Odpadní automobilové baterie nebo akumulátory je konečný uživatel povinen předat na místo zpětného odběru nebo osobě oprávněné k jejich převzetí podle tohoto zákona. Odpadní automobilové baterie nebo akumulátory musí být z míst zpětného odběru předány pouze osobě oprávněné ke zpracování nebo materiálovému využití odpadních baterií nebo akumulátorů.

(4) Místo zpětného odběru odpadních automobilových baterií nebo akumulátorů musí splňovat technické požadavky, které stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 87

Zpětný odběr odpadních průmyslových baterií nebo akumulátorů

(1) Výrobce průmyslových baterií nebo akumulátorů je povinen zajistit na vlastní náklady zpětný odběr odpadních průmyslových baterií nebo akumulátorů stejného typu a určení, jaké uvedl na trh, bez ohledu na jejich chemické složení, bez ohledu na datum jejich uvedení na trh a bez vazby na koupi nové baterie nebo akumulátoru. Tuto povinnost zajistí výrobce průmyslových baterií nebo akumulátorů na vlastní náklady nebo uzavřením dohody s konečnými uživateli o jiném způsobu financování.

(2) Zbavit se průmyslových baterií nebo akumulátorů, které nepodléhají zpětnému odběru, je povinen konečný uživatel jen jejich předáním osobě oprávněné k jejich převzetí podle tohoto zákona. Odpadní průmyslové baterie nebo akumulátory musí být z míst zpětného odběru předány pouze osobě oprávněné ke zpracování nebo k materiálovému využití odpadních baterií nebo akumulátorů.

§ 88

Zpracování a materiálové využití odpadních baterií nebo akumulátorů

(1) Osoba, která zpracovává odpadní baterie nebo akumulátory, je povinna

- a) vyjmout z odpadních baterií nebo akumulátorů všechny kapaliny a kyseliny,
- b) skladovat baterie nebo akumulátory na plochách s nepropustným povrchem a vhodným nepropustným pokrytím nebo ve vhodných nádobách, a
- c) průkazně doložit uplatnění výjimky pro spalování přenosných baterií nebo akumulátorů.

(2) Výrobce je povinen zajistit, aby zařízení ke zpracování odpadních baterií nebo akumulátorů dosáhlo nejpozději do 26. září 2011 této minimální účinnosti procesů materiálového využití

- a) 65 % průměrné hmotnosti olovených baterií nebo akumulátorů, včetně materiálového využití obsahu olova na nejvyšší úrovni, která je technicky proveditelná bez nadměrných nákladů,
- b) 75 % průměrné hmotnosti niklkadmiových baterií nebo akumulátorů, včetně materiálového využití obsahu kadmia na nejvyšší úrovni, která je technicky proveditelná bez nadměrných nákladů, a
- c) 50 % průměrné hmotnosti ostatních odpadních baterií nebo akumulátorů.

(3) Baterie nebo akumulátory nesmějí být ukládány na skládky všech skupin. Průmyslové baterie nebo akumulátory, automobilové baterie nebo akumulátory a od 26. 9. 2009 i přenosné baterie nebo akumulátory, u kterých je možné před jejich zpracováním vizuálně určit jejich elektrochemický typ nebo jejich značku, nesmějí být odstraňovány spalováním. Tento zákaz se nevztahuje na přenosné baterie nebo akumulátory stažené z trhu na základě jiného právního předpisu⁵¹⁾ a na přenosné baterie s obsahem kovového lithia. Odpad z baterií nebo akumulátorů, který vznikl zpracováním a materiálovým využitím v souladu s tímto zákonem, může být odstraněn ukládáním na skládky příslušných skupin nebo spalováním.

(4) Pokud jsou odpadní baterie nebo akumulátory převezeny přes hranice ke zpracování a materiálovému využití v souladu s předpisy Evropských společenství⁴²⁾ a v souladu s částí sedmou tohoto zákona, zahrnou se do plnění povinností a dosahování účinnosti podle odstavce 2, pouze pokud se dostatečně prokáže, že proces materiálového využití proběhl za podmínek rovnocenných požadavkům stanoveným tímto zákonem.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou pravidla pro výpočet účinnosti procesů materiálového využití.

§ 89

Povinnosti provozovatele kolektivního systému pro odpadní baterie a akumulátory

(1) Provozovatel kolektivního systému pro odpadní baterie a akumulátory je povinen vést evidenci

- a) výrobců, s nimiž má uzavřenu smlouvu o společném plnění, včetně těch výrobců, pro které zajišťuje plnění povinností výrobců elektrozařízení na základě smluv podle § 63 odst. 3, v rozsahu stanoveném § 65 odst. 4 písm. a) až d) a vyhláškou,
- b) množství baterií nebo akumulátorů a množství odpadů z baterií nebo akumulátorů, k nimž se vztahují jím uzavřené smlouvy o společném plnění, toku zpětně odebraných odpadních baterií nebo akumulátorů od místa zpětného odběru až po zpracování a způsob jejich využití v rozsahu stanoveném pro zpracování roční zprávy.

(2) Provozovatel kolektivního systému pro odpadní baterie a akumulátory je povinen ministerstvu

- a) poskytnout na vyžádání údaje podle odstavce 1 písm. a) a b),
- b) ohlašovat údaje z evidence výrobců, s nimiž má uzavřenou smlouvu o společném plnění, včetně výrobců zapojených prostřednictvím právnické osoby zajišťující plnění povinností výrobců elektrozařízení na základně smlouvy podle § 63 odst. 3, v rozsahu podle § 65 odst. 4 písm. a) až d) včetně jejich změn do 30 dnů ode dne uzavření této smlouvy nebo ode dne, kdy se o této skutečnosti dozví, a to v elektronické podobě v přenosovém standardu dat o odpadech.

Díl 3

Vozidla a vybraná vozidla

§ 90

Pojmy

Pro účely tohoto dílu zákona se rozumí

- a) vybraným vozidlem - každé vozidlo vymezené jiným právním předpisem⁵²⁾ jako vozidlo kategorie M1 nebo N1 anebo tříkolové motorové vozidlo s výjimkou motorové tříkolky⁵³⁾,
- b) autovrakem - každé vozidlo, které se stalo odpadem,
- c) vybraným autovrakem - každé úplné nebo neúplné vybrané vozidlo, které se stalo odpadem,
- d) úplným vybraným autovrakem - vybraný autovrak obsahující motor, nápravy s koly, hnací a převodové agregáty, karoserii včetně dveří, blatníků a kapot, elektroinstalaci, katalyzátor, pokud byl na vozidle použit, nárazníky a světlometry v rozsahu vybavení vozidla z výroby,
- e) podstatnou částí autovraku - karosérie autovraku vybavená identifikačním číslem vozidla včetně dveří, blatníků a kapot, hnací a převodový mechanismus, nápravy s koly, motor, elektroinstalace a katalyzátor pokud byl na vozidle použit,
- f) výrobcem - výrobce vybraného vozidla⁵⁴⁾ nebo jeho akreditovaný zástupce⁵⁵⁾, který toto vozidlo uvedl v České republice na trh, popřípadě jeho právní nástupce,
- g) opětovným použitím - použití části autovraku bez jejího přepracování ke stejnému účelu, pro který byla původně určena,
- h) zpracováním autovraku - činnosti prováděné po převzetí autovraku za účelem odstranění nebezpečných složek autovraku, demontáž, rozřezání, drcení, příprava na odstranění nebo využití odpadu z drcení a provádění všech dalších operací potřebných pro využití nebo odstranění autovraku a jeho částí,
- i) informacemi pro demontáž - všechny informace požadované pro správné zpracování vybraného autovraku, které je šetrné vůči životnímu prostředí.

§ 91

Povinnosti při nakládání s autovraky a vybranými autovraky

(1) Každý, kdo se zbavuje autovraku nebo jeho podstatných částí, je povinen je předat pouze provozovateli zařízení ke sběru autovraků. Osoba předávající autovrak je povinna předložit technický průkaz vozidla. Tato povinnost neplatí při postupu podle odstavce 4.

(2) Vlastník vozidla je povinen vozidlo před jeho předáním podle odstavce 1 umístit na místo, kde nepoškodí nebo neohrozí životní prostředí ani nenaruší estetický vzhled obce či přírody nebo krajiny⁵⁶⁾.

(3) Vozidlo umístěné v rozporu s odstavcem 2 (dále jen "opuštěné vozidlo"), přemístí obecní úřad bezodkladně na náklady jeho vlastníka na vybrané parkoviště. Informaci o umístění opuštěného vozidla na vybrané parkoviště zveřejní obecní úřad na své úřední desce. O umístění vozidla písemně informuje jeho vlastníka, pokud je ho možné identifikovat.

(4) Pokud vlastník nepřevzme vozidlo z vybraného parkoviště ve lhůtě 2 měsíců od informování vlastníka, nebo pokud není možná jeho identifikace od zveřejnění informace podle odstavce 3, má se za to, že vozidlo je autovrak. Obecní úřad s ním naloží podle odstavce 1.

(5) Náklady spojené s postupem podle odstavců 3 a 4 je povinen uhradit obci poslední vlastník opuštěného vozidla uvedený v registru motorových vozidel, pokud se neprokáže, že vlastníkem tohoto vozidla je jiná osoba.

(6) V případech, kdy je opuštěné vozidlo umístěno na pozemní komunikaci, se postupuje v souladu s jiným právním předpisem⁵⁷⁾.

§ 92

Povinnosti výrobce vybraných vozidel

(1) Výrobce je povinen

- a) na vlastní náklady vytvořit systém sběru vybraných autovraků vlastní značky a jejich částí v takové hustotě míst zpětného odběru, aby byla zřízena v každé obci s rozšířenou působností,
- b) uzavřít smlouvu s provozovatelem zařízení ke sběru nebo zpracování autovraků, jestliže je o to požádán,
- c) zajistit na vlastní náklady opětovné použití a využití nejméně 85 % průměrné hmotnosti všech vybraných autovraků vlastní značky a jejich částí převzatých provozovateli zařízení k využívání vybraných autovraků za kalendářní rok a opětovné a materiálové využití nejméně 80 % průměrné hmotnosti všech vybraných autovraků vlastní značky a jejich částí převzatých provozovateli zařízení k využívání vybraných autovraků za kalendářní rok, s výjimkou vybraných autovraků vlastní značky a jejich částí z vozidel vyrobených před 1. lednem 1980, pro které je míra opětovného použití a využití stanovena na nejméně 75 % a míra opětovného použití a materiálového využití na nejméně 70 %,
- c) nejpozději od 1. ledna 2015 zajistit na vlastní náklady opětovné použití a využití nejméně 95 % průměrné hmotnosti všech vybraných autovraků vlastní značky a jejich částí převzatých provozovateli zařízení k využívání vybraných autovraků za kalendářní rok a opětovné použití a materiálové využití nejméně 85% průměrné hmotnosti všech vybraných autovraků vlastní značky a jejich částí převzatých provozovateli zařízení k využívání vybraných autovraků za kalendářní rok,
- d) zajistit na vlastní náklady odstranění nevyužitelných částí vybraných autovraků vlastní značky a jejich částí; v případě vybraných autovraků, které nemají v České republice existujícího výrobce jsou náklady na jejich odstranění hrazeny z finančních prostředků

Státního fondu životního prostředí ČR na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků,

- e) poskytovat informace pro demontáž provozovatelům zařízení ke zpracování autovraků v rozsahu stanoveném vyhláškou,
- f) zpracovávat roční zprávu o plnění cílů stanovených v písmenech c) a d) za uplynulý kalendářní rok v rozsahu stanoveném vyhláškou a tuto zprávu v elektronické podobě v přenosovém standardu dat o odpadech každoročně zasílat ministerstvu do 31. března.

§ 93

Povinnosti provozovatele zařízení ke sběru autovraků a jejich částí

(1) Provozovatel zařízení ke sběru autovraků a jejich částí je povinen

- a) převzít veškeré autovraky a jejich části a bezúplatně převzít úplné vybrané autovraky, pokud neobsahují odpad nemající původ ve vybraném vozidle,
- b) vystavit potvrzení o převzetí autovraku přijatého do zařízení pouze tehdy, byla-li porovnáním údajů uvedených v technickém průkazu vozidla se skutečnými údaji odevzdávaného autovraku zjištěna shoda v identifikačních číslech VIN a motoru, pokud byla uvedena v osvědčení o registraci vozidla,
- c) identifikovat osoby, od nichž přebírá autovraky nebo jejich podstatné části, identifikovat převzaté autovraky nebo jejich podstatné části a vést o těchto skutečnostech evidenci v rozsahu stanoveném vyhláškou; tuto evidenci je povinen mít na provozovně, kde se uvedené předměty nacházejí,
- d) vystavit o převzetí autovraku bezplatně ve dvou stejnopisech potvrzení, jehož vzor a náležitosti stanoví vyhláška, jeden stejnopis předat předávajícímu a druhý stejnopis uchovat po dobu 5 let,
- e) vést evidenci o převzatých autovracích a jejich částech a o vybraných autovracích a jejich částech v rozsahu a způsobem stanoveným vyhláškou,
- f) zajistit předání autovraku, vybraných autovraků a jeho částí ke zpracování výhradně provozovateli zařízení ke zpracování autovraků, pokud jím sám není,
- h) zničit identifikační číslo autovraku VIN způsobem, který vylučuje jakékoliv jeho opětovné použití,
- i) zapojit se do informačního systému sledování toků vybraných autovraků.

(2) Pokud předaný autovrak neobsahuje podstatné části autovraku, vystaví provozovatel zařízení ke sběru autovraků potvrzení o převzetí autovraku pouze v případě, že je autovrak složen alespoň z karoserie s označením identifikačního čísla VIN a motoru. Porovnání údajů z technického průkazu silničního vozidla podle odstavce 1 písm. b) se nevyžaduje v případě postupu podle § 91 odst. 3.

(3) Ministerstvo umožní přístup k datům o převzatých autovracích způsobem umožňujícím dálkový přístup obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který podle jiného právního předpisu⁵⁸⁾ rozhoduje o trvalém vyřazení vozidla z registru silničních vozidel, a Policii České republiky.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou technické požadavky na zařízení ke sběru autovraků a jejich částí, vzor a náležitosti potvrzení o převzetí vybraného autovraku do zařízení ke sběru autovraků, rozsah vedení evidence převzatých vybraných autovraků a jejich částí a formu a náležitosti předávání údajů do informačního systému sledování dat o vybraných autovracích.

§ 94

Povinnosti provozovatele zařízení ke zpracování autovraků a jejich částí

(1) Provozovatel zařízení ke zpracování autovraků a jejich částí je povinen

- a) vystavit potvrzení o převzetí autovraku osobě předávající vybrané vozidlo do zařízení ke zpracování autovraků a jejich částí pouze tehdy, byla-li porovnáním údajů uvedených v technickém průkazu vozidla se skutečnými údaji odevzdaného autovraku zjištěna shoda v identifikačních číslech VIN a motoru,
- b) postupovat při demontáži podle informací pro demontáž od výrobce,
- c) autovraky a jejich části opětovně použít, využít, popřípadě odstranit nebo za tím účelem předat jiné osobě tak, aby byly splněny cíle stanovené v § 92; o míře plnění těchto cílů poskytovat informace výrobcům vybraných vozidel,
- d) vést evidenci o převzatých autovracích a jejich částech, o způsobech jejich zpracování a vzniklých odpadech; tyto údaje v rozsahu stanoveném vyhláškou zasílat příslušnému správnímu úřadu,
- e) vést vedle průběžné evidence odpadů srovnatelným způsobem průběžnou evidenci materiálů a částí k opětovnému použití a tuto evidenci uchovávat po dobu 5 let.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou technické požadavky na zpracování autovraků a jejich částí a na zařízení ke zpracování autovraků a způsob a rozsah vedení evidence.

Díl 4

Pneumatiky

§ 95

Zpětný odběr odpadních pneumatik

(1) Výrobce pneumatik používaných ve vozidlech N1 a M1 je povinen zajistit

- a) na vlastní náklady zpětný odběr odpadních pneumatik od konečného uživatele a to bez ohledu na výrobní značku, bez ohledu na datum jejich uvedení na trh a bez vazby na koupi nové pneumatiky a
- b) minimální úroveň zpětného odběru odpadních pneumatik jím uvedených na trh 50 % do konce 2012 a 65 % do konce roku 2016.

(2) Za účelem splnění povinností podle odstavce 1 je výrobce povinen

- a) na vlastní náklady vytvořit systém zpětného odběru odpadních pneumatik v takové hustotě míst zpětného odběru, aby byla zřízena v každé obci s rozšířenou působností,
- b) zřídit na vlastní náklady místa zpětného odběru odpadních pneumatik z vozidel N1 a M1 u posledního prodejce a uzavřít smlouvu o využití systému sběru a třídění komunálního odpadu s každou obcí, která o její uzavření projeví zájem a ve které jsou pneumatiky, které výrobce uvádí na trh, prodávány, za podmínek obdobných jako s ostatními obcemi.

(3) Odpadní pneumatiky je konečný uživatel povinen předat na místo zpětného odběru nebo osobě oprávněné k jejich zpracování nebo materiálovému využití.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti zajištění a provedení zpětného odběru odpadních pneumatik, technické požadavky na místa zpětného odběru, technické požadavky na nakládání s pneumatikami, jejich evidence a obsahu roční zprávy, látky, které nesmí být obsaženy v pneumatikách a limity pro obsah vybraných škodlivých látek, podrobnosti zajištění zpracování a materiálového využití pro jednotlivé odpadní pneumatiky, podrobnosti a vzor vedení evidence odpadních pneumatik, podrobnosti zajištění financování nakládání s odpadními pneumatikami a způsob prokazování jeho plnění, vzor návrhu na zápis do Seznamu výrobců, formu žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému.

Díl 5

Oleje

§ 96

Pojmy

(1) Pro účely tohoto dílu zákona se rozumí

- a) odpadními oleji - jakékoliv minerální, syntetické mazací nebo průmyslové oleje, které se staly nevhodnými pro použití, pro které byly původně zamýšleny, zejména upotřebené oleje ze spalovacích motorů a převodové oleje a rovněž minerální nebo syntetické mazací oleje, oleje pro turbíny a hydraulické oleje,
- b) regenerací odpadních olejů - jakýkoliv proces, kterým je možno vyrobit základové oleje rafinací odpadních olejů, zejména odstraněním kontaminujících složek, oxidačních produktů a aditiv obsažených v takových olejích.

CELEX 32008L0098

§ 97

Zpětný odběr odpadních olejů

(1) Výrobce olejů je povinen zajistit

- a) na vlastní náklady zpětný odběr odpadních olejů od konečného uživatele, a to bez ohledu na výrobní značku, bez ohledu na datum jejich uvedení na trh a bez vazby na koupi nového oleje,
- b) minimální úroveň zpětného odběru odpadních olejů jím uvedených na trh 40 % do konce roku 2012 a 55 % do konce roku 2016.

(2) Za účelem splnění povinností podle odstavce 1 je výrobce povinen

- a) na vlastní náklady vytvořit systém zpětného odběru odpadních olejů v takové hustotě míst zpětného odběru, aby byla zřízena v každé obci s rozšířenou působností,
- b) zřídit na vlastní náklady místo zpětného odběru odpadních olejů u posledního prodejce a uzavřít smlouvu o využití systému sběru a třídění komunálního odpadu s každou obcí, která o její uzavření projeví zájem a ve které jsou oleje, které výrobce uvádí na trh, prodávány, za podmínek obdobných jako s ostatními obcemi.

(3) Odpadní oleje je konečný uživatel povinen předat pouze na místo zpětného odběru. Odpadní oleje musí být z míst zpětného odběru předány osobě oprávněné k jejich zpracování nebo materiálovému využití.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou technické požadavky na nakládání s odpadními oleji.

CELEX 32008L0098

ČÁST DEVÁTÁ EVIDENCE A OHLAŠOVÁNÍ

§ 98

Evidence a ohlašování odpadů, zařízení k nakládání s odpady, skladů odpadů, PCB, zařízení obsahujících PCB a odpadů PCB

(1) Původci odpadů a oprávněné osoby, které nakládají s odpady, jsou povinni vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s odpady. Evidence se vede za každou samostatnou provozovnu včetně každého zařízení a za každý druh odpadu samostatně. Způsob vedení průběžné evidence pro jednotlivé druhy odpadů stanoví vyhláška.

(2) Původci odpadů v případě, že produkuje nebo nakládají s více než 100 kg nebezpečných odpadů za kalendářní rok nebo s více než 100 tunami ostatních odpadů za kalendářní rok, nebo v daném kalendářním roce produkuje nebo nakládají s odpady stanovenými vyhláškou bez ohledu na množství těchto odpadů, zasílat každoročně do 15. února následujícího roku pravdivé a úplné hlášení o druzích, množství odpadů a způsobech nakládání s nimi obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny. Oprávněné osoby jsou povinny v případě, že nakládají v kalendářním roce s odpadem, zasílat každoročně do 15. února následujícího roku pravdivé a úplné hlášení o druzích, množství odpadů a způsobech nakládání s nimi a o původcích odpadů obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny. Hlášení o produkci a nakládání s odpady vznikajícími v rámci činnosti Ministerstva obrany předává Ministerstvo obrany přímo ministerstvu. Způsob ohlašování stanoví vyhláška.

(3) Provozovatelé skladů odpadů a provozovatelé zařízení uvedených v § 17 odst. 3, jsou povinni zaslat do 2 měsíců od zahájení provozu těchto zařízení údaje o zařízeních v rozsahu stanoveném vyhláškou krajskému úřadu příslušnému podle umístění zařízení. Při ukončení provozu těchto zařízení jsou provozovatelé skladů odpadů a provozovatelé zařízení uvedených v § 17 odst. 3 povinni tuto skutečnost ohlásit krajskému úřadu příslušnému podle umístění zařízení do 1 měsíce od ukončení provozu zařízení. Dopravci odpadů, kteří nejsou zároveň osobou oprávněnou k převzetí odpadů do svého vlastnictví, jsou povinni zaslat údaje o dopravci obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa zařízení, do kterého se odpady dopravují, a to do 2 měsíců od zahájení nebo ukončení provozu dopravce.

(4) Provozovatelé skládek jsou povinni zasílat každoročně do 15. února následujícího roku údaje o stavu vytvořené finanční rezervy, doložené výpisem z bankovního účtu provozovatele skládky, o volné kapacitě provozované skládky k 31. prosinci předchozího roku a hlášení o výsledcích monitoringu provozu skládky v předcházejícím kalendářním roce krajskému úřadu příslušnému podle umístění skládky.

(5) Provozovatelé zařízení ke sběru nebo zpracování autovraků jsou povinni vést evidenci a zasílat údaje o počtu převzatých autovraků, o počtu autovraků odevzdaných ke zpracování, o způsobech zpracování autovraků a o množství částí autovraků a odpadů z nich vzniklých v rozsahu stanoveném vyhláškou každoročně do 15. února následujícího roku obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny.

(6) Provozovatelé zařízení ke sběru, využití nebo odstraňování elektroodpadu jsou povinni vést evidenci a zasílat údaje o typu, množství a způsobu zpracování, využití nebo odstranění elektroodpadu v rozsahu stanoveném vyhláškou každoročně do 15. února následujícího roku obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny.

(7) Obecní úřad obce s rozšířenou působností zpracovává na základě hlášení podle odstavců 2, 5 a 6 evidenci odpadů a způsobů nakládání s nimi, evidenci převzatých autovraků a způsobů jejich zpracování a evidenci typu, množství a způsobů zpracování, využití nebo odstranění elektroodpadu v rozsahu stanoveném vyhláškou. Tyto evidence zasílá každoročně do 30. dubna následujícího roku ministerstvu, Českému statistickému úřadu a příslušnému krajskému úřadu.

(8) Obecní úřad obce s rozšířenou působností a krajský úřad jsou povinni vést evidenci jimi vydaných souhlasů. Evidenci vydaných platných souhlasů zasílá obecní úřad obce s rozšířenou působností do 30. dubna následujícího roku ministerstvu. Krajský úřad zasílá ministerstvu evidenci vydaných platných souhlasů, skladů odpadů a zařízení uvedených v § 17 odst. 1 a 3 a vydaných integrovaných povolení k zařízením podle jiného právního předpisu⁵⁹⁾ do 10 dnů po skončení každého kalendářního měsíce. Krajský úřad zasílá údaje o stavech finanční rezervy a volné kapacitě skládek ministerstvu do 30. dubna následujícího roku. Rozsah ohlašování stanoví vyhláška. Krajský úřad zveřejňuje na portálu veřejné správy popřípadě i jiným vhodným způsobem aktuální seznam zařízení provozovaných podle § 17 odst. 1, podle § 17 odst. 3 a skladů odpadů ve svém správním obvodu a zařízení provozovaných na základě vydaných integrovaných povolení podle jiného právního předpisu⁵⁹⁾.

(9) Právnícké osoby a podnikající fyzické osoby, které vlastní nebo provozují zařízení obsahující PCB a podléhající evidenci nebo vlastní nebo provozují zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhají evidenci nebo vlastní nebo drží PCB nebo vlastní odpady perzistentních organických znečišťujících látek, jsou povinny vést samostatně evidenci o tomto zařízení, PCB a odpadech perzistentních organických znečišťujících látek v rozsahu stanoveném vyhláškou a oznámit tuto skutečnost ministerstvu nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud tak již neučinili. Změny v evidovaných skutečnostech jsou tyto právnícké osoby a podnikající fyzické osoby povinny ohlásit ministerstvu neprodleně poté, co ke změně došlo. Způsob ohlašování změn v evidovaných skutečnostech stanoví vyhláška. Tato povinnost se nevztahuje na laboratorní standardy používané ve výzkumu, vývoji, zkušebnictví či zdravotnictví.

(10) Ohlašovací povinnost podle odstavců 2 až 10 se plní prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle jiného právního předpisu⁶⁰⁾.

(11) Evidenci odpadů, zařízení k nakládání s odpady, skladů odpadů a PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci vznikajících v rámci činnosti Ministerstva obrany zajišťuje Ministerstvo obrany ve spolupráci s ministerstvem.

(12) Pokud není tímto zákonem nebo jiným právním předpisem stanoveno jinak, jsou právnické osoby, podnikající fyzické osoby a správní úřady, které jsou povinny vést průběžnou evidenci a ohlašovat stanovené údaje podle odstavců 1 až 10, povinny tuto průběžnou evidenci obsahující kompletní základní popisy odpadů a ohlašované údaje uchovávat nejméně po dobu 5 let. Původci odpadů a oprávněné osoby jsou povinni základní popis odpadu uchovávat po celou dobu provozování zařízení nebo činnosti, při které odpady vznikají.

(13) Právnické osoby, podnikající fyzické osoby a správní úřady uvedené v odstavcích 2 až 8 zasílají v nich stanovené ohlašované údaje v elektronické podobě v přenosovém standardu dat o odpadech. Ministerstvo zveřejňuje na portálu veřejné správy do 31. prosince kalendářního roku pro vykazovaný rok přenosový standard dat o odpadech pro plnění ohlašovacích povinností.

(14) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) způsob a rozsah vedení průběžné evidence odpadů,
- b) rozsah ohlašování odpadů, skladů odpadů, zařízení uvedených v § 17 odst. 3, dopravců odpadů, počtu převzatých autovraků a způsobů jejich zpracování, typu a množství elektroodpadu a způsobů jeho zpracování, využití nebo odstranění,
- c) způsob a rozsah ohlašování odpadů perzistentních organických znečišťujících látek, PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB,
- d) rozsah vedení evidence vydaných souhlasů podle tohoto zákona.

CELEX 32008L0098

§ 99

Centrální informační systém odpadového hospodářství

(1) Ministerstvo zřizuje, spravuje a provozuje centrální informační systém odpadového hospodářství, který je informačním systémem veřejné správy⁶¹⁾.

(2) Centrální informační systém odpadového hospodářství je součástí jednotného informačního systému životního prostředí.

(3) Centrální informační systém odpadového hospodářství poskytuje přehled o

- a) údajích z evidence ohlašovaných odpadů a způsobech nakládání s nimi,
- b) evidenci souhlasů k provozování zařízení podle § 17,
- c) evidenci skladů odpadů podle § 17 odst. 6 a zařízení podle § 17 odst. 3,
- d) evidenci PCB, odpadů PCB, zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci, zařízeních, která mohou obsahovat PCB a podléhají evidenci, a odpadů perzistentních organických znečišťujících látek,
- e) ročních zprávách podle tohoto zákona,
- f) vydaných potvrzení o převzetí autovraku,
- g) převzatých elektroodpadech, autovracích, bateriích a akumulátorech a způsobů jejich zpracování,

- h) Seznamu výrobců,
- i) obalech podle jiného právního předpisu⁶²⁾,
- j) stavu finanční rezervy a volné kapacity skládek,
- k) přeshraniční přepravě odpadů,
- l) poplatkových hlášení a poplatkových přiznáních.

(4) Centrální informační systém odpadového hospodářství je veřejným seznamem v části, ve které jsou uvedeny souhrnné informace o

- a) údajích z evidence ohlašovaných odpadů a způsobech nakládání s nimi,
- b) evidenci souhlasů k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů,
- c) zařízeních k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů, zařízeních podle § 17 odst. 3 a skládek odpadů podle § 17 odst. 6 a
- d) obalech podle jiného právního předpisu⁶²⁾.

§ 100

Evidence při přepravě nebezpečných odpadů

(1) Při přepravě nebezpečných odpadů jsou odesílatel a příjemce povinni vyplnit evidenční list v rozsahu stanoveném vyhláškou. Evidence přepravovaných nebezpečných odpadů se nevede při vnitropodnikové dopravě zabezpečované vlastními dopravními prostředky, pokud nepřesahuje areál provozovny.

(2) Odesílatel odpadu je povinen

- a) přiložit k zásilce nebezpečného odpadu vyplněný evidenční list,
- b) zaslat evidenční list obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa zahájení přepravy do 10 dnů od jejího zahájení,
- c) informovat obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný podle místa zahájení přepravy a inspekci v případě, že do 20 dnů od odeslání odpadu neobdrží od příjemce potvrzený evidenční list o převzetí nebezpečného odpadu.

(3) Příjemce odpadu je povinen zaslat evidenční list o přepravě nebezpečného odpadu s potvrzením o převzetí odpadu odesílateli a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností příslušným podle místa zahájení a ukončení přepravy do 10 dnů od jeho převzetí.

(4) Odesílatel odpadu a příjemce odpadu jsou povinni uchovávat evidenci podle odstavců 1 až 3 nejméně po dobu 3 let.

(5) Povinnosti podle odstavců 1 až 4 se nevztahují na přeshraniční přepravu odpadů, která je v souladu s čl. 16 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ prováděna průvodním dokladem. Pokud je odpad přepraven ze zahraničí do zařízení pro předběžné využití nebo odstranění na území České republiky, povinnosti podle odstavců 1 až 4 se vztahují na jakoukoliv následnou přepravu nebezpečného odpadu do dalšího zařízení na území České republiky pro předběžné nebo jiné než předběžné využití nebo odstranění, pokud ministerstvo nestanoví jinak.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob vedení evidence odpadů při přepravě odpadů.

ČÁST DESÁTÁ EKONOMICKÉ NÁSTROJE

Poplatky za nakládání s odpady

§ 101

(1) Provozovatel zařízení k odstraňování odpadů je povinen platit poplatek za odstraňování odpadů způsoby uvedenými pod kódy D1, D3, D4, D5, D10 a D12 v příloze č. 6 k tomuto zákonu a za ukládání odpadů a materiálů jako technologický materiál.

(2) Poplatek se platí podle sazeb stanovených v příloze č. 11 k tomuto zákonu.

(3) Poplatky, jejichž výše nedosahuje 5 000 Kč, se nevyměří.

(4) Poplatkovým obdobím podle tohoto zákona je kalendářní rok.

(5) Poplatky jsou placeny na základě výměrů vydaných krajskými úřady; přitom se postupuje podle správního řádu.

(6) Podkladem pro výměry vydávané krajskými úřady je poplatkové hlášení a poplatkové přiznání podávané provozovatelem zařízení k odstraňování odpadů prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností⁶⁰⁾.

(7) Vzor poplatkového hlášení a poplatkového přiznání stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 102

(1) Vybírání a vymáhání poplatků vykonávají celní úřady místně příslušné podle sídla provozovny. Přitom postupují podle jiného právního předpisu⁶³⁾, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Pro stanovení výše záloh poplatku pro následující kalendářní rok je provozovatel zařízení k odstraňování odpadů povinen předložit krajskému úřadu do 15. října běžného roku poplatkové hlášení, ve kterém uvede svoje identifikační údaje podle jiného právního předpisu⁶³⁾, údaje rozhodné pro výpočet záloh a vypočte výši záloh poplatku pro následující kalendářní rok.

(3) Krajský úřad vydá na podkladě poplatkového hlášení a ověření údajů rozhodných pro výpočet poplatku zálohový výměr, ve kterém stanoví zálohy poplatku na následující kalendářní rok. Zálohový výměr doručí krajský úřad provozovateli zařízení k odstraňování odpadů, celnímu úřadu a ministerstvu do 15. prosince běžného roku. Opravný prostředek proti zálohovému výměru nemá odkladný účinek.

(4) Poplatky uvedené ve výměru podle odstavce 3 platí provozovatel zařízení k odstraňování odpadů

- a) v měsíčních zálohách splatných nejpozději do posledního dne každého kalendářního měsíce při ročním poplatku nad 1 000 000 Kč,

- b) ve čtvrtletních zálohách splatných nejpozději do posledního dne každého kalendářního čtvrtletí při ročním poplatku nad 100 000 Kč do 1 000 000 Kč včetně,
- c) v pololetních zálohách splatných nejpozději do 30. června a 30. prosince příslušného kalendářního roku při ročním poplatku do 100 000 Kč včetně.

(5) Krajský úřad může na žádost provozovatele zařízení k odstraňování odpadů, bez přihlídnutí k jiným důvodům než finančním, stanovit ve výměru termíny úhrad záloh odlišné od lhůt uvedených v odstavci 4, přitom však musí provozovateli zařízení uložit povinnost úhrady celkové výše záloh na poplatky pro běžný rok nejpozději do 30. prosince příslušného kalendářního roku.

(6) Provozovatel zařízení k odstraňování odpadů je povinen do 30. ledna předložit krajskému úřadu poplatkové přiznání za uplynulý kalendářní rok. V poplatkovém přiznání uvede skutečnosti rozhodné pro výpočet vyrovnání poplatku, zejména údaje o výši zaplacených záloh a skutečném množství zpoplatněného odpadu a vypočte výši poplatku za uplynulý kalendářní rok.

(7) Krajský úřad na podkladě poplatkového přiznání a ověření údajů rozhodných pro výpočet poplatku rozhodne o výši poplatku za uplynulý kalendářní rok a jeho vyrovnání se zaplacenými zálohami poplatkovým výměrem, tzv. ročním vyúčtováním. Poplatkový výměr doručí krajský úřad provozovateli zařízení k odstraňování odpadů, celnímu úřadu a ministerstvu do 30. března s oznámením, že poplatkový výměr nabyl právní moci a je vykonatelný.

(8) V případě, že zaplacené zálohy jsou nižší než vyměřený poplatek, uhradí provozovatel zařízení k odstraňování odpadů nedoplatek na účet příslušného celního úřadu do třiceti dnů ode dne nabytí právní moci poplatkového výměru. V případě, že zaplacené zálohy jsou vyšší než vyměřený poplatek, postupuje celní úřad podle jiného právního předpisu⁶³⁾.

(9) Nezaplacené poplatky podléhají penále, které se stanoví podle jiného právního předpisu⁶³⁾.

(10) Poplatky jsou z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí ČR a z 50 % příjmem kraje místně příslušného podle sídla provozovny. Krajským úřadem mohou být tyto prostředky použity jen na ochranu životního prostředí, zejména na podporu realizace opatření v oblasti nakládání s odpady.

Poplatek za komunální odpad z domácností

§ 103

(1) Obec stanoví obecně závaznou vyhláškou výši poplatku za komunální odpad vznikající na jejím území a způsob jeho vybírání.

(2) Poplatníkem je každá fyzická osoba, která

- a) má trvalý pobyt v obci, nebo
- b) má ve vlastnictví stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci nebo bytovou jednotku sloužící stejnému účelu anebo stavbu rodinného domu, pokud v nich není hlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba; má-li k těmto stavbám nebo bytové jednotce vlastnické právo více osob, jsou povinny platit poplatek společně a

(3) Plátcem poplatku je vlastník nemovitosti, kde vzniká komunální odpad. Jde-li o budovu, ve které vzniklo společenství vlastníků jednotek podle jiného zákona, může být plátcem toto společenství.

(4) Sazbu poplatku tvoří

- a) pevná částka až 250 Kč za poplatníka a rok, kterou tvoří veškeré náklady vynaložené obcí v předchozím roce na nakládání s odpady s výjimkou směsných komunálních odpadů, snížené o příjmy dosažené obcí z odpadového hospodářství, rozpočítané na jednoho poplatníka;
- b) pohyblivá částka až 750 Kč za poplatníka a rok, kterou tvoří náklady vynaložené obcí na nakládání se směsným komunálním odpadem v předchozím roce, rozpočítané na jednoho poplatníka, jejímž základem jsou náklady na 1 svoz evidované nádoby daného objemu využívané nebo určené k využívání poplatníkem, případně tyto náklady vztažené k hmotnosti odpadu.

(5) Obec stanoví plátcí na jeho žádost v odůvodněných případech individuální roční výši pohyblivé částky poplatku, zohledňující například dobu pobytu poplatníka na území obce v daném roce, objem používané nádoby na směsný komunální odpad, hmotnost produkovaného směsného komunálního odpadu nebo počet využitých svozů.

(6) V obecně závazné vyhlášce obce musí být uvedeny samostatně náklady na jeden svoz směsného komunálního odpadu v členění podle objemu a druhu nádob používaných pro tento účel na území obce a odpovídající náklady vztažené na jednoho poplatníka.

(7) Na řízení ve věcech poplatku se vztahuje jiný právní předpis⁶³).

Finanční zajištění havárie skládek a finanční rezerva pro rekultivaci a následnou péči o skládku

§ 104

Provozovatel skládky je povinen před zahájením první fáze provozu skládky nebo její části

- a) uložit na samostatný účet částku ve výši nákladů nutných na odstranění škod případně vzniklých v první fázi provozu skládky nebo její části nebo z důvodů ukončení provozu během první fáze provozu skládky. Možné škody, jejich rozsah a výši částky stanoví znalecký posudek k tomu oprávněné osoby. Prostředky z tohoto účtu mohou být čerpány pouze na uvedený účel a se souhlasem příslušného krajského úřadu. Účet lze zrušit po ukončení první fáze provozu skládky nebo její části nebo po ukončení provozu během první fáze provozu skládky, se souhlasem příslušného krajského úřadu poté, co došlo k vypořádání případných škod nebo je nepochybné, že žádné škody nevznikly.
- b) uzavřít pojistnou smlouvu pro případy náhrady škod případně vzniklých v první fázi provozu skládky nebo její části nebo z důvodů ukončení provozu během první fáze provozu skládky, nebo

- c) prokázat jinou formu finančního zajištění, z něhož budou v celém rozsahu pokryty výdaje nutné na odstranění škod případně vzniklých v první fázi provozu skládky nebo její části nebo vzniklých z důvodů ukončení provozu během první fáze provozu skládky. Pro výši finančního zajištění je rozhodující znalecký posudek uvedený pod písmenem a).

CELEX 32008L0098

§ 105

(1) Provozovatel skládky je povinen zřídit před zahájením provozu skládky nebo její části zvláštní vázaný účet pro účely vytváření finanční rezervy na rekultivaci a zajištění následné péče o skládku po ukončení jejího provozu⁶⁴⁾. Pro každou skládku, na kterou je vydáno samostatné rozhodnutí podle jiného právního předpisu²⁵⁾, musí být zřízen samostatný zvláštní vázaný účet.

(2) Smlouva s bankou o zřízení zvláštního vázaného účtu musí obsahovat údaj, které skládky se finanční rezerva týká, a ustanovení, že se jedná o zvláštní vázaný účet. Dispozice s účtem ode dne jeho zřízení a čerpání finančních prostředků jsou možné pouze se souhlasem krajského úřadu příslušného podle umístění skládky.

(3) Finanční prostředky vytvářené finanční rezervy převádí provozovatel skládky na zvláštní vázaný účet zřízený podle odstavce 1 vždy k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce.

(4) Souhlas k čerpání prostředků finanční rezervy na práce související s rekultivací a zajištěním následné péče o skládku po ukončení jejího provozu uděluje krajský úřad na základě rozhodnutí o zahájení rekultivačních prací vydaného podle jiných právních předpisů²⁵⁾.

(5) Podstatnou náležitostí smlouvy, kterou se převádí užívací právo ke skládce odpadů na nového provozovatele skládky, je i dohoda o převodu finanční rezervy na nového provozovatele skládky. Bez této dohody je smlouva o převodu užívacího práva ke skládce odpadů na nového provozovatele skládky neplatná.

(6) Zanikne-li provozovatel skládky před ukončením péče o skládku a jeho právní nástupce není znám nebo neexistuje, banka odvede nevyčerpanou část finanční rezervy do Státního fondu životního prostředí ČR a informuje o tom krajský úřad místně příslušný podle umístění skládky. Tyto prostředky Státním fondem životního prostředí ČR převede na zvláštní vázaný účet podle tohoto zákona tomu, kdo zabezpečí rekultivaci a následnou péči o skládku po ukončení jejího provozu. Čerpání prostředků finanční rezervy z tohoto účtu se provádí podle odstavce 4.

(7) Nevyčerpaná část finanční rezervy se po ukončení péče o skládku uvolňuje ve prospěch provozovatele skládky nebo jeho právního nástupce. Pokud právní nástupce neexistuje nebo není znám, odvede se tato část do rozpočtu obce, na jejímž katastrálním území skládka leží. V případě, že skládka leží na katastrálních územích několika obcí, dělí se tento příjem proporcionalmente podle velikosti částí skládky ležících v katastrálních územích těchto obcí.

(8) Výše finanční rezervy činí

- a) 150 Kč za 1 tunu uloženého nebezpečného odpadu nebo komunálního odpadu, s výjimkou odpadu azbestu,
- b) 50 Kč za 1 tunu uloženého ostatního odpadu, odpadu azbestu a odpadu ukládaného jako technologický materiál na zajištění skládky.

(9) Doba trvání a podmínky péče o skládku po uzavření jejího provozu, rekultivace a asanace stanoví individuálně pro každou skládku příslušný krajský úřad jako součást provozního řádu. Lhůta nesmí být kratší než 30 let.

CELEX 32008L0098

Poplatky na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků

§ 106

(1) Žadatel o registraci použitého vozidla kategorie M1 a N1 do registru silničních vozidel podle jiného právního předpisu⁶⁵⁾ je povinen zaplatit poplatek na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků. Poplatek se platí při první registraci použitého vozidla kategorie M1 a N1 v České republice. Pokud je již vozidlo v České republice registrováno, platí se poplatek při první přeregistraci vozidla.

(2) Od poplatku jsou osvobozeni žadatelé těžce tělesně postižení, kteří jsou držiteli průkazu ZTP nebo ZTP-P, dále žadatelé, u nichž k přeregistraci podle odstavce 2 dochází v důsledku nabytí a vypořádání dědictví nebo v důsledku zániku společného jmění manželů.

(3) Poplatek podle odstavce 1 je stanoven podle plnění mezních hodnot emisí ve výfukových plynech v souladu s právními předpisy Evropských společenství⁶⁶⁾ ve výši

- a) 3 000 Kč v případě splnění mezních hodnot emisí EURO 2,
- b) 5 000 Kč v případě splnění mezních hodnot emisí EURO 1,
- c) 10 000 Kč v případě nesplnění mezních hodnot emisí podle písmene a) nebo b).

Poplatek se neplatí u vozidel, která splňují minimálně mezní hodnoty emisí EURO 3, a dále v případě historických vozidel podle jiného předpisu⁶⁷⁾ a vozidel zapsaných v registru silničních vozidel, pro která je vydán platný doklad o uznání testování silničního vozidla na historickou původnost podle jiného předpisu⁶⁸⁾.

(4) Stupeň plnění příslušné emisní úrovně se pro účely stanovení poplatku podle odstavce 2 prokazuje zápisem v osvědčení o registraci vozidla. Pokud není v osvědčení o registraci vozidla zápis proveden, platí se poplatek ve výši podle odstavce 3 písm. c).

(5) Poplatek podle odstavce 2 platí žadatel o registraci použitého vozidla kategorie M1 a N1 do registru silničních motorových vozidel na příslušném obecním úřadu obce s rozšířenou působností. Obecní úřad obce s rozšířenou působností provádějící registraci vystaví po zaplacení žadateli doklad osvědčující, že poplatek byl zaplacen. Na dokladu musí být uvedeno identifikační číslo vozidla (VIN) nebo číslo karosérie, případně podvozku.

(6) Poplatky jsou příjmem Státního fondu životního prostředí. Vybrané poplatky převádí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností vždy k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce ode dne jejich vybrání Státnímu fondu životního prostředí České republiky.

(7) Podmínky výběru poplatků a použití získaných finančních prostředků stanoví ministerstvo vyhláškou.

Odnosná taška

§ 107

- (1) Prodejce nesmí předat odnosnou tašku spotřebiteli bezúplatně.
- (2) Ministerstvo financí může stanovit minimální prodejní cenu odnosné tašky.

ČÁST JEDENÁCTÁ SPRÁVNÍ DELIKTY

Přestupky

§ 108

- (1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
 - a) nakládá s odpadem na místech nebo v objektech, které nejsou podle tohoto zákona zařízeními určenými k nakládání s odpady nebo tato místa či objekty za účelem nakládání s odpady pronajímá jiné osobě,
 - b) převezme odpad do svého vlastnictví,
 - c) předá odpad osobě, která k jeho převzetí není podle tohoto zákona oprávněna,
 - d) odkládá komunální odpad z domácností na místech k tomu neurčených nebo neshromažďuje odděleně, netřídí nebo nepředává komunální odpad k využití a odstraňování podle systému stanoveného obcí,
 - e) používá kaly v rozporu s podmínkami stanovenými § 37 a vyhláске,
 - f) provádí přeshraniční přepravu odpadů za účelem energetického využití v rozporu s § 46 odst. 4,
 - g) provádí nedovolenou přepravu odpadů podle článku 2 odst. 35 přímo použitelného předpisu Evropského společenství⁴²⁾, nebo
 - h) odloží odpadní výrobek mimo místa k tomu určená.
- (2) Řidič vozidla, které přepravuje odpad, se dopustí přestupku tím, že
 - a) u sebe nemá doklady podle druhu přepravovaného odpadu a účelu přepravy, nebo je nepředloží kontrolnímu orgánu, nebo
 - b) převzal vozidlo bez označení podle § 27 odst. 1 písm. d).
- (3) Za přestupek se uloží pokuta do
 - a) 50 000, jde-li o přestupek podle odstavce 2,
 - b) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. d), e) a h),
 - c) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), c), f) a g).

Správní delikty právnických osob a podnikajících fyzických osob

§ 109

- (1) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím,

že

- a) nakládá s odpadem na místech nebo v objektech, které nejsou podle tohoto zákona zařízeními určenými k nakládání s odpady, nebo tato místa či objekty za účelem nakládání s odpady pronajímá jiné osobě,
- b) převezme odpad do svého vlastnictví, přestože k jeho převzetí není podle tohoto zákona oprávněna,
- c) předá odpad osobě, která k jeho převzetí není podle tohoto zákona oprávněna,
- d) provozuje zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů nebo jednotlivé fáze provozu skládky bez souhlasu podle § 17 odst. 1 a 2 nebo v rozporu s ním nebo v rozporu s provozním řádem,
- e) provozuje sklad nebezpečných odpadů bez souhlasu s jeho provozním řádem nebo v rozporu s ním,
- f) provozuje zařízení, sklady a místa stanovená v § 18 bez ohlášení údajů o nich nebo v rozporu s provozním řádem,
- g) neplní povinnosti při nakládání s nebezpečnými odpady podle § 28,
- h) ředí a mísí nebezpečné odpady mezi sebou nebo s ostatními odpady za účelem splnění kritérií pro jejich přijetí na skládku nebo bez souhlasu krajského úřadu příslušného podle místa nakládání s odpady,
- i) neplní povinnosti při balení a označování nebezpečných odpadů stanovené v § 30,
- j) využívá systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem pro nakládání s živnostenským odpadem bez písemné smlouvy s obcí,
- k) neplní povinnosti pro biologické zpracování biologicky rozložitelných odpadů podle § 35 a vyhlášky,
- l) používá kaly v rozporu s podmínkami stanovenými v § 37 a vyhláše,
- m) neplní povinnosti při nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého podle § 38 a vyhlášky,
- n) nakládá s odpady perzistentních organických znečišťujících látek v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství³⁷⁾,
- o) neplní povinnosti evidence a ohlašování odpadů perzistentních organických znečišťujících látek podle části deváté a vyhlášky,
- p) nakládá s PCB, odpady PCB a zařízeními obsahujícími PCB v rozporu s § 41,
- q) neplní povinnosti evidence a ohlašování PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB podle části deváté a vyhlášky,
- r) nevypracují a nezašlou ministerstvu plán postupného odstranění PCB, odpadů PCB a zařízení s obsahem PCB nebo plán dekontaminace odpadů PCB nebo zařízení s obsahem PCB pro období 2009 až 2010,
- s) nesplní některou z povinností při nakládání s odpady z azbestu podle § 42 a vyhlášky,
- t) nesplní některou z povinností při nakládání s odpady ze zdravotnictví podle § 44 a vyhlášky,
- u) nesplní některou z povinností při přepravě odpadů podle § 27 a vyhlášky nebo nevede evidenci při přepravě nebezpečných odpadů podle § 100 a vyhlášky,
- v) provádí přeshraniční přepravu odpadů za účelem energetického využití v rozporu s § 46 odst. 4,
- w) poruší při přeshraniční přepravě odpadů povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství⁴²⁾ nebo nesplní některou z podmínek stanovených v rozhodnutí ministerstva nebo krajského úřadu vydaném podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ nebo podle části sedmé,
- x) odloží odpadní výrobek mimo místa k tomu určená, nebo
- y) nesplní některou z podmínek stanovených v rozhodnutí správního orgánu podle tohoto zákona.

(2) Původce odpadů nebo oprávněná osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) nezařadí odpad podle Katalogu odpadů nebo podle kategorií,
- b) zařadí odpad uvedený v § 8 odst. 1 písm. a), b) nebo c) jako odpad ostatní nebo nakládá s odpadem uvedeným v § 8 odst. 1 písm. a) a b) jako s odpadem ostatním bez osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností vydaného pověřenou osobou,
- c) neprovede vzorkování a nepoužije pro účely zpracování základního popisu odpadu hodnocení nebezpečných vlastností odpadu a hodnocení jeho přijatelnosti do zařízení podle § 12,
- d) neustanoví odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem,
- e) nezabezpečí odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
- f) nevede průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, neohlašuje odpady a nezasílá příslušnému správnímu úřadu údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a vyhláškou nebo ji neuchovává po zákonem stanovenou dobu,
- g) neověří nebezpečné vlastnosti odpadu podle § 8 odst. 4 a nenaloží s ním podle jeho skutečných vlastností,
- h) nepředá základní popis odpadu v případech stanovených tímto zákonem oprávněné osobě, nebo
- i) neumožní kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení, na vyžádání nepředloží dokumentaci nebo neposkytne pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady.

(3) Původce odpadů se dále dopustí správního deliktu tím, že

- a) nezpracuje za podmínek a v souladu s § 16 plán odpadového hospodářství, nezašle jej příslušnému krajskému úřadu nebo nezpracuje jeho připomínky,
- b) nezpracuje základní popis odpadu v souladu s vyhláškou,
- c) nakládá s nebezpečným odpadem bez souhlasu příslušného orgánu veřejné správy podle § 19 odst. 3 nebo v rozporu s ním,
- d) netřídí odpady nebo je neshromažďuje utříděné, aniž by měl souhlas podle § 19 odst. 2, nebo
- e) nezajistí přednostní využití odpadů v souladu s § 5 odst. 4.

(4) Provozovatel zařízení ke sběru a výkupu, využívání nebo odstraňování odpadů se dále dopustí správního deliktu tím, že

- a) při převězení odpadů do zařízení nekontroluje průvodní dokumentaci přijímaných odpadů se skutečným stavem přijímaných odpadů a její shodu s podmínkami převězení odpadů do dotčeného zařízení, nebo
- b) převezme odpad bez základního popisu odpadu.

(5) Provozovatel zařízení ke sběru a výkupu odpadů se dále dopustí správního deliktu tím, že

- a) nezveřejní druhy sbíraných nebo vykupovaných odpadů a podmínky jejich sběru nebo výkupu, nebo neodebere nebo nevykoupí zveřejněné druhy odpadů za stanovených podmínek,
- b) poruší některou z povinností stanovených v § 21,
- c) neshromažďuje sbírané nebo vykupované odpady podle druhů a kategorií, nebo
- d) nezajistí přednostní využití odpadů v souladu s § 5 odst. 4.

(6) Provozovatel zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů se dále dopustí

správního deliktu tím, že

- a) nezveřejní seznam odpadů, k jejichž využívání nebo odstraňování je oprávněn, nebo
- b) neoznámí bez zbytečného odkladu příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nepříznivé vlivy nakládání s odpady na zdraví lidí nebo životní prostředí, které jsou v rozporu s vlivy očekávanými nebo popsány v provozním řádu zařízení, nebo vlivy, které překračují stanovené limitní hodnoty.

(7) Provozovatel zařízení k odstraňování odpadů se dále dopustí správního deliktu tím, že

- a) nepředloží krajskému úřadu poplatkové hlášení podle § 102 odst. 2,
- b) neplatí poplatek za odstraňování odpadů způsobem a v rozsahu stanoveném v tomto zákoně, nebo
- c) neodstraní odpady v mimořádných případech na základě rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností, je-li to nezbytné z hlediska ochrany životního prostředí.

(8) Provozovatel skládky odpadů se dále dopustí správního deliktu tím, že

- a) před zahájením provozu první fáze provozu skládky nebo její části neprokáže, že nemá dluhy vůči místně příslušnému finančnímu úřadu a vůči místně příslušnému celnímu úřadu a že zřídil zvláštní účet podle § 105,
- b) nezaloží před zahájením provozu první fáze skládky nebo její části zvláštní účet pro finanční zajištění havárie skládky podle § 104 a finanční rezervu na rekultivaci a zajištění následné péče o skládku po ukončení jejího provozu ve výši podle § 105 a po celou dobu ukládání odpadů na skládku nevytváří a nevede finanční rezervu na rekultivaci a zajištění následné péče o skládku po ukončení jejího provozu ve výši podle § 105 způsobem stanoveným tímto zákonem a prováděcím právním předpisem,
- c) po ukončení první fáze provozu skládky nezajistí provedení všech činností podle § 24 odst. 1 písm. c),
- d) neuchovává evidenci uložených odpadů po celou dobu provozu skládky a následné péče o skládku,
- e) nezašle hlášení o výsledcích monitoringu provozu skládky, údaje o stavu vytvořené finanční rezervy doložené výpisem z bankovního účtu provozovatele skládky a o volné kapacitě provozované skládky ve stanovených termínech příslušnému krajskému úřadu,
- f) nezajistí, aby odpadový hospodář každoročně proškolil všechny zaměstnance skládky o řádném provozu zařízení a o bezpečném nakládání s odpady,
- g) nezajistí, aby umístění a technické provedení skládky odpadů po celou dobu provozu skládky odpadů i po jeho ukončení bylo takové, že zajistí ochranu životního prostředí a podmínky pro rekultivaci skládky a následné využití skládkového prostoru v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací a jinými právními předpisy,
- h) ukládá na skládku odpady zakázané na ni ukládat nebo odpady, které neodpovídají požadavkům pro jejich ukládání na skládku daného technického zabezpečení v souladu s vyhláškou, nebo
- i) používá jako technologický materiál na technické a technologické zabezpečení skládky, s výjimkou skládek určených k ukládání nebezpečných odpadů, odpady vykazující jednu nebo více nebezpečných vlastností.

(9) Právnícká osoba pověřená k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů se dopustí správního deliktu tím, že vydá osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu na odpad, který má nebezpečnou vlastnost, nebo hodnotí nebezpečné vlastnosti, k jejichž

hodnocení nebyla pověřena.

(10) Prodejce se dopustí správního deliktu tím, že předá spotřebiteli odnosnou tašku bezúplatně.

§ 110

(1) Výrobce vybraných výrobků se dopustí správního deliktu tím, že

- a) navrhuje nebo vyrábí vybrané výrobky v rozporu s požadavky stanovenými tímto zákonem,
- b) uvede na trh výrobky s obsahem škodlivých látek překračujícím limity stanovené tímto zákonem,
- c) neuvede vhodnou formou informace o způsobu využití nebo odstranění nespotřebovaných částí vybraného výrobku a další informace stanovené vyhláškou pro jednotlivé vybrané výrobky,
- d) neoznačí vybrané výrobky v souladu s požadavky stanovenými tímto zákonem,
- e) nezajistí přednostně opětovné použití vybraného výrobku jako celku,
- f) nevytvoří systém zpětného odběru odpadních výrobků z vybraných výrobků, které uvedl na trh, v rozsahu stanoveném tímto zákonem,
- g) nevytvoří systém zpracování a materiálového využití odpadních výrobků, navazující na systém zpětného odběru, za použití nejlepších dostupných technik.
- h) nezajistí splnění cílů stanovených tímto zákonem pro opětovné použití vybraných výrobků a zpětný odběr a materiálové využití odpadních výrobků,
- i) nevede evidenci jím na trh uvedených vybraných výrobků, opětovně použitých vybraných výrobků, zpětně odebraných a využitých odpadních výrobků v rozsahu stanoveném vyhláškou,
- j) nezpracuje roční zprávu o plnění povinností podle části osmé zákona za kalendářní rok v rozsahu stanoveném vyhláškou, nezašle ji ministerstvu podle § 60 odst. 2, neuchovává ji nejméně po dobu 5 let nebo neprokáže na požádání kontrolních orgánů správnost a úplnost údajů uvedených v evidenci a roční zprávě,
- k) neinformuje konečného uživatele v souladu s § 61,
- l) nezajistí financování nákladů spojených s plněním povinností uvedených v části osmé,
- m) nevytvoří finanční záruku na krytí nákladů spojených s odpadními výrobky z vybraných výrobků, které uvedl na trh, nebo
- n) nepodá ministerstvu návrh na zápis do Seznamu výrobců podle § 64 odst. 1 nebo neoznámí ministerstvu změny údajů podle § 64 odst. 3.

(2) Výrobce elektrozařízení se dále dopustí správního deliktu tím, že neuzavře s provozovatelem kolektivního systému smlouvu podle § 76 odst. 3.

(3) Výrobce přenosných baterií a akumulátorů se dále dopustí správního deliktu tím, že neuzavře smlouvu s obcí podle § 85 odst. 2 písm. b).

(4) Výrobce vybraných vozidel se dále dopustí správního deliktu tím, že

- a) neuzavře smlouvu s provozovatelem zařízení ke sběru nebo zpracování autovraků, jestliže je o to požádán,
- b) nezajistí na vlastní náklady odstranění nevyužitelných částí vybraných autovraků vlastní značky a jejich částí podle § 95 odst. 1 písm. d), nebo
- c) neposkytne informace pro demontáž zpracovatelům vybraných autovraků v rozsahu

(5) Výrobce pneumatik se dále dopustí správního deliktu tím, že neuzavře smlouvu s obcí podle § 95 odst. 2 písm. b).

(6) Výrobce pneumatik se dále dopustí správního deliktu tím, že neuzavře smlouvu s obcí podle § 97 odst. 2 písm. b).

(7) Provozovatel kolektivního systému se dopustí správního deliktu tím, že

- a) nezajistí plnění některé z povinností výrobců vybraných výrobků stanovených tímto zákonem,
- b) provozuje kolektivní systém v rozporu s oprávněním k provozování kolektivního systému,
- c) neuzavře smlouvu o společném plnění podle § 68 odst. 3,
- d) sdělí informace o množství vybraných výrobků uvedených na trh jednotlivými výrobci třetím osobám, které nejsou příslušným správním úřadem, nebo
- e) nezajistí, aby auditor provedl činnosti podle § 68 odst. 8.

(8) Provozovatel kolektivního systému pro elektroodpad se dále dopustí správního deliktu tím, že

- a) nevytvoří rezervu podle § 80 nebo ji nevytváří v odpovídající výši, nebo
- b) poruší některou z povinností podle § 81.

(9) Provozovatel kolektivního systému pro baterie a akumulátory se dále dopustí správního deliktu tím, že

- a) nevede evidenci podle § 89 odst. 1,
- b) neposkytne ministerstvu na vyžádání údaje podle § 89 odst. 1 písm. a) a b), nebo
- c) neohlašuje údaje z evidence výrobců podle § 89 odst. 2 písm. b).

§ 111

(1) Provozovatel místa zpětného odběru se dopustí správního deliktu tím, že

- a) neoznačí místo zpětného odběru nápisem podle § 57 odst. 3,
- b) neoznačí shromažďovací nádoby nebo místa, kde jsou odpadní výrobky shromažďovány, nebo neshromažďuje odpadní výrobky v odpovídajícím typu shromažďovacích nádob nebo na plochách se zpevněným povrchem,
- c) neposkytne konečnému uživateli informace o zpětném odběru podle § 62 odst. 1,
- d) rozebírá nebo jinak upravuje zpětně odebraný elektroodpad, přestože na tuto činnost nemá udělen souhlas podle § 17 odst. 1, nebo
- e) předá zpětně odebrané výrobky mimo místa k tomu určená.

(2) Poslední prodejce se dopustí správního deliktu tím, že

- a) neodebírání vybrané výrobky v rozsahu stanoveném tímto zákonem,
- b) neposkytne při prodeji vybraných výrobků spotřebiteli informaci o způsobu zajištění zpětného odběru odpadních výrobků, nebo
- c) předá zpětně odebrané výrobky mimo místa k tomu určená.

(3) Provozovatel zařízení ke sběru autovraků a jejich částí se dopustí správního deliktu tím, že

- a) nepřevezme veškeré autovraky a jejich části nebo nepřevezme bezúplatně úplně vybrané autovraky, pokud neobsahují odpad nemající původ ve vybraném vozidle,
- b) nevystaví potvrzení o převzetí autovraku a nebo nezjistí shodu v identifikačních číslech VIN a motoru,
- c) neidentifikuje osoby, od nichž přebírá autovraky nebo jejich podstatné části, nebo neidentifikuje převzaté autovraky nebo jejich podstatné části, nevede o těchto skutečnostech evidenci v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem, nebo nemá tuto evidenci na provozovně,
- d) o převzetí autovraku bezplatně nevystaví potvrzení ve dvou stejnopisech a jeden z nich neuchovává po dobu 5 let,
- e) nevede evidenci o převzatých autovracích a jejich částech a o vybraných autovracích a jejich částech v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- f) předá autovrak, vybraný autovrak nebo jeho části ke zpracování jiné osobě než provozovateli zařízení ke zpracování autovraků, nebo
- g) nezničí identifikační číslo autovraku VIN způsobem, který vylučuje jakékoliv jeho opětovné použití.

(4) Osoba, která zajišťuje zpracování a materiálové využití odpadních výrobků, se dopustí správního deliktu tím, že

- a) neskládá odpadní výrobky a nenakládá s nimi podle § 59 odst. 3, nebo
- b) nezajistí zpracování a materiálové využití odpadních výrobků v souladu s § 59 odst. 4.

(5) Osoba, která zpracovává elektroodpad, se dopustí správního deliktu tím, že

- a) provozuje zařízení ke zpracování elektroodpadu v rozporu s jeho provozním řádem a neplní další povinnosti oprávněné osoby,
- b) neodstraní z elektroodpadu všechny látky a součásti stanovené vyhláškou,
- c) skládá a zpracovává elektroodpad v rozporu s technickými požadavky stanovenými vyhláškou,
- d) nezajistí využití elektroodpadu v souladu s § 75 odst. 2, nebo
- e) nevede v rozsahu stanoveném vyhláškou evidenci o převzatém elektroodpadu a způsobu jeho zpracování a nezašle příslušnému správnímu úřadu údaje o zařízení.

(6) Osoba, která zpracovává odpadní baterie nebo akumulátory, se dopustí správního deliktu tím, že

- a) nevyjme z odpadních baterií nebo akumulátorů všechny kapaliny a kyseliny,
- b) neskládá baterie nebo akumulátory na plochách s nepropustným povrchem a vhodným nepropustným pokrytím nebo ve vhodných nádobách, nebo
- c) průkazně nedoloží uplatnění výjimky pro spalování přenosných baterií nebo akumulátorů.

(7) Provozovatel zařízení ke zpracování autovraků a jejich částí se dopustí správního deliktu tím, že

- a) vystaví potvrzení o převzetí autovraku aniž by ověřil shodu v identifikačních číslech VIN a motoru,
- b) nepostupuje při demontáži podle informací pro demontáž od výrobce,
- c) nakládá s autovraky a jejich částmi v rozporu s § 94 odst. 1 písm. c),
- d) nevede evidenci o převzatých autovracích a jejich částech, o způsobech jejich zpracování a vzniklých odpadech nebo tyto údaje v rozsahu stanoveném vyhláškou nezašle příslušnému správnímu úřadu, nebo

- e) nevede průběžnou evidenci materiálů a částí k opětovnému použití nebo tuto evidenci uchovává po dobu 5 let.

§ 112

Za správní delikt se uloží pokuta do

- a) 1 000 000, jde-li o správní delikt podle § 109 odst. 1 písm. j), k), l), o), q), r) a x), 2 písm. f) až i), 3 písm. a) a b) a 10 a § 111 odst. 3, 5 písm. e), 6 písm. c) a 7 písm. d) a e).
- b) 10 000 000, jde-li o správní delikt podle § 109 odst. 1 písm. b), c), d), e), f), i) a y), 2 písm. e), 3 písm. d) a e), 4, 5, 6 písm. a), 7 písm. a) a b), 8 písm. d) až f) a 9, § 110 odst. 1 až 6 a § 111 odst. 1, 2, 4, 5 písm. a) až d), 6 písm. a) a b) a 7 písm. a) až c).
- c) 50 000 000, jde-li o správní delikt podle § 109 odst. 1 písm. a), g), h), m), n), p), s), t), u), v) a w), 2 písm. a) až d), 3 písm. c), 6 písm. b), 7 písm. c) a 8 písm. a), b), c), g), h) a i) a § 110 odst. 4 až 9.

Společná ustanovení

§ 113

(1) Právní osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při stanovení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti správního deliktu a jeho dopadu na životní prostředí.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezačal řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Poruší-li právnická osoba v době 1 roku od právní moci rozhodnutí o uložení pokuty podle tohoto zákona znovu stejnou povinnost, za niž byla pokuta uložena, uloží správní úřad další pokutu až do výše dvojnásobku horní hranice sazby.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby⁶⁹⁾ nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

§ 114

(1) Správní delikty v prvním stupni projednává

- a) obecní úřad, pokud jde o správní delikt podle § 108 odst. 1 písm. a) až e) a písm. h).
- b) obecní úřad obce s rozšířenou působností, pokud jde o správní delikt podle § 108 odst. 1 písm. a), b), c), e) a h), § 109 odst. 1 písm. a) až u) a písm. x) a 2 až 9 a § 111.
- c) krajský úřad, pokud jde o správní delikt podle § 109, a § 111.
- d) inspekce, pokud jde o správní delikty podle § 108 odst. 1 písm. f) a g) a odst. 2, § 109, § 110, a § 111.
- e) Česká obchodní inspekce, pokud jde o správní delikt podle § 109 odst. 10.

(2) Pokutu ukládá, vybírá a vymáhá správní úřad, který jako první zahájil řízení o jejím uložení; pokuty uložené inspekcí vymáhá příslušný celní úřad. V případě, že bylo zahájeno řízení ve stejný den inspekcí a krajem nebo obecním úřadem obce s rozšířenou působností, provede řízení o uložení pokuty inspekce. V případě, že bylo zahájeno řízení ve stejný den krajem a obecním úřadem obce s rozšířenou působností, provede řízení o uložení pokuty kraj. V případě, že bylo zahájeno řízení ve stejný den obecním úřadem obce s rozšířenou působností a obecním úřadem, provede řízení o uložení pokuty obecní úřad obce s rozšířenou působností. O zahájení řízení o uložení pokuty se inspekce, krajský úřad, obecní úřad obce s rozšířenou působností a obecní úřad vzájemně informují.

(3) Pokuty uložené inspekcí jsou z 50 % příjmem obce, na jejímž katastrálním území došlo k porušení právních předpisů, a z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí ČR⁷⁰⁾. Pokuta uložená inspekcí obci je příjmem Státního fondu životního prostředí ČR.

(4) Pokuty uložené krajským úřadem jsou z 50 % příjmem kraje, na jehož katastrálním území došlo k porušení právních předpisů, a z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí ČR⁷⁰⁾.

(5) Pokuty uložené obecním úřadem obce s rozšířenou působností jsou z 50 % příjmem obce, na jejímž katastrálním území došlo k porušení povinnosti, a z 50 % příjmem obce s rozšířenou působností, která pokutu uložila. Pokuta uložená obecním úřadem obce s rozšířenou působností obci je z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí ČR a z 50 % příjmem obce s rozšířenou působností.

(6) Pokuty uložené Policií České republiky a celními orgány v blokovém řízení jsou příjmem Státního fondu životního prostředí ČR⁷⁰⁾.

(7) Při vybírání a vymáhání uložených pokut se postupuje podle jiného právního předpisu⁶³⁾.

ČÁST DVANÁCTÁ VÝKON VEŘEJNÉ SPRÁVY V OBLASTI ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

§ 115

Orgány veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství

(1) Veřejnou správu v oblasti odpadového hospodářství vykonávají

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo zemědělství,
- c) Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský,
- d) Krajská veterinární správa,
- e) Ministerstvo zdravotnictví,
- f) orgány ochrany veřejného zdraví,
- g) inspekce,
- h) Česká obchodní inspekce,
- i) celní úřady a celní ředitelství,
- j) Policie České republiky,

- k) krajské úřady,
- l) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- m) obecní úřady a újezdni úřady.

(2) Orgány uvedené v odstavci 1 jsou povinny vzájemně spolupracovat a poskytovat si vzájemnou součinnost v oblasti řešené tímto zákonem.

§ 116

Vrchní státní dozor

(1) Ministerstvo dozírá v rámci vrchního státního dozoru jak správní orgány, které vykonávají státní správu podle tohoto zákona, provádějí jeho ustanovení jakož i předpisů vydaných k jeho provedení.

(2) Ministerstvo dozírá v rámci vrchního státního dozoru jak fyzické a právnické osoby plní povinnosti z tohoto zákona a ze správních rozhodnutí na jeho základě vydaných.

(3) Ministerstvo může uložit opatření k nápravě, zjistí-li při výkonu vrchního státního dozoru závady.

§ 117

Správní dozor

(1) Správní orgány dozírají na dodržování ustanovení tohoto zákona a předpisů podle něj vydaných a v rozsahu své působnosti mohou ukládat sankce za neplnění povinností a opatření k odstranění zjištěných závad.

(2) Správní orgány dozírají, zda jsou dodržována jimi vydaná rozhodnutí a činí opatření k jejich plnění.

§ 118

Ministerstvo

(1) Ministerstvo

- a) je ústředním orgánem státní správy v oblasti odpadového hospodářství,
- b) vykonává vrchní státní dozor v oblasti odpadového hospodářství s výjimkou ochrany veřejného zdraví při nakládání s odpady,
- c) rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí inspekce a krajského úřadu,
- d) poskytuje informace o stavu odpadového hospodářství v České republice příslušným složkám Evropské komise a orgánům mezinárodních úmluv a protokolů v oblasti odpadového hospodářství, k nimž Česká republika přistoupila, v požadovaném rozsahu a formátu a v požadovaných intervalech,
- e) jmenuje zástupce České republiky do výborů, komisí, odborných a pracovních skupin a dalších orgánů založených na základě ustanovení právních předpisů Evropských společenství v oblasti odpadového hospodářství nebo na základě mezinárodních úmluv v této oblasti, k nimž Česká republika přistoupila,
- f) uplatňuje stanovisko k politice územního rozvoje,

- g) zpracovává Plán odpadového hospodářství České republiky v rozsahu stanoveném tímto zákonem a při splnění podmínek stanovených tímto zákonem zpracovává jeho změny,
- h) předkládá vládě ke schválení návrh závazné části Plánu odpadového hospodářství České republiky a návrh jeho změn,
- i) zařazuje odpad v případech, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit podle Katalogu odpadů podle § 8,
- j) pověřuje právnické osoby nebo fyzické osoby k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, prodlužuje platnost autorizace a odnímá tuto autorizaci podle § 9 a 10 odst. 1,
- k) schvaluje náplň školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,
- l) vykonává funkci ohniskového bodu Basilejské úmluvy,
- m) vykonává funkci příslušného orgánu a kontaktního subjektu pro přeshraniční přepravu odpadů a funkci kontaktního subjektu pro odpady perzistentních organických znečišťujících látek,
- n) vydává rozhodnutí podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ a podle části sedmé,
- o) vede Seznam výrobců a zpřístupňuje jej na portálu veřejné správy,
- p) vydává oprávnění k provozování kolektivního systému, rozhoduje o prodloužení platnosti oprávnění k provozování kolektivního systému a rozhoduje o zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému,
- q) vede seznam vydaných oprávnění k provozování kolektivního systému s vyznačením jejich platnosti a rozhodnutí o jejich zrušení a zveřejňuje jej na portálu veřejné správy,
- r) dohlíží na činnost provozovatele kolektivního systému, ukládá opatření k nápravě a podává podněty inspekci k zahájení řízení o uložení pokuty provozovateli kolektivního systému,
- s) rozhodne, zda určitý typ výrobku je nebo není elektrozařízením ve smyslu části osmé, popřípadě do jaké skupiny podle přílohy č. 8 se elektrozařízení zařazuje,
- t) rozhoduje o čerpání rezervy za účelem vypořádání nesplněných závazků provozovatele kolektivního systému pro elektroodpad podle § 80 odst. 4,
- u) uděluje souhlas k zajištění financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu nepocházejícího z domácností,
- v) rozhodne, zda určitý typ baterie nebo akumulátoru náleží do skupiny přenosných baterií nebo akumulátorů, průmyslových baterií nebo akumulátorů nebo automobilových baterií nebo akumulátorů,
- w) vede informační systém sledování dat o vybraných autovracích a umožňuje přístup k datům o převzatých vybraných autovracích způsobem umožňujícím dálkový přístup,
- x) zpracovává a vede souhrnnou evidenci o druzích odpadů, jejich množství a způsobech nakládání s nimi, zařízeních k nakládání s odpady, zařízeních uvedených v § 17 odst. 3, shromažďovacích místech nebezpečných odpadů a sběrových místech odpadů, skladech odpadů, převzatých autovracích a způsobech jejich zpracování, typu, množství a způsobu zpracování, využití nebo odstranění elektroodpadu, dopravních odpadů, odpadech perzistentních organických znečišťujících látek, PCB, odpadech PCB a zařízeních obsahujících PCB a podléhajících evidenci, souhlasech a dalších rozhodnutích vydaných podle tohoto zákona a tuto evidenci zpřístupňuje občanům,
- y) spolupracuje s Ministerstvem obrany při zajišťování evidence odpadů, zařízení k nakládání s odpady, shromažďovacích míst nebezpečných odpadů a sběrových míst odpadů, skladů odpadů a PCB, odpadů PCB a zařízeních obsahujících PCB a podléhajících evidenci vznikajících v rámci činnosti Ministerstva obrany,
- z) zřizuje, spravuje a provozuje centrální informační systém odpadového hospodářství, na portálu veřejné správy zveřejňuje do 31. prosince kalendářního roku pro

§ 119

Ministerstvo zemědělství

Ministerstvo zemědělství

- a) koordinuje provádění kontrol a dodržování povinností při používání upravených kalů na zemědělské půdě,
- b) koordinuje provádění kontrol a dodržování povinností při zpracování vedlejších živočišných produktů v zařízeních k využití biologicky rozložitelných odpadů.

§ 120

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů, vykonává kontrolu dodržování povinností při používání upravených kalů na zemědělské půdě a ukládá sankce za porušení těchto povinností.

§ 121

Krajská veterinární správa

Krajská veterinární správa je dotčeným orgánem vydávajícím závazné stanovisko⁷¹⁾, pro udělení souhlasu k provozu zařízení k využívání biologicky rozložitelných odpadů podle § 17 odst. 1, pokud se v zařízení zpracovává vedlejší živočišný produkt.

§ 122

Ministerstvo zdravotnictví

Ministerstvo zdravotnictví

- a) vykonává vrchní státní dozor a řídí výkon státní správy v oblasti ochrany veřejného zdraví při nakládání s odpady,
- b) pověřuje právnické osoby nebo fyzické osoby k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, prodlužuje platnost autorizace a odnímá tuto autorizaci.

§ 123

Orgány ochrany veřejného zdraví

Orgány ochrany veřejného zdraví

- a) jsou dotčeným správním úřadem při rozhodování ve věcech, které se dotýkají zájmů chráněných podle tohoto zákona v oblasti ochrany lidského zdraví,
- b) hodnotí a řídí zdravotní rizika a vydávají z hlediska ochrany zdraví lidí odborné stanovisko k návrhům při nakládání s odpady, zejména k jejich využívání, úpravě a odstranění,
- c) spolupracují s ostatními správními úřady v oblasti ochrany zdraví lidí při nakládání s

- d) vyjadřují se k provozním řádům zařízení k využívání, odstraňování, sběru a výkupu odpadů,
- e) vydávají závazné stanovisko k manipulačním řádům podle § 44 odst. 2.

§ 124

Inspekce

(1) Inspekce

- a) kontroluje, jak jsou právníckými osobami, podnikajícími fyzickými osobami a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů ve všech oblastech vymezených zákonem o odpadech,
- b) ukládá pokuty za správní delikty podle části jedenácté; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím,
- c) dává ministerstvu podněty k uplatnění vrchního státního dozoru,
- d) kontroluje, zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,
- e) může pozastavit platnost osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu vydaného pověřenou osobou nebo ho odejmout,
- f) dává podněty krajskému úřadu k zákazu provozu zařízení podle § 17 odst. 1, nesplňuje-li provozovatel tohoto zařízení povinnosti stanovené právními předpisy týkající se odpadového hospodářství a mohlo-li by v důsledku toho dojít k ekologické újmě,
- g) minimálně jednou ročně kontroluje, jak původce odpadů z výroby oxidu titaničitého dodržuje ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství,
- h) kontroluje, zda je s odpady perzistentních organických znečišťujících látek nakládáno v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství³⁷⁾ a zákonem,
- i) může zakázat do zjednání nápravy uvádět na trh nebo do oběhu baterie nebo akumulátory, které nesplňují požadavky stanovené v části osmé nebo pozastavit uvádění takových baterií nebo akumulátorů na trh nebo do oběhu; hrozí-li poškození lidského zdraví nebo životního prostředí nebo již k němu došlo, může současně nařídít výrobci baterií nebo akumulátorů, které nesplňují požadavky stanovené v části osmé, aby zajistil stažení takovýchto baterií nebo akumulátorů z trhu,
- j) může podat Ministerstvu vnitra písemně nebo způsobem umožňujícím dálkový přístup žádost o poskytnutí údajů z evidence občanských průkazů a evidence obyvatel vedených podle jiných právních předpisů⁷²⁾ v rozsahu nezbytně nutném pro účely kontrolní činnosti v oblasti odpadového hospodářství; Ministerstvo vnitra poskytne údaje vždy způsobem umožňujícím dálkový přístup, požádá-li o to inspekce.

(2) V rámci přeshraniční přepravy odpadů je inspekce oprávněna provádět kontroly na místě vzniku odpadu, u oznamovatele a příjemce. Dále je oprávněna provádět kontrolu dokladů podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ a podle tohoto zákona, fyzickou kontrolu odpadů a odebírat a analyzovat vzorky.

(3) Inspekce spolupracuje s obecními úřady, orgány ochrany veřejného zdraví, celními úřady, Hasičským záchranným sborem, Policií České republiky a územními finančními orgány, popřípadě dalšími správními úřady, kraji a obcemi a poskytuje jim odbornou pomoc.

(4) Úkoly inspekce plní inspektoři. Inspektoři se při kontrolní činnosti prokazují průkazy inspekce.

§ 125

Česká obchodní inspekce

(1) Česká obchodní inspekce

- a) kontroluje jak jsou plněny povinnosti týkající se uvádění vybraných výrobků na trh nebo do oběhu, jejich označování a obsah škodlivin,
- b) kontroluje jak je dodržován zákaz podle § 107 a ukládá sankce za jeho porušení podle § 109 odst. 10.

§ 126

Celní orgány

(1) Celní orgány⁷³⁾

- a) kontrolují vnitrostátní i přeshraniční přepravu odpadů,
- b) kontrolují dovoz baterií nebo akumulátorů ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie,
- c) předávají podněty ministerstvu k uplatnění vrchního státního dozoru,
- d) ukládají nápravná opatření při porušení povinností vztahujících se k přepravě odpadů,
- e) vybírají a vymáhají poplatky; přitom postupují podle jiného právního předpisu⁶³⁾, pokud tento zákon nestanoví jinak,
- f) kontrolují, zda elektrozařízení uváděná na trh splňují požadavky stanovené v části osmé,
- g) provádějí vybírání a vymáhání poplatků podle § 102,
- h) ukládají a vybírají pokuty v blokovém řízení za přestupek podle § 108 odst. 2; u přestupku podle § 108 odst. 2 písm. a) lze uložit blokovou pokutu pouze nejedná-li se o nedovolenou přepravu odpadů podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾.

(2) Celní orgány kontrolují, zda při dovozu baterií nebo akumulátorů není porušován zákaz uvedený v části osmé tohoto zákona a zda je dovážené zboží označeno podle části osmé tohoto zákona.

(3) Při vnitrostátní přepravě nebezpečných odpadů celní orgány kontrolují, zda je odpad vybaven doklady podle tohoto zákona a vyhlášky a zda odpad odpovídá údajům v dokladech uvedeným.

(4) Při přeshraniční přepravě odpadů celní orgány dále kontrolují,

- a) zda je odpad vybaven doklady podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾, tohoto zákona a vyhlášky,
- b) zda odpad odpovídá údajům uvedeným na průvodních dokladech podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾, tohoto zákona a vyhlášky,
- c) zda přepravované zboží, které není vybaveno doklady požadovanými pro přepravu odpadů, není odpadem,
- d) zda přeshraniční přeprava odpadu není v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství⁴²⁾ a tímto zákonem.

(5) Při kontrolách podle odstavců 3 a 4 jsou celní orgány oprávněny zastavovat vozidla, nařizovat odstavení vozidla na vhodné místo, kontrolovat doklady provázející odpad a zboží, doklady prokazující totožnost osoby přepravující odpad, provádět fyzickou kontrolu odpadů a zboží, odebírat a analyzovat vzorky a pořizovat fotodokumentaci.

(6) Pokud mají celní orgány při kontrole přepravy odpadů důvodné podezření z porušení přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ nebo tohoto zákona, jsou v řízení oprávněny provádět šetření také na místě vzniku odpadů u původce, držitele nebo oznamovatele a na místě určení u konečného příjemce.

(7) Má-li celní orgán důvodné podezření, že přeshraniční přeprava je nedovolenou přepravou odpadů podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ nebo že přeshraniční přeprava odpadů je uskutečňována v rozporu s povolením, může nařídit přerušování přepravy a odstavení vozidla na místo k tomu určené.

(8) Náklady na odstavení vozidla, zejména náklady spojené s jízdou vozidla do místa odstavení, parkováním vozidla a případnou překládkou, uskladněním nebo jinou manipulací se zbožím, jdou k tíži dopravce. Celní orgány neodpovídají za škodu, ke které došlo v důsledku nařízení odstavení vozidla podle odstavců 5 a 7. Ustanovení zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem⁷⁴⁾ tím nejsou dotčena.

(9) O zjištěném porušení přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ nebo tohoto zákona při přepravě odpadů celní orgány neprodleně informují ministerstvo a inspekci.

(10) Celní orgány zboží nepropustí do navrženého režimu podle jiného právního předpisu⁷⁵⁾, jestliže

- a) zboží, které není deklarováno jako odpad, je odpadem,
- b) zboží deklarované jako odpad není vybaveno doklady podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾, podle tohoto zákona a vyhlášky, nebo odpad neodpovídá údajům uvedeným v těchto dokladech,
- c) vývoz zboží, deklarovaného jako odpad, do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, nebo dovoz tohoto zboží z těchto států je zakázán, nebo
- d) dovozem baterií nebo akumulátorů ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie, je porušen zákaz uvedený v části osmé nebo není dodrženo označení baterií nebo akumulátorů podle § 84 odst. 8.

(11) Celní orgány si při kontrole podle předchozích odstavců mohou vyžádat odbornou pomoc inspekce.

(12) V případě pochybností, zda přepravované zboží není odpadem, požádá celní orgán o rozhodnutí krajský úřad místně příslušný místu provedení kontroly.

(13) O nepropuštění zboží do navrženého režimu podle odstavce 10 celní orgány neprodleně informují ministerstvo.

(14) Generální ředitelství cel poskytne ministerstvu, inspekci a České obchodní inspekci informace ze svých evidencí a informačních systémů o odpadech, které byly

vyvezeny z České republiky do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, nebo které byly z těchto států dovezeny do České republiky, dále o bateriích nebo akumulátorech a dalších výrobcích, na které se vztahuje povinnost zpětného odběru, které byly dovezeny do České republiky ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie.

(15) Ministerstvo dává Generálnímu ředitelství cel podněty k provedení kontrol podle jiných právních předpisů.

§ 127

Policie České republiky

(1) Policie České republiky

- a) zaznamenává a podle možností dokumentuje podezřelé jevy a okolnosti nasvědčující nedovolené přeshraniční přepravě odpadů podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ nebo tohoto zákona,
- b) předává zjištěné podněty orgánům inspekce a celním orgánům k provedení vlastních nápravných opatření,
- c) spolupracuje a v rámci součinnosti poskytuje odbornou pomoc orgánům inspekce a celních orgánů,
- d) poskytuje součinnost orgánům inspekce při kontrole plnění povinností v oblasti odpadového hospodářství,
- e) ukládá a vybírá pokuty v blokovém řízení za spáchání přestupku podle § 108 odst. 2 tohoto zákona; u přestupku podle § 108 odst. 2 písm. a) lze uložit blokovou pokutu pouze nejedná-li se o nedovolenou přepravu odpadů podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾.

(2) Policie České republiky v rámci spolupůsobení a při získávání informací potřebných pro plnění úkolů podle odstavce 1 postupuje a využívá oprávnění podle příslušných právních předpisů⁷⁶⁾.

(3) Policie České republiky si při plnění úkolů podle odstavce 1 může vyžádat odbornou pomoc orgánů inspekce nebo celních orgánů.

§ 128

Kraje

(1) Kraj

- a) zpracovává Plán odpadového hospodářství kraje pro jím spravované území v rozsahu stanoveném tímto zákonem; provádí změny tohoto plánu,
- b) zasílá kopii schváleného Plánu odpadového hospodářství kraje ministerstvu,
- c) vyhlašuje obecně závaznou vyhláškou kraje závaznou část Plánu odpadového hospodářství kraje a její změny,
- d) sděluje své připomínky k návrhu Plánu odpadového hospodářství České republiky.

(2) Krajský úřad

- a) kontroluje, jak jsou právníckými osobami, podnikajícími fyzickými osobami a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních

- úřadů ve všech oblastech vymezených zákonem o odpadech a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,
- b) ukládá pokuty za správní delikty podle části jedenácté, současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednáání nápravy samostatným rozhodnutím,
 - c) uplatňuje stanovisko k zásadám územního rozvoje,
 - d) rozhoduje pochybnostech, zda movitá věc je nebo není odpadem, a to na návrh vlastníka této movité věci nebo správního orgánu, který provádí řízení, v němž se tato otázka vyskytla, nebo který rozhodnutí o této otázce potřebuje ke své další činnosti,
 - e) může pozastavit platnost osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů vydaného pověřenou osobou nebo ho odejmout podle § 11 odst. 3 a 4,
 - f) sděluje své připomínky k návrhu Plánu odpadového hospodářství původce,
 - g) uděluje souhlas k provozování zařízení a provádí vlastní místní šetření k ověření informací obsažených v žádosti předložené žadatelem a splnění podmínek stanovených pro zahájení provozu jednotlivých fází provozu skládky; udělení souhlasu může vázat na podmínky a při udělení souhlasu k provozování zařízení k využívání biologicky rozložitelných odpadů, ve kterém se zpracovává vedlejší živočišný produkt, je vázán závazným stanoviskem krajské veterinární správy,
 - h) uděluje souhlas oprávněné osobě s provozním řádem skladu nebezpečných odpadů podle § 17 odst. 6 písm. a) a původci odpadů, který skladuje nebezpečné odpady ve skladu, jehož projektovaná kapacita je větší než 100 tun skladovaných nebezpečných odpadů; udělení souhlasu může vázat na podmínky,
 - i) může stanovit podmínky pro provozování skladu odpadů podle § 17 odst. 6 písm. b) pokud je sklad součástí jiného zařízení, k jehož provozu vydává souhlas podle § 17 odst. 1,
 - j) uděluje souhlas k nakládání s nebezpečným odpadem podle § 19 odst. 3 v množství větším než 100 tun nebezpečného odpadu za rok; udělení souhlasu může vázat na podmínky,
 - k) uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů podle § 19 odst. 2 původci, který nakládá s odpady v množství větším než 100 tun nebezpečného odpadu za rok; udělení souhlasu může vázat na podmínky,
 - l) uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů podle § 20 odst. 3; udělení souhlasu může vázat na podmínky,
 - m) může zakázat provoz zařízení k odstraňování odpadů, nesplňuje-li provozovatel tohoto zařízení podmínky stanovené jinými právními předpisy pro nakládání s odpady a mohlo-li by v důsledku toho dojít k ekologické újmě,
 - n) ukládá rozhodnutím provozovateli skládky nápravná opatření k odvrácení havarijního stavu skládky nebo odstranění následků havarijního stavu skládky,
 - o) uděluje souhlas k míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady; udělení souhlasu může vázat na podmínky,
 - p) může omezit nebo zakázat provoz zařízení k nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého, pokud monitorování složek životního prostředí prokáže akutní toxicitu přesahující mezní hodnoty stanovené vyhláškou nebo jiné, stejně závažné zhoršení stavu životního prostředí,
 - q) rozhoduje podle čl. 7 odst. 4 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropských společenství³⁷⁾; v rozhodnutí může stanovit podmínky; o vydaných rozhodnutích informuje ministerstvo každoročně do 30. dubna následujícího roku,
 - r) vydává rozhodnutí původci odpadů ze zdravotnictví nebo oprávněné osobě nakládající s odpady ze zdravotnictví k manipulačnímu řádu, pokud není součástí provozního řádu,

- s) zajišťuje bezpečné uskladnění odpadů podle § 53 odst. 3, ukládá odpovědným osobám povinnost uhradit náklady vynaložené na bezpečné uskladnění odpadů,
- t) zpracovává a průběžně vede evidenci jím vydaných souhlasů a dalších rozhodnutí podle tohoto zákona,
- u) vede, pravidelně aktualizuje a na portálu veřejné správy popřípadě i jiným vhodným způsobem zveřejňuje seznam zařízení provozovaných podle § 17 odst. 1, podle § 17 odst. 3 a skladů odpadů ve svém správním obvodu a doplňuje informační systém sledování toků vybraných autovraků způsobem stanoveným vyhláškou,
- v) na podkladě poplatkového hlášení a ověření údajů rozhodných pro výpočet záloh poplatku rozhoduje o výši zálohy a výši čtvrtletních, měsíčních nebo pololetních splátek zálohovým výměrem a na podkladě poplatkového přiznání a ověření údajů rozhodných pro výpočet vyrovnání poplatku rozhoduje o výši poplatku za uplynulý kalendářní rok a jeho vyrovnání se zaplacenými zálohami poplatkovým výměrem podle části desáté,
- w) stanovuje dobu trvání a podmínky péče o skládku po uzavření jejího provozu, rekultivaci a asanaci,
- x) uděluje souhlas k dispozici se zvláštním vázaným účtem a k čerpání z prostředků finanční rezervy pro rekultivaci a následnou péči o skládku, udělení souhlasu může vázat na podmínky.

(3) Při posuzování žádostí o udělení souhlasů podle odstavce 2 hodnotí krajský úřad zejména jejich soulad s povinnostmi vyplývajícími z tohoto zákona a vyhlášek a soulad se závaznými částmi Plánu odpadového hospodářství kraje a Plánu odpadového hospodářství České republiky.

(4) Krajský úřad zruší nebo změní rozhodnutí o udělení souhlasu, který spadá do jeho kompetence podle tohoto zákona, v případě, že

- a) dojde ke změně podmínek rozhodných pro vydání rozhodnutí o udělení souhlasu včetně změny v právní úpravě nakládání s odpady,
- b) provozovatel zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů není schopen zajistit podmínky ochrany životního prostředí stanovené v právních předpisech nebo provozovatel skládky nemá vytvořenou finanční rezervu a v určené lhůtě nedojde ke zjednání nápravy, nebo
- c) právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, které byl udělen souhlas, opakovaně porušuje nebo zvláště závažným způsobem poruší povinnosti stanovené tímto zákonem.

(5) Krajský úřad může zrušit rozhodnutí o udělení souhlasu, který spadá do jeho kompetence podle tohoto zákona, nebude-li nejpozději do 30 dnů ode dne ukončení činnosti odpadového hospodáře ustanoven nový odpadový hospodář a jeho ustanovení oznámeno krajskému úřadu nebo nebude-li ustanovený odpadový hospodář splňovat podmínky odborné způsobilosti.

(6) Pokud tímto zákonem nebo jiným právním předpisem není stanoveno jinak, je k rozhodování podle odstavce 2 místně příslušný krajský úřad, v jehož obvodu je provozováno zařízení nebo činnost, nebo se nachází věc, které se rozhodnutí týká.

(7) Činnosti uvedené v odstavcích 2 až 5 mohou zaměstnanci příslušného krajského úřadu vykonávat po prokázání zvláštní odborné způsobilosti⁷⁴⁾.

Obecní úřady obcí s rozšířenou působností

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností

- a) kontroluje, jak jsou právníckými osobami, podnikajícími fyzickými osobami a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů ve všech oblastech vymezených zákonem o odpadech, zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů a zda se fyzická osoba zbavuje odpadu pouze v souladu s tímto zákonem,
- b) ukládá pokuty za správní delikty podle části jedenácté; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím,
- c) hrozí-li poškození lidského zdraví nebo životního prostředí nebo již k němu došlo, může zajistit ochranu lidského zdraví a životního prostředí na náklady odpovědné osoby,
- d) uplatňuje stanovisko k územním plánům a regulačním plánům,
- e) podává ministerstvu návrh na zařazení odpadu podle Katalogu odpadů podle § 8,
- f) uděluje souhlas původci odpadů s provozním řádem skladu nebezpečných odpadů podle § 17 odst. 6 písm. a), nejde-li o případ podle § 128 odst. 2 písm. h); udělení souhlasu může vázat na podmínky,
- g) může stanovit podmínky pro provozování skladu odpadů podle § 17 odst. 6 písm. b), nejde-li o případ podle § 128 odst. 2 písm. i),
- h) může zakázat původci odpadů činnost, která způsobuje vznik odpadů, pokud původce nemá zajištěno využití nebo odstranění odpadů a pokud by odpady vzniklé v důsledku pokračování této činnosti mohly způsobit škodu na životním prostředí,
- i) uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů podle § 19 odst. 2, nejde-li o případ podle § 128 odst. 2 písm. k), udělení souhlasu může vázat na podmínky,
- j) uděluje souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady podle § 19 odst. 3, nejde-li o případ podle § 128 odst. 2 písm. j); udělení souhlasu může vázat na podmínky,
- k) ukládá provozovateli zařízení k odstraňování odpadů v mimořádných případech, je-li to nezbytné z hlediska ochrany životního prostředí a pokud je to pro provozovatele technicky možné, povinnost odstranit odpad; náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodnutí vydal; náhradu nákladů takto vynaložených je povinna obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností uhradit osoba, která je za tento odpad odpovědná podle tohoto zákona,
- l) vydává rozhodnutí původci odpadů ze zdravotnictví nebo oprávněné osobě nakládající s odpady ze zdravotnictví k manipulačnímu řádu, pokud není součástí provozního řádu,
- m) kontroluje plnění povinností osob, u kterých je zřízeno místo zpětného odběru a posledních prodejců vybraných výrobků určených ke zpětnému odběru,
- n) vede a zpracovává evidenci odpadů a způsobů nakládání s nimi, autovraků a způsobů jejich zpracování, typu, množství a způsobu zpracování, využití nebo odstranění elektroodpadu, zařízení uvedených v § 17 odst. 3, skladů odpadů, dopravců odpadů a jím vydaných souhlasů k nakládání s nebezpečnými odpady podle § 19 odst. 3 a na požádání podává informace žadatelům o zařízeních vhodných k odstranění nebo využití jimi vyprodukovaného odpadu na území svého správního obvodu.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností zruší rozhodnutí o udělení souhlasu, který spadá do jeho kompetence podle odstavce 1 písm. b), v případě, že osoba, které byl

souhlas udělen, opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo opakovaně neplní podmínky, na které je souhlas vázán.

(3) Pokud tímto zákonem nebo jiným právním předpisem není stanoveno jinak, je k rozhodování podle odstavce 1 místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož obvodu je provozována činnost nebo se nachází věc, které se rozhodnutí týká.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností dává vyjádření zejména

- a) ke zřízení zařízení k odstraňování odpadů,
- b) v územním a stavebním řízení z hlediska nakládání s odpady,
- c) k připravovaným změnám výrobního procesu nebo výroby, které mají vliv na nakládání s odpady,
- d) k zavedení nebo rozšíření výroby oxidu titaničitého.

(5) Vyjádření podle odstavce 4 obsahuje posouzení žádosti z hlediska jejího souladu s povinnostmi vyplývajícími z tohoto zákona a vyhlášek. Vyjádření nenahrazuje souhlasy vydávané podle tohoto zákona.

(6) Vyjádření podle odstavce 4 písm. a) až d) vydává obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu se nachází zařízení určené k nakládání s odpady.

(7) Činnosti uvedené v odstavcích 1 až 4 mohou zaměstnanci obecní úřad obce s rozšířenou působností vykonávat po prokázání zvláštní odborné způsobilosti.

§ 130

Obecní úřad a újezdní úřad

(1) Obecní úřad a újezdní úřad

- a) ukládá pokuty za správní delikty podle části jedenácté; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím,
- b) kontroluje, zda právnické osoby a podnikající fyzické osoby mají zajištěno využití nebo odstranění odpadu v souladu s tímto zákonem a plánem odpadového hospodářství České republiky,
- c) kontroluje, zda právnické osoby a podnikající fyzické osoby využívají systému sběru a třídění komunálního odpadu zavedeného obcí na základě písemné smlouvy s obcí a zda fyzická osoba, která není podnikatelem, se zbavuje odpadu pouze v souladu s tímto zákonem,
- d) kontroluje, jak poslední prodejce vybraného výrobku plní povinnosti při zpětném odběru a při informování konečného uživatele,
- e) nakládá s vozidlem umístěným v rozporu se zákonem podle § 92 odst. 3 a 4.

(2) Veřejnou správu v rozsahu § 128 odst. 2 písm. a) až f) a odst. 3, 4, 5 a 6 a § 129 odst. 1 písm. a) až e), g) až i) a k) až n) a odst. 2 až 7 pro potřeby zajišťování obrany státu a výcviku ozbrojených sil na území vojenského újezdu⁷⁷⁾ vykonává újezdní úřad. Ustanovení § 31 se na újezdní úřad a obyvatele újezdu nevztahují.

§ 131

Oprávnění a povinnosti inspektorů a pověřených pracovníků ministerstva a ostatních správních úřadů

(1) Inspektoři a pověřeni zaměstnanci ministerstva a ostatních správních úřadů a zaměstnanci krajů a obcí zařazení do krajských a obecních úřadů vykonávajících působnost v oblasti odpadového hospodářství jsou oprávněni při výkonu kontrolní činnosti

- a) vstupovat v nezbytně nutném rozsahu, popřípadě vjíždět na cizí pozemky nebo vstupovat do cizích objektů užívaných pro podnikatelskou činnost nebo provozování jiné hospodářské činnosti, pokud k tomu není třeba povolení podle jiných právních předpisů. Do objektů důležitých pro obranu státu⁷⁸⁾ lze vstupovat pouze se souhlasem statutárního orgánu nebo vedoucího organizační složky státu nebo jimi pověřených osob, do jejichž působnosti objekt důležitý pro obranu státu náleží. Za škodu způsobenou při výkonu kontrolní činnosti odpovídá stát; této odpovědnosti se nemůže zprostit,
- b) požadovat potřebné doklady, údaje a písemná nebo ústní vysvětlení týkající se předmětu kontroly,
- c) odebírat vzorky a pořizovat fotodokumentaci.

(2) Inspektoři a pověřeni zaměstnanci ministerstva a ostatních správních úřadů a zaměstnanci krajů a obcí zařazení do krajských a obecních úřadů vykonávajících působnost při nakládání s odpady jsou povinni při výkonu své činnosti

- a) prokázat se služebním průkazem,
- b) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech tvořících předmět obchodního a služebního tajemství, o kterých se dozvěděli v souvislosti s výkonem své kontrolní činnosti,
- c) před vstupem do cizích objektů informovat provozovatele,
- d) respektovat provozní, bezpečnostní a další předpisy upravující činnost provozovatele,
- e) pořizovat protokol o provedené kontrole,
- f) šetřit majetek kontrolovaného subjektu.

(3) Inspektoři mohou po vyzvání celních orgánů a v jejich doprovodu vstupovat na místa, kde konají kontrolu, a provádět odbornou kontrolní činnost zaměřenou na plnění povinností na úseku přeshraniční přepravy odpadů vyplývajících z právních předpisů Evropských společenství upravujících dozor nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a jejich kontrolu⁴²⁾, tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení.

ČÁST TŘINÁCTÁ USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ

§ 132

Společné ustanovení

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, vztahuje se na řízení podle tohoto zákona správní řád.

(2) Souhlas podle § 17 odst. 1, § 19 odst. 2 a 3, § 29, § 103 odst. 4, stanovení doby trvání a podmínky péče podle § 104 a vyjádření podle § 129 odst. 4 písm. a) až d) se nevydají podle tohoto zákona, pokud je jejich vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení⁵⁹⁾. Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.

(3) Ohlašovací nebo oznamovací povinnost vůči orgánům veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství podle § 11 odst. 5, § 19 odst. 1 písm. e), § 20 odst. 1 písm. e), § 22 odst. 1 písm. e), § 23 písm. e), § 57 odst. 6, § 75 odst. 1 písm. e), § 93 odst. 1 písm. e), § 94 odst. 1 písm. d) se plní prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí⁶⁰⁾.

§ 133

Přechodná ustanovení

1. Řízení o pokutách zahájena před dnem účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Ostatní zahájena řízení se dokončí podle tohoto zákona.
2. Souhlasy k provozování skládek odpadů vydaných podle § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb. ve znění pozdějších předpisů před dnem účinnosti tohoto zákona se považují za souhlasy s provozem jednotlivých fází provozu skládky podle tohoto zákona a jejich platnost se omezuje na dobu 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Povinnost ustanovit odpadového hospodáře podle § 20 tohoto zákona se vztahuje též na původce a oprávněné osoby, kteří nakládali s nebezpečnými odpady v množství větším než 50 t nebezpečného odpadu za rok v posledních 2 letech, a to i zcela nebo zčásti před účinností tohoto zákona. Původci a oprávněné osoby, kteří podle dosavadních právních předpisů neměli povinnost ustanovit odpadového hospodáře, jsou povinni ustanovit odpadového hospodáře do 3 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Sklady nebezpečných odpadů, které byly schváleny v rámci § 16 odst. 3 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů před dnem účinnosti tohoto zákona bez schválení provozního řádu tohoto skladu, pozbývají platnosti za 2 roky od nabytí účinnosti tohoto zákona.
5. Platnost souhlasů k provozu mobilního zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů vydaných podle § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, před dnem účinnosti tohoto zákona, se omezuje na dobu 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona.
6. Platnost souhlasů k provozování zařízení, v němž dochází k využívání biologicky rozložitelných odpadů, se omezuje na dobu 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona.
7. Povinnost obce zajistit místa, kam mohou fyzické osoby odkládat biologicky rozložitelný odpad, platí do 31. 12. 2013 pouze pro části obcí, kde je hustota obyvatelstva nižší než 1000 osob/km².
8. Nebyla-li povinnost podle § 27 odst. 8 a 9 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, splněna do 31. prosince 2008, postupuje se podle § 66 odst. 2 písm. e) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
9. Ohlašovací povinnosti a roční zprávy za rok 2010 se provádí podle dosavadních právních předpisů.
10. Povinné subjekty plnící ohlašovací povinnosti vymezené v § 132 odst. 3 tohoto zákona, které nejsou zapojeny do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí, ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí poprvé za rok 2011.
11. Právní osoby, které zajišťují ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona společně plnění povinností výrobců podle § 37h odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb. o odpadech ve znění pozdějších předpisů, mohou dále zajišťovat toto společné plnění povinností výrobců pro skupiny elektrozařízení podle přílohy č. 8 zákona č.

ČÁST ČTRNÁCTÁ ZMĚNA ZÁKONA O SPRÁVNÍCH POPLATCÍCH

§ 134

Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

V příloze zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb. a zákona č. 361/2005 Sb., položka 122 včetně poznámek pod čarou č. 72) a 72a) zní:

„Položka 122

a) Udělení autorizace ⁷²⁾ k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů	Kč 1 000
b) Vydání rozhodnutí ⁷²⁾ o udělení souhlasu k provozování zařízení k využívání nebo k odstraňování nebo ke sběru nebo k výkupu odpadů a skladů nebezpečných odpadů	Kč 500
c) Vydání rozhodnutí ⁷²⁾ o udělení souhlasu k upuštěním od třídění nebo odděleného shromažďování nebo soustředování odpadů	Kč 1 000
d) Vydání rozhodnutí ⁷²⁾ o udělení souhlasu k míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady	Kč 1 000
e) Přijetí oznámení o přeshraniční přepravě odpadů ^{72a)}	Kč 15 000
f) Vydání rozhodnutí na základě oznámení změny v přeshraniční přepravě odpadů ⁷²⁾	Kč 6 000“.

⁷²⁾ Zákon č., o odpadech a o změně některých dalších zákonů.

^{72a)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů

Nařízení Komise (ES) č. 1379/2007 ze dne 26. listopadu 2007, kterým se mění přílohy IA, IB, VII a VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů, aby se zohlednil technický pokrok a změny dohodnuté v rámci Basilejské úmluvy

Nařízení Komise (ES) č. 669/2008 ze dne 15. července 2008, kterým se doplňuje příloha IC nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů

Nařízení Komise (ES) č. 1418/2007 ze dne 29. listopadu 2007, o vývozu některých odpadů určených k využití, uvedených v příloze III nebo IIIA nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006, do některých zemí, na které se nevztahuje rozhodnutí OECD o kontrole pohybu odpadů přes hranice

Nařízení Komise (ES) č. 740/2008 ze dne 29. července 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1418/2007, pokud jde o postupy, jež je třeba uplatňovat při vývozu odpadů do některých zemí

ČÁST PATNÁCTÁ ZMĚNA ZÁKONA O MÍSTNÍCH POPLATCÍCH

§ 135

Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

1. V § 1 písmeno h) zní:

„h) poplatek za ukládání odpadů na skládku,“.

2. § 10b zní:

„10b

(1) Poplatek za ukládání odpadů na skládku platí původce odpadu.

(2) Sazba poplatku je

- až 1700 Kč za 1 tunu uloženého nebezpečného odpadu,
- až 500 Kč za 1 tunu uloženého ostatního odpadu.“.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ ÚČINNOST

§ 136

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2011.

Seznam nebezpečných vlastností odpadu

H1	Výbušnost
H2	Oxidační schopnost
H3-A	Vysoká hořlavost
H3-B	Hořlavost
H4	Dráždivost
H5	Škodlivost zdraví
H6	Toxicita
H7	Karcinogenita
H8	Žíravost
H9	Infekčnost
H10	Teratogenita
H11	Mutagenita
H12	Schopnost uvolňovat vysoce toxické nebo toxické plyny ve styku s vodou, vzduchem nebo kyselinami
H13	Schopnost vyvolat při vdechnutí nebo při průniku kůží přecitlivělost
H14	Ekotoxicita
H15	Schopnost uvolňovat nebezpečné látky do životního prostředí při nebo po odstraňování

Způsoby využívání odpadů

R1	Využití odpadu způsobem obdobným jako paliva nebo jiným způsobem k výrobě energie
R2	Získání/regenerace rozpouštědel
R3	Získání/regenerace organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla (včetně kompostování a dalších biologických procesů)
R4	Recyklace/znovuzískání kovů a kovových sloučenin
R5	Recyklace/znovuzískání ostatních anorganických materiálů
R6	Regenerace kyselin nebo zásad
R7	Obnova látek používaných ke snižování znečištění
R8	Získání složek katalyzátorů
R9	Rafinace použitých olejů nebo jiný způsob opětovného použití olejů
R10	Aplikace do půdy, která je přínosem pro zemědělství nebo zlepšuje ekologii
R11	Využití odpadů, které vznikly aplikací některého z postupů uvedených pod označením R1 až R10
R12	Předúprava odpadů k aplikaci některého z postupů uvedených pod označením R1 až R11
R13	Skladování materiálů před aplikací některého z postupů uvedených pod označením R1 až R12 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před sběrem)

Seznam složek, které podle tohoto zákona činí odpad nebezpečným

C1	berylíum; sloučeniny berylia
C2	sloučeniny vanadu
C3	sloučeniny šestimocného chrómu (VI)
C4	sloučeniny kobaltu
C5	sloučeniny niklu
C6	sloučeniny mědi
C7	sloučeniny zinku
C8	arzén; sloučeniny arzénu
C9	selen; sloučeniny selenu
C10	sloučeniny stříbra
C11	kadmium; sloučeniny kadmia
C12	sloučeniny cínu
C13	antimon; sloučeniny antimonu
C14	telur; sloučeniny teluru
C15	sloučeniny bária, s výjimkou síranu barnatého
C16	rtuť; sloučeniny rtuti
C17	thaliu; sloučeniny thalia
C18	olovo; sloučeniny olova
C19	anorganické sírníky
C20	anorganické sloučeniny fluoru, s výjimkou fluoridu vápenatého
C21	anorganické kyanidy
C22	následující alkalické kovy a kovy alkalických zemin: lithium, sodík, draslík, vápník, hořčík v nevázané podobě
C23	kyselé roztoky nebo kyseliny v pevné formě
C24	zásadité roztoky nebo zásady v pevné formě
C25	azbesty (prach a vlákna)
C26	fosfor; sloučeniny fosforu, s výjimkou minerálních fosfátů
C27	karbonyly kovů
C28	peroxydy
C29	chlореčnany
C30	chloristany
C31	azidy
C32	PCB nebo PCT
C33	farmaceutické nebo veterinární přípravky
C34	biocidy a fytofarmaceutické přípravky (např. pesticidy apod.)
C35	infekční látky
C36	kreozoty
C37	izokyanatany; thiokyanatany
C38	organické kyanidy (např. nitrily apod.)
C39	fenoly; sloučeniny fenolu
C40	halogenovaná rozpouštědla
C41	organická rozpouštědla s výjimkou halogenovaných rozpouštědel
C42	organohalogenové sloučeniny, s výjimkou inertních polymerovaných materiálů a dalších látek uvedených v této příloze
C43	aromatické sloučeniny; polycyklické a heterocyklické organické sloučeniny
C44	alifatické aminy
C45	aromatické aminy
C46	étery
C47	látky výbušné povahy pokud nejsou uvedeny jinde v této příloze
C48	organické sloučeniny síry
C49	jakýkoliv kongener polychlorovaného dibenzofuranu
C50	jakýkoliv kongener polychlorovaného dibenzo-p-dioxinu
C51	uhlovodíky a jejich sloučeniny s kyslíkem, dusíkem nebo sírou, pokud nejsou uvedeny jinde v této příloze

Vzorec pro výpočet energetické účinnosti

$$\text{Energetická účinnost} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

E_p se rozumí roční množství vyrobené energie ve formě tepla nebo elektřiny. Vypočítá se tak, že se energie ve formě elektřiny vynásobí hodnotou 2,6 a teplo vyrobené pro komerční využití hodnotou 1,1 (GJ/rok).

E_f se rozumí roční energetický vstup do systému z paliv přispívajících k výrobě páry (GJ/rok).

E_w se rozumí roční množství energie obsažené ve zpracovávaných odpadech vypočítané za použití nižší čisté výhřevnosti odpadů (GJ/rok).

E_i se rozumí roční dodaná energie bez E_w a E_f (GJ/rok).

0,97 je činitelem energetických ztrát v důsledku vzniklého popela a vyzařování.

Tento vzorec se použije v souladu s referenčním dokumentem o nejlepších dostupných technikách pro spalování odpadů.

Nejnižší požadovaná výše energetické účinnosti pro využívání odpadů způsobem R1

Pro zařízení, která získala souhlas k provozu zařízení před 1. lednem 2009.....0,60

Pro zařízení, která získala souhlas k provozu zařízení po 31. prosinci 2008.....0,65

Příloha č. 5 k zákonu č.

Látky, které označují odpady za odpady perzistentních organických znečišťujících látek

Látka	Číslo CAS	Číslo ES
Aldrin	309-00-2	206-215-8
Chlordan	57-74-9	200-349-0
Dieldrin	60-57-1	200-484-5
Endrin	72-20-8	200-775-7
Heptachlor	76-44-8	200-962-3
Hexachlorbenzen	118-74-1	200-273-9
Mirex	2385-85-5	219-196-6
Toxafen	8001-35-2	232-283-3
Polychlorované bifenyly (PCB)	1336-36-3 a jiné	215-648-1
DDT (1,1,1-trichloro-2,2-bis(4-chlorofenyl)ethan)	50-29-3	200-024-3
Chlordekon	143-50-0	205-601-3
Polychlorované dibenzo-p-dioxiny a dibenzofurany (PCDD/PCDF)		
suma alfa-, beta- a gama-HCH	58-89-9, 319-84-6, 319-85-7	206-270-8, 206-271-3, 200-401-2
Hexabrombifenylyl	36355-01-8	252-994-2

Způsoby odstraňování odpadů

D1	Ukládání v úrovni nebo pod úroveň terénu (např. skládkování apod.)
D2	Úprava půdními procesy (např. biologický rozklad kapalných odpadů či kalů v půdě apod.)
D3	Hlubinná injektáž (např. injektáž čerpatelných kapalných odpadů do vrtů, solných komor nebo prostor přírodního původu apod.)
D4	Ukládání do povrchových nádrží (např. vypouštění kapalných odpadů nebo kalů do prohlubní, vodních nádrží, lagun apod.)
D5	Ukládání do speciálně technicky provedených skládek (např. ukládání do oddělených, utěsněných, zavřených prostor izolovaných navzájem i od okolního prostředí apod.)
D6	Vypouštění do vodních těles, kromě moří a oceánů
D7	Vypouštění do moří a oceánů včetně ukládání na mořské dno
D8	Biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12
D9	Fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)
D10	Spalování na pevnině
D11	Spalování na moři
D12	Konečné či trvalé uložení (např. ukládání v kontejnerech do dolů)
D13	Úprava složení nebo smíšení odpadů před jejich odstraněním některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12
D14	Úprava jiných vlastností odpadů (kromě úpravy zahrnuté do D13) před jejich odstraněním některým z postupů uvedených pod označením D1 až D13
D15	Skladování odpadů před jejich odstraněním některým z postupů uvedených pod označením D1 až D14 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku odpadu před shromážděním potřebného množství)

**Způsob a podmínky stanovení výše finanční záruky nebo odpovídajícího pojištění,
podklady a doklady nezbytné pro její kalkulaci**

1. OBECNÉ ZÁSADY

Finanční záruka nebo odpovídající pojištění podle čl. 6 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ (dále v této příloze jen „záruka“) je zajišťována ve prospěch ministerstva. Ministerstvo ze záruky financuje alternativní naložení s odpadem, včetně případného návratu do České republiky, pokud oznamovatel, příjemce či jiná odpovědná osoba nesplní na vlastní náklady příslušné povinnosti podle článků 22 až 25 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾. Záruka musí splňovat následující požadavky:

- 1.1 V záruční listině musí být jmenovitě uvedeno, že se jedná o záruku ve smyslu článku 6 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾.
- 1.2 Složená záruka, případně výše pojistného plnění, musí dosahovat minimálně hodnoty schválené ministerstvem.
- 1.3 Část nebo celá finanční částka musí být po výzvě ministerstva poskytnuta okamžitě bez jakýchkoli podmínek a zkoumání důvodu ze strany banky, pojišťovny či jiného peněžního ústavu. Finanční částka může být na pokyn ministerstva v souladu s článkem 6 odst. 7 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ poskytnuta i jinému dotčenému příslušnému orgánu ve smyslu článku 2 odst. 18 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾.
- 1.4 Pokud je záruka zajištěna na dobu určitou, musí být platná ještě nejméně 16 měsíců po skončení platnosti příslušného rozhodnutí ministerstva o souhlasu s přepravou odpadů. Tato lhůta může být výjimečně přiměřeně zkrácena v případech podle článku 9 odst. 7 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾. V případě, že je odpad přepravován k předběžné operaci, musí být platnost záruky naopak přiměřeně prodloužena.
- 1.5 Záruka v určité výši se může zásadně vztahovat k jedinému formuláři oznámení podle přílohy IA přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ (dále jen „formulář oznámení“).

2. ZPŮSOB KALKULACE VÝŠE ZÁRUKY

Kalkulace záruky může být prováděna dvojím způsobem:

- 2.1 **Kalkulace provedená ministerstvem:** Kalkulaci provede ministerstvo podle odst. 5 na základě podkladů, které jsou obsaženy v řádně provedeném oznámení ve smyslu čl. 4 druhého pododstavce bodu 3 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾, případně s použitím součtu hmotností tzv. „živých zásilek“, který navrhne oznamovatel.

2.2 Kalkulace prováděná oznamovatelem: Oznamovatel provede kalkulaci podle odst. 4 na základě stanovených informací a dokumentace, které musí být ke kalkulaci přiloženy.

2.3 Volba způsobu kalkulace. Způsob kalkulace (podle odst. 2.1 nebo 2.2) volí oznamovatel, zásadně však nelze oba způsoby kalkulace směřovat. Pokud bude kalkulace provedena oznamovatelem podle odst. 2.2, musí oznamovatel ministerstvu doložit všechny podklady uvedené v odstavci 4.1, nikoliv pouze jejich část.

3. ZÁKLADNÍ VZOREC PRO STANOVENÍ VÝŠE ZÁRUKY

Základní vzorec pro stanovení výše záruky, která je zajišťována v souvislosti s oznámením o záměru přepravy odpadu z České republiky do zahraničí:

$$Z = M \times (A + T + S) \quad (1)$$

Z – potřebná výše záruky v [Kč] nebo [euro]. Minimální výše záruky bez ohledu na výsledek výpočtu podle vzorce (1) je 10 000 Kč

M – hmotnost odpadu v tunách [t], ke které se vztahuje záruka

A – cena za alternativní využití nebo odstranění jedné tuny odpadu

T – cena za dopravu jedné tuny odpadu ze zařízení v zemi určení zpět do České republiky

S – cena za uskladnění jedné tuny odpadu po dobu 90 dnů.

Rozměr veličin T, A a S je [Kč × t⁻¹], [euro × t⁻¹] apod. Před dosazením těchto veličin do vzorce (1) je nezbytné převést je na shodnou jednotku ([Kč × t⁻¹] nebo [euro × t⁻¹]) podle aktuálního kurzu devizového trhu stanoveného Českou národní bankou v okamžiku podání oznámení, případně v okamžiku, kdy je výpočet prováděn.

4. KALKULACE PROVÁDĚNÁ OZNAMOVATELEM

4.1 Informace a dokumentace ke kalkulaci záruky prováděné oznamovatelem

4.1.1 Adresa zařízení v České republice, které provede alternativní naložení s odpadem v případech podle článků 22 až 25 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾. Toto zařízení nesmí být zařízením pro předběžné využití nebo odstranění odpadu ve smyslu článku 2 odst. 5 a 7 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾.

4.1.2 Doklad o oprávněnosti zařízení podle odstavce 4.1.1 provést alternativní naložení s odpadem v souladu s § 17, případně podle zákona o integrované prevenci.

4.1.3 Smlouva s provozovatelem zařízení podle odstavce 4.1.1 obsahující závazek, že zařízení provede v případech podle článků 22 až 25 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ alternativní využití nebo odstranění odpadu; smlouva musí obsahovat údaj o ceně za alternativní využití nebo odstranění odpadu.

4.1.4 Převážní vzdálenost mezi zařízením podle bloku 10 formuláře oznámení a zařízením pro alternativní naložení s odpadem dle odstavce 4.1.1.

4.1.5 Prohlášení subjektu ze země určení o tom, že je schopen zajistit skladování předmětného odpadu v zemi určení po dobu 90 dnů; prohlášení musí obsahovat cenu za toto skladování.

4.1.6 Pokud oznamovatel provádí kalkulaci s množstvím odpadu podle odst. 6.2, řádné odůvodnění hodnoty „M“ ve vzorci (1) ve vztahu k blokům 4 a 5 formuláře oznámení a době, která bude potřebná od převzetí zásilky odpadu příjemcem do doručení potvrzení o využití nebo odstranění odpadu podle čl. 16 písm. e) přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾ ministerstvu.

Pokud nebudou doloženy podklady a doklady podle odstavce 4.1.1 až 4.1.5 vůbec nebo budou doloženy pouze částečně, provede kalkulaci ministerstvo.

4.2. Cena za alternativní naložení s odpadem – člen „A“ ve vzorci (1)

Za člen „A“ se do vzorce (1) dosazuje cena doložená dle odstavce 4.1.3. Pokud je doložena kladná tržní hodnota, dosazuje se do vzorce za člen „A“ nula.

4.3 Cena za přepravu – člen „T“ ve vzorci (1)

Cena za dopravu jedné tuny odpadu se počítá podle vzorce:

$$T = 10 + 0,1 \times L \quad (2)$$

10 – konstanta, jejíž rozměr je [$\text{euro} \times \text{t}^{-1}$]

0,1 – konstanta, jejíž rozměr je [$\text{euro} \times \text{t}^{-1} \times \text{km}^{-1}$]

L – vzdálenost v kilometrech [km] mezi zahraničním zařízením pro využití nebo odstranění podle bloku 10 formuláře oznámení a zařízením pro alternativní naložení s odpadem v ČR podle odstavce 4.1.1

T – hodnota „T“ vychází výpočtem v [$\text{euro} \times \text{t}^{-1}$].

4.4 Cena za skladování odpadu po dobu 90 dnů – člen „S“ ve vzorci (1)

Oznamovatel hodnotu získanou podle odstavce 4.1.5 převede na Kč a srovná ji s příslušnou hodnotou v tabulce č. 1.

Tabulka č. 1 – Ceny za skladování odpadu po dobu 90 dnů

Typ odpadu	Cena v Kč/t
Tuhý odpad	1 000
Kapalný odpad	8 000

Do vzorce (1) pak za člen „S“ dosadí tu hodnotu, která je vyšší.

4.5. Konečný výpočet

Oznamovatel hodnoty veličin „A“, „T“ a „S“ získané podle odstavců 4.2., 4.3. a 4.4. převede na shodnou měnovou jednotku (Kč nebo euro). Za „M“ dosadí do vzorce (1) celkové množství odpadu v tunách, které má být z ČR přepraveno do zahraničí podle bloku 5 formuláře oznámení, případně hodnotu dle odst. 4.1.6.

5. KALKULACE PROVÁDĚNÁ MINISTERSTVEM

5.1 Informace a dokumentace ke kalkulaci záruky prováděné ministerstvem

Ministerstvo vychází z informací a dokumentace, které jsou obsaženy v řádně provedeném oznámení ve smyslu čl. 4 druhého pododstavce bodu 3 přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾. Pokud má být při kalkulaci za „M“ dosazena hodnota součtu „živých zásilek“ podle odst. 6.2, oznamovatel ministerstvu sdělí a odůvodní tuto hodnotu obdobně, jako je uvedeno v odst. 4.1.6.

5.2. Cena za alternativní naložení s odpadem – člen „A“ ve vzorci (1)

Použije se přiměřená hodnota z následující tabulky:

Tabulka č. 2 – stanovení členu „A“ ve vzorci (1)

Typ odpadů, případně způsob alternativního naložení	Cena v Kč/t		
	do roku 2010 včetně	2011-2012	od r. 2013
Skládkování odpadu kategorie „O“	1 100*)	1 100*)	1 600*)
Skládkování odpadu kategorie „N“	7 100*)	8 100*)	9 100*)
Spalování odpadu bez PCB a freonů	9 000	9 500	10 000
Neutralizace odpadní kyseliny sírové	13 000	14 000	15 000
Vyřazená chladicí zařízení	13 000	14 000	15 000
Dentální amalgám ve spalovně NO	50 000	50 000	50 000
Spalování freonů	250 000	250 000	250 000
Spalování odpadu s obsahem 50-100 ppm PCB	20 000	21 000	22 000
Jiné odpady neobsahující Hg, PCB, PCT, freony, apod.	20 000**)	20 000**)	20 000**)

*) Na odpady se nesmí vztahovat zákaz skládkování

***) Minimální hodnota, cena se stanoví podle charakteru odpadu

Pokud je ministerstvu známo, že přepravovaný odpad má kladnou tržní hodnotu, dosadí se do vzorce (1) za člen „A“ nula.

5.3 Cena za přepravu – člen „T“ ve vzorci (1)

Cena za dopravu jedné tuny odpadu se počítá podle vzorce:

$$T = 10 + 0,1 \times (LS + 500) \quad (3)$$

500 – konstanta, jejíž rozměr je [km]

LS - vzdálenost v [km] mezi zahraničním zařízením pro využití nebo odstranění podle bloku 10 formuláře oznámení a skladem pro zpětný návrat odpadu, jehož adresa je součástí oznámení podle § 47.

5.4 Cena za skladování odpadu po dobu 90 dnů – člen „S“ ve vzorci (1)

Použije se vhodná hodnota z tabulky č. 1 uvedené v odstavci 4.4

5.5 Konečný výpočet

Ministerstvo hodnoty veličin „A“, „T“ a „S“ získané podle odstavců 5.2., 5.3. a 5.4. převede na shodnou měnovou jednotku (Kč nebo euro). Za „M“ dosadí do vzorce (1) celkové množství odpadu v tunách, které má být z ČR přepraveno do zahraničí podle bloku 5

formuláře oznámení, případně za „M“ dosadí součet hmotností „živých zásilek“ odpadu podle druhé věty odst. 5.1.

6. MNOŽSTVÍ ODPADU, KE KTERÉMU SE VZTAHUJE ZÁRUKA – ČLEN „M“ VE VZORCI (1)

Do obecného vzorce (1) pro výpočet záruky se dosazuje množství odpadu v tunách, které odpovídá buď:

6.1 údaji o celkovém plánovaném množství odpadu podle bloku 5 formuláře oznámení, nebo

6.2 součtu hmotností tzv. „živých zásilek“. Za „živou zásilku“ odpadu v rámci souhlasu ministerstva vydaného na základě obecného oznámení je považována taková zásilka, která byla odeslána od oznamovatele k příjemci, ale příjemce dosud nezaslal potvrzení o využití nebo odstranění zásilky. Stanovení hodnoty „M“ závisí zejména na hmotnosti jednotlivých zásilek, četnosti zásilek a na rychlosti, s jakou je příjemce odpadu schopen zaslat potvrzení o využití nebo odstranění zásilky odpadu v souladu s čl. 16 písm. e) přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁴²⁾. Ministerstvo stanoví v rozhodnutí o souhlasu s přepravou odpovídající podmínku.

Skupiny elektrozařízení

1. Velké domácí spotřebiče
2. Malé domácí spotřebiče
3. Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení
4. Spotřebitelská zařízení
5. Osvětlovací zařízení
6. Elektrické a elektronické nástroje (s výjimkou velkých stacionárních průmyslových nástrojů)
7. Hračky, vybavení pro volný čas a sporty
8. Lékařské přístroje (s výjimkou všech implantovaných a infikovaných výrobků)
9. Přístroje pro monitorování a kontrolu
10. Výdejní automaty

Příloha č. 9 k zákonu č.

Výrobce elektrozařízení musí zajistit zpětný odběr elektroodpadu z elektrozařízení jím vyrobených nebo uvedených na trh v následujícím rozsahu:

Číslo a název skupiny EEZ	Číslo skupiny EEZ	Cíle dosažené k 31. 12. 2008		Cíle dosažené k 31. 12. 2012	
		Minimální množství zpětně odebraných elektroodpadů na každých 1000 kilogramů elektrozařízení uvedených na trh	Z toho minimální podíl elektroodpadu zpětně odebraných od obcí v rámci využití systémů sběru a třídění komunálního odpadu	Minimální množství zpětně odebraných elektroodpadů na každých 1000 kilogramů elektrozařízení uvedených na trh	Z toho minimální podíl elektroodpadů zpětně odebraných od obcí v rámci využití systémů sběru a třídění komunálních odpadů
1. Velké domácí spotřebiče	1.	310 kg	60%	560 kg	60%
- z toho minimální podíl chladicích, mrazicích a klimatizačních zařízení	1.1., 1.2., 1.3., 1.4., 1.17., 1.18.	280 kg	60%	280 kg	60%
2. Malé domácí spotřebiče	2.	75 kg	30%	210 kg	30%
3. Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení	3.	250 kg	60%	425 kg	60%
- z toho minimální podíl monitorů	-	150 kg	60%	150 kg	60%
4. Spotřebitelská zařízení	4.	280 kg	60%	475 kg	60%
- z toho minimální podíl televizorů	4.2.	225 kg	60%	225 kg	60%
5. Osvětlovací zařízení	5.	250 kg	60%	500 kg	60%
- z toho minimální podíl světelných zdrojů	5.2.-5.5.	50 kg	30%	50 kg	30%
6. Elektrické a elektronické nástroje	6.	15 kg	30%	45 kg	30%
7. Hračky, vybavení pro volný čas a sporty	7.	15 kg	30%	45 kg	30%
8. Lékařské přístroje	8.	15 kg	10%	45 kg	10%

9. Přístroje pro monitorování a kontrolu	9.	15 kg	0%	45 kg	0%
10. Výdejní automaty	10.	15 kg	0%	45 kg	0%
- z toho minimální podíl výdejních automatů na chlazené a mražené výrobky	-	5 kg	0%	5 kg	0%

Procentuální podíl se pro daný kalendářní rok vypočítá tak, že se celková hmotnost zpětně odebraných elektroodpadů v uvedeném kalendářním roce vydělí průměrnou hmotností elektrozařízení, které výrobci elektrozařízení buď prodají přímo konečným uživatelům, nebo je dodají třetím osobám za účelem prodeje konečným uživatelům v České republice v uvedeném kalendářním roce a v předchozích dvou kalendářních letech; to se přiměřeně použije i při výpočtu podílu množství.

Ekonomické činnosti posledních prodejců podle § 103 odst. 2 písm. c)

47.11	Maloobchod s převahou potravin, nápojů a tabákových výrobků v nespecializovaných prodejnách, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m ²
47.19	Ostatní maloobchod v nespecializovaných prodejnách, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m ²
47.29	Ostatní maloobchod s potravinami ve specializovaných prodejnách, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m ²
47.41	Maloobchod s počítači, počítačovým periferním zařízením a softwarem
47.42	Maloobchod s telekomunikačním zařízením
47.43	Maloobchod s audio- a videozařízením
47.52	Maloobchod s železářským zbožím, barvami, sklem a potřebami pro kutily
47.54	Maloobchod s elektrospotřebiči a elektronikou
47.59	Maloobchod s nábytkem, svítidly a ostatními výrobky převážně pro domácnost ve specializovaných prodejnách, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m ²
47.64	Maloobchod se sportovním vybavením, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m ²
47.65	Maloobchod s hrami a hračkami, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m ²
47.77	Maloobchod s hodinami, hodinkami a klenoty
47.78	Ostatní maloobchod s novým zbožím ve specializovaných prodejnách, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m ²
47.78.1	Maloobchod s fotografickým a optickým zařízením a potřebami

Ekonomická činnost posledních prodejců uvedená v tabulce je v jejím prvním sloupci specifikována podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech, ve znění pozdějších předpisů, a sdělení Českého statistického úřadu ze dne 18. září 2007 o zavedení Klasifikace ekonomických činností (CZ-NACE)

Sazby poplatku
Kč/t

	Odstraňování odpadů způsoby uvedenými pod kódy D1, D3, D4, D5 a D12 v příloze č. 6 a ukládání odpadů jako technologický materiál na zajištění skládky		Spalování odpadů (kód D10 v příloze č. 6)	
	Komunální odpad a ostatní odpad	Nebezpečný odpad	Komunální odpad a ostatní odpad	Nebezpečný odpad
2011- 2012	200	6 000	100	1 000
2013- 2014	400	7 000	150	1 500
Od r. 2015	800	8 000	200	2 000

Za podsítnou frakci z mechanicko-biologické úpravy komunálního odpadu uloženou na skládku platí provozovatel skládky poplatek, jehož příslušná sazba je násobena koeficientem 0,25.

Za technologický materiál uložený na skládku, který nevykazuje nebezpečné vlastnosti, platí provozovatel skládky poplatek ve stejné výši jako za ostatní odpad. Za technologický materiál uložený na skládku a splňující podmínky stanovené vyhláškou, který vykazuje jednu nebo více nebezpečných vlastností, platí provozovatel skládky poplatek ve stejné výši jako za nebezpečný odpad. Seznam nebezpečných vlastností je uveden v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

1) Směrnice Rady 75/439/EHS ze dne 16. června 1975 o zneškodňování odpadních olejů, ve znění pozdějších předpisů.

Směrnice Rady 78/176/EHS ze dne 20. února 1978 o odpadech z průmyslu oxidu titaničitého.

Směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství.

Směrnice Rady 87/217/EHS ze dne 19. března 1987 o předcházení a omezování znečištění životního prostředí azbestem.

Směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech.

Směrnice Rady 96/59/ES ze dne 16. září 1996 o zneškodňování polychlorovaných bifenyly a polychlorovaných terfenylů (PCB/PCT).

Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů.

Směrnice 2000/53/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností, ve znění pozdějších předpisů.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních v platném znění.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic.

2) Čl. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic.

3) Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

4) Zákon č. 539/1992 Sb., o puncovníctví a zkoušení drahých kovů (puncovní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

5) Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

6) Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.

7) Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

8) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů.

9) Zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů.

10) Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů.

11) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě.

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

12) Zákon č. ... /2008 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů.

13) Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

14) § 4a zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 205/2002 Sb. a zákona č. 277/2003 Sb.

15) Například zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

16) Například zákon č. 22/1997 sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

17) Například zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody

a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

18) Například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

19) Například zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

20) Například zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

21) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

22) Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta.

Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních).

23) Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

24) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

25) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

26) Například zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů.

27) Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

28) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

29) Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření s energií, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.

30) Například zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, Evropská dohoda o mezinárodní silniční dopravě nebezpečných věcí - ADR (Ženeva 1957), vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 64/1987 Sb., Řád pro mezinárodní železniční dopravu nebezpečného zboží (RID).

31) Například zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 309/2006 Sb., o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 432/2003 Sb., kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací do kategorií, limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů, podmínky odběru biologického materiálu pro provádění biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli v souladu s právem Evropských společenství, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

32) § 19 až 22 zákona č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích, ve znění zákona č. 345/2005 Sb. a zákona č. 371/2008 Sb..

Evropská dohoda o mezinárodní silniční dopravě nebezpečných věcí - ADR (Ženeva 1957), vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 64/1987 Sb.

Řád pro mezinárodní železniční dopravu nebezpečného zboží (RID).

33) Zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.

34) § 14 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 320/2002 Sb.

35) Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů.

36) Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.

37) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS, Nařízení Rady (ES) č. 1195/2006 ze dne 18. července 2006, kterým se mění příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách.

38) § 35 až 38 zákona č. 20/1966 Sb., o péči a zdraví lidu, ve znění zákona č. 210/1990 Sb., zákona č. 548/1991 Sb., zákona 79/1997 Sb., zákona 258/2000 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 274/2003 Sb.

39) § 19 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 274/2003 Sb. a zákona č. 392/2005 Sb..

40) § 15 odst 2 a § 21 odst. 4 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 274/2003 Sb..

41) Vyhláška č. 195/2005 Sb., kterou se upravují podmínky předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění a hygienické požadavky na provoz zdravotnických zařízení a ústavů sociální péče, ve znění pozdějších předpisů.

42) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů, ve znění pozdějších předpisů.

43) § 298 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.

44) § 2 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 311/2002 Sb., zákona 320/2002 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 274/2008 Sb. a zákona č. 480/2008 Sb.

45) § 11 zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, ve znění zákona č. 226/2002 Sb. a zákona č. 440/2004 Sb.

46) § 73 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

47) § 116 zákona č. 40/1964 S., občanský zákoník, ve znění zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 480/2004 Sb. a zákona č. 56/2006 Sb.

48) § 73 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

49) § 2 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

50) § 53 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

51) Například zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

52) Příloha zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů.

53) Příloha č. 1 vyhlášky č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

54) § 2, odst. 9 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů.

55) § 2, odst. 10 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu

způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 103/2004 Sb. a zákona č. 411/2005 Sb.

56) § 14 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

57) § 2, 9 a 40 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 102/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 489/2001 Sb., zákona č. 256/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 80/2006 Sb. a zákona č. 186/2006 Sb.

58) § 13 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 103/2004 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 226/2006 Sb. a zákona č. 383/2008 Sb..

59) Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů.

60) Zákon č. 25/2008, o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů.

61) § 2 písm. t) zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 81/2006 Sb. a zákona č. 110/2007 Sb.

62) Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů.

63) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

64) Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

65) § 4 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., 226/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb. a zákona č. 137/2008 Sb.

66) Například směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/12/ES ze dne 23. března 1994 o opatřeních proti znečišťování ovzduší emisemi z motorových vozidel a o změně směrnice 70/220/EHS; směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/69/ES ze dne 13. října 1998 o opatřeních proti znečišťování ovzduší emisemi z motorových vozidel a o změně směrnice 70/220/EHS; nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla.

67) § 2 odst. 4 zákona č. 56/2001 Sb. o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 411/2005 Sb.

68) § 79c odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb. o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla).

69) § 2 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 85/2004 Sb.

70) § 2 zákona č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění zákona č. 334/1992 Sb. a zákona č. 254/2001 Sb.

71) § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

72) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.

73) Zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

74) Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

75) Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

76) Například zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 216/2002 Sb., zákon č. 200/1990Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

77) Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

78) § 29 odst. 3 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů.